

نماینده‌گی انحصاری تراکتورهای ایتالیایی

Antonio Carraro

در ایران

نیکوکشت

NIKOO KESHT

کاراکن با شرایط ویژه

پر قدرت، کم مصرف و بادوام

بهترین تراکتور باگی در دنیا

شرکت نیکوکشت سبز بنیان (سهامی خاص)

آدرس: تهران - کیلومتر ۱۷ جاده مخصوص - اتوبان اندیشه و شهریار - بعد از پل کفش ملی - خیابان اسنا خودرو

تلفن: ۰۲۱۶۶۲۸۱۸۰۰ - نمابر: ۰۲۱۶۶۲۸۳۶۶۳ - کد پستی: ۳۷۵۴۳۱۲۷۱۰

www.nikookesht.com info@nikookesht.com

حساب خوبی هایتان را داریم!

سپرده‌پذیری حساب‌های قرض‌الحسنه پس‌انداز

سال ۱۳۹۸ بانک کشاورزی

۵۸۶ کمک هزینه یک میلیارد ریالی خرید خودرو

۱۵۸۶ کمک هزینه ۲۰ میلیون ریالی سفر زیارتی‌سیاحتی

۲۵۸۶ کمک هزینه ۵ میلیون ریالی خرید صنایع دستی

حداقل مبلغ مورد نیاز برای افتتاح حساب و

شرط شرکت در قرعه کشی یک میلیون ریال

مرکز ارتباط بسبز: ۰۲۱-۸۱۳۰۱

اداره کل روابط عمومی و همکاری‌های بین‌الملل

www.bki.ir

به یاری هموطنان نسیل زده

بلوچستان بشتابیم.

#۵۴*۱۱۲*

ایران بهداشت
زندگی سالم، قلب سالم

www.iranbehdasht.ir

VIV MEA 2020

امارات متحدهٔ عربي - ابوظبي

١٩ تا ٢١ اسفند ماه ١٣٩٨

MARCH 9-11

سومين دوره
برگزاری

نمایشگاه تجارت بین المللی
از خوراک دام و طیور تا غذای انسان
برای خاورمیانه و آفریقا

و کنفرانس راهبرد جهانی
صنعت دام و طیور در ١٨ اسفندماه
(٨ مارس)

شرکای نمایشگاه

WWW.VIV.NET

vnu exhibitions
europe

اخذ مدرک معتبر ایزو و گواهینامه آموزشی

هدلیک بین المللی توسعه و هذگان

غیر حضوری

مجازی و کاملاً

شرکت در دوره های آموزشی کاربردی و مجازی دریافت مدرک پایان دوره از ارگان های دولتی دانشگاه ها و آکادمی های داخلی و خارجی

ارائه تخصصی خدمات استقرار ایزو مشاوره ایزو، آموزش ایزو پیاده سازی الزامات ایزو، ممیزی و اعطاء مدرک معتبر از CB های داخلی و بین المللی

مدیریت گلخانه های هیدروپونیک
کشت و پرورش گیاهانی آپارتمانی
احداث گلخانه، کارشناسی ورمی کمپوست
طراحی جایگاه و تاسیسات دام و طیور
آموزش اصول پرورش زعفران، زنبور عسل
ماهی قزل آلا، قارچ های خوراکی، کره ابریشم
گاو های شیرده - شتر مرغ

- ایزو مدیریت کیفیت ISO9001
- مدیریت ایمنی مواد غذایی ISO22000
- مدیریت بهداشت مواد غذایی HACCP
- ایزو شرایط مطلوب زیرساختار کشاورزی GMP
- مدیریت محیط زیست ISO14001
- ارزش نام تجاری ISO10668
- اخذ نشان CE و حلال
- مدیریت ایمنی و بهداشت شغلی HSE

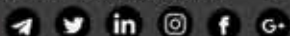
تلفن : ۰۳۱ - ۳۲۲۴ ۲۶۴۳ - ۰۲۱ - ۲۸۴۲۸۴

مدیر بازرگانی (امور همکاری و نمایندگی) : ۰۹۳۳۰۰۴۴۲۸۴

۰۹۳۳۰۰۳۳۲۸۴ - ۰۹۳۳۰۰۲۲۲۸۴

۰۹۱۳۰۰۰۱۶۸۸ - ۰۹۳۳۰۰۸۸۲۸۴

تماس با مشاورین

WWW.TEDSA.COM

عضو فدراسیون جهانی
خبرنگاران کشاورزی

صاحب امتیاز
و مدیر مسئول:
مهندس ابوالقاسم گل‌باف
روابط بین‌الملل:
علی گل‌باف

دبیر تحریریه:

مهندس عبدالحسین کاظمی
دبیر بخش صنایع غذایی:
مهندس عطیه گل‌باف
مرکز پژوهش‌های بازرگانی:
مهندس کبری لطفی
۰۹۱۹۳۹۹۲۲۱۹
خبرنگاران:

مهندس کبری لطفی می‌شامندانی
محمد تقوا شعار

مرکز پژوهش‌های بازرگانی و تبلیغات:

پروانه آقاجانی
امیر هوشنگ سمنانی
سرویس عکس ماهنامه:

پرویز نبوی

ملیکا گل‌باف

بخش اشتراک:

سمیه لطفی

مدیر امور دفتری:

محسن ثروتی

ناظر چاپ:

احمد خلیلی‌نیک

چاپ: باران شب، تهران، کارگر جنوبی
خیابان آقابالا زاده، پلاک ۱۴

تلفن بخش آگهی‌ها:

۰۲۱ - ۸۸۸۳۳۹۹۴

فکس: ۰۲۱ - ۸۸۸۳۳۳۶۱

t.damkesht@gmail.com

تلفن بخش اشتراک ماهنامه:

۰۲۱ - ۸۸۸۳۳۹۹۳

m.eshtarak@gmail.com

توجه: فایل‌های ارسالی (آگهی)

باید با وضوح 300 Dpi

در اندازه 21.5 x 29 cm

چهار رنگ CMYK

با فرمت TIFF یا PDF ارائه گردد.

در غیر این صورت، مسئولیت کیفیت

به عهده سفارش دهنده است.

بخش سیاست‌گذاری

- ◀ **سرمقاله؛** خواستن می‌تواند توانستن باشد / ۸
- ◀ **سخن ماه؛** مدیران ذریبط وزارتخانه پاسخگو باشند / ۹
- ◀ **نسل طلایی** کارشناسان و مدیران بانک کشاورزی «هشدار؛ فراموش نشوند!» / ۱۰
- ◀ **جایگاه و وضعیت** ترویج در کشاورزی / ۱۱
- ◀ **معرفی تولیدکنندگان** برگزیده بخش کشاورزی در سال ۹۸ / ۱۴
- ◀ **شواهدی** مبنی بر جدی گرفتن استارت‌آپ‌ها در بخش کشاورزی / ۱۶
- ◀ **همکاری** ایران با اتحادیه اوراسیا و سهم بخش کشاورزی / ۱۷
- ◀ **آیا آیتا...** رئیسی خانه قدیمی کشاورزان را مسترد می‌نماید؟! / ۱۸
- ◀ **استعفا** می‌کنم؛ چون مظلوم واقع شده‌ام / ۲۰
- ◀ **تبلیغات،** بازوی پرتوان اقتصاد / ۲۱
- ◀ **وجود** مواد سمی در برنج‌های وارداتی / ۲۲

بخش تولیدات گیاهی

- ◀ **مدیریت** ماده آلی خاک / ۲۳
- ◀ **کشت** عمودی راهکاری نوین در ارتقای بهره‌وری کشاورزی / ۲۵
- ◀ **نمایشگاه** نهاده‌های کشاورزی / ۲۸
- ◀ **سخنی** چند با تخریب‌کنندگان ابنیه در حریم منابع طبیعی / ۲۹
- ◀ **گلخانه‌های** دریایی پاسخی برای بحران جهانی و کمبود آب / ۳۰
- ◀ **قیمت‌گذاری** پسته ایران توسط تعاونی پسته‌کاران آمریکا / ۳۲

به منظور راهنمایی خوانندگان عزیز
رپرتاژها در مجله
با این علامت مشخص می‌شود.

گاوداران التماس می‌کنند

الان بجنید، ۴۸ ساعت دیگر دیر است

نه شایعات که واقعیات می‌گویند بروسیلوز در برخی از گاوداری‌های شناسنامه‌دار و صاحب‌برند رسوخ کرده و دامداران با وجدان برای تشخیص بروسیلوز، جداسازی دام‌های آلوده و پاک‌سازی گاوداری، دست به دامن سازمان دامپزشکی شده‌اند؛ اما کاری که حداکثر ۲۴ ساعت در دنیا (در نهایت ۴۸ ساعت در ایران زمان می‌برد) و برای تشخیص قطعی دام‌های آلوده، حداکثر زمان یک هفته طول می‌کشد! در مواردی ارائه پاسخ تا چند هفته به درازا می‌انجامد و تا بارگیری صورت گیرد، آلودگی چند برابر می‌شود چراکه همواره یا "قیف نیست یا قیف نیست".

بدتر اینکه در زمان تشخیص دام آلوده (که باید ضابطان و ناظران، فوری و در لحظه اقدام کنند)، کشتارگاه‌های مشخص، موظف و آماده به خدمت در تمام ساعات شبانه‌روز در اختیار نیستند. می‌گویند: شبکه قبول نمی‌کند، فعال نیستند، لوازم ندارند و ... آن وقت نوبت می‌دهند که مثلاً «فقط سه‌شنبه‌ها و با نوبت قبلی، دام آلوده را برای کشتار بیاورید به کشتارگاه فجر اسلام‌شهر»، انگار نوبت برای ویزیت دکتر فوق‌متخصص می‌دهد!

بدتر اینکه نه تنها مشوق‌های لازم برای مشارکت گاودار در تشخیص و حذف دام آلوده صورت نمی‌گیرد، بلکه حتی غرامت و اختلاف قیمت را که می‌باید فوری و نقدی پرداخت کنند گاهی به گردن بیمه کشاورزی می‌اندازند. گاهی بالا و پایین می‌کنند و ... انتظار این است تیم سازمان دامپزشکی به محض دریافت اطلاع و حتی سرزده در هر ساعت از شبانه‌روز وارد گله شود و نمونه‌گیری نماید. سپس ۲۴ ساعت بعد جواب تست رزینگال را بدهد. با ارائه جواب دام‌های منفی خیال گاودار را از آن دسته دام‌ها راحت نماید تا خیلی سریع دام‌های شبه‌ناک را از گله جداسازی گردد و برای جواب مثبت‌ها (باتوجه به احتمال مثبت کاذب) تست Right و 2me پاسخ قطعی را ۷۲ ساعته اعلام کند که متأسفانه این پاسخ گاهی با یک هفته تأخیر اعلام می‌گردد.

فاجعه زمانی اتفاق می‌افتد که هر لحظه امکان تسری این بیماری خطرناک مشترک بین انسان و دام به همه دام‌های یک گاوداری، منطقه، شهر و استان وجود دارد (هم اینک حداقل ۶ هزار رأس گاو مولد و دوشا در معرض اپیدمی بروسیلوز در جنوب ورامین هستند) و از طرفی با تعلل سازمان‌های مسئول، در صورت فرصت طلبی و سودجویی دامدار، شبانه دام از گله حذف و به دلالاتی فروخته می‌شود تا کشتار شوند و گوشت آلوده آن در غیبت سازمان‌های جبران‌کننده خسارت، در لابه‌لای گوشت سالم به خورد خلق‌الله داده شود و انسان‌ها، بیمار و بیمارتر گردند. شیر آلوده هم که فاجعه تکرارشده خود را دارد.

امیدواریم وزارتخانه، معاونت امور تولیدات دامی و سازمان دامپزشکی و ... بدون فوت‌وقت اقدام‌عامل کنند. یا ترتیبی اتخاذ نمایند که دامدار بتواند سریعاً با آزمایشگاه مورد تایید سازمان دامپزشکی وارد عمل شود و نتیجه آزمایش، مورد پذیرش سازمان دامپزشکی قرار گیرد و گاوهای آلوده، فوری حذف شود. □

بخش صنایع دام، طیور و آبزیان

- لزوم پرورش شتر در ایران / ۳۳
- مدیریت نگهداری و پرورش گوسفند / ۳۵
- برنامه‌های سازمان شیلات از شمال تا جنوب / ۳۸
- زنبورعسل نهاده بی‌بدیل کشاورزی / ۴۰
- واردات ملکه زنبورعسل آری یا خیر؟! / ۴۲

بخش صنایع غذایی

- محصولات ارگانیک در ایران و جهان / ۴۷
- نقش افزودنی‌ها در صنایع غذایی / ۴۹

خواستن می‌تواند توانستن باشد

البته آنچه گفته شد به معنای نادیده گرفتن زحمات و خدمات پرسنل شریف و کارشناسان پرتلاش و مدیران خدوم نیست، بلکه ضرورت دارد لابی‌سیاسیون و همگرایی سازمان برنامه و بودجه و آن بخش از وزارت جهاد کشاورزی که همه ساله «آره بده تیشه بگیر» را با نظامات ردیف‌های بودجه هماهنگ می‌کند مورد نقد قرار گیرد.

اینک به نظر می‌رسد و شاید ضروری باشد برای یک بار هم که شده اعلام گردد: نه واردات به خودی خود، مذموم و ضد تولید و اشتغال و امنیت ملی تلقی شود (واردات آنچه را که به واقع توان و امکان تولید آن در داخل موجود نیست) نه صادرات ملعبه دست تعرفه‌بازان قرار گیرد یا بهانه‌ای به دست تندرورهایی بدهد که بازارسازی و تولید صادرات محور را تخریب کنند.

صاحب نظران معتقدند جا دارد وزارت کشاورزی لیست و فهرست اقلامی را (به‌ویژه نهاده‌ها و تکنولوژی) که ورود آن‌ها (علاوه بر اینکه به دلیل عدم ساخت و تولید داخل ضروری‌ست) به افزایش بهره‌وری و کاهش قیمت تمام شده می‌انجامد، برای حداقل مدت ۳ سال یا بیشتر همراه با تعرفه ثابت اعلام نماید.

از طرفی محصولات صادرات محور و کسانی که خط تولید صادراتی راه‌اندازی کرده‌اند، طی قانون یا مصوبه و مقرراتی حداقل ۵ ساله یا بیشتر، مطمئن شوند هر اتفاقی که در نوسانات تولید محصولات کشاورزی در داخل کشور رخ بدهد به تعرفه یا روند صادرات آن‌ها هیچ آسیب یا توقف آمرانه‌ای وارد نخواهد شد.

مورد دیگر اینکه هیچ عقل سلیمی گواهی نمی‌دهد که تولید محصول با وام و نزول ۱۵ تا ۱۸ درصد که همواره ۳ تا ۵ درصد بیشتر از رقم بهره هم محاسبه می‌شود، بتواند به رونق کشاورزی یا تولید محصول و فروش به قیمت اجباری و زیر ذره‌بین تعزیرات بیانجامد اما در هنگامه‌ای که تولید بر نیاز بچربد محصولات تولیدی حتی هزینه برداشت را برداشت را تأمین نکند و کشاورز به خاک سیاه بنشیند.

مورد آخر اینکه هر نوع کاشت زمینی براساس الگوی کشت منطقه‌ای، می‌تواند مورد حمایت جدی (نه تشریفاتی و تبلیغاتی) قرار گیرد. کاری که حتی در اروپا (با وجود کشاورزی اقتصادی و تجاری) رواج دارد و البته تغییر کاربری اراضی، خرد کردن اراضی در اثر انحصار ورثه یا اختلاف قیمت مالکانه زمین زراعی و ویلایی و... هم بالای جان کشاورزی است و متأسفانه دولت هر چند سال یک بار مجوز می‌دهد که غاصبان و متجاوزان به اراضی ملی و منابع طبیعی که تا فلان سال مستحذات ایجاد کرده‌اند، می‌توانند سند بگیرند و الخ ...

آیا وزیر جدید و مجلس جدید، جسارت و شهامت و اقتدار این را خواهند داشت که خط بطلان بر آمار غیرواقعی بکشند و تکلیف موارد یاد شده را یکسره کنند؟! ❏

بیش از ۴ دهه است کشاورزی ایران برنامه توسعه اقتصادی اجتماعی را پشت سر گذاشته و در نیمه راه عمر برنامه ششم است و در هر برنامه برای کشاورزی کت و شلوار گلّه، گشادی دوختند با چکمه‌های بزرگ‌تر از پا و در پایان هر برنامه بهانه‌هایی برای عدم موفقیت‌ها مطرح شده، هر بار زنگوله را به گردن آب، بودجه، تکنولوژی قدیمی، تحریم، دولتی بودن، سنتی بودن، خرد بودن قطعات، ماشین‌آلات فرسوده، وام‌های با نزول و بهره زیاد، بوروکراسی و رفیق‌سالاری و... انداختند.

همه این موارد در مجموع باعث شده تا زمین‌های کشاورزی فقیرتر از قبل، سفره‌های آب‌های زیرزمینی خالی‌تر از گذشته و دشت‌های کشور بحرانی‌تر، خانه‌های روستایی تخریب و زمین و هوای بیشتری آلوده شود. در این ۴ دهه، دورانی بود که بزرگ مالکی و کشت و سرمایه‌گذاران صنعت‌های مکانیزه، طاغوتی و کشاورزان و روستائیان اطراف آن را خان گزیده می‌نامیدند و بعدتر اعلام شد که کار مکانیزه در کشاورزی و افزایش تولید در واحد سطح و کاهش قیمت تمام شده، سرمایه و تلاش می‌خواهد اما دیگر دیر شده بود، بزرگ مالکان و گزندگان به مهاجرت روی آورده بودند و اراضی و باغات آمریکا و اروپا و برخی هم کشورهای آسیایی را آباد می‌کردند (قدر می‌دیدند و برصدر نشانده می‌شدند).

مدتی نیز کلمات خودکفایی، صادرات غیرنفتی به جای نفت، بستن شیر چاه‌های نفت و جایگزین کردن کشاورزی مد شد و سنبه‌ها که پر زورتر شد بعدتر به خوداتکایی بسنده شد.

از آن سو اما آمارهای تولید طی ۵ و نیم برنامه، هرگز عقب‌نشینی نکرد و در بالا رفتن از پله‌ها و صعود و بازهم صعود هر سال از سال بعدی سبقت می‌گرفت.

انگار سازمان‌های جهادکشاورزی هر استان یا شهرستان، شهر و حتی مراکز خدمات کشاورزی احساس می‌کردند نباید کم بیاورند و چون سال گذشته N تن محصول تولید شده، شایسته است که امسال N همراه با چند درصد تولید اضافی بیرون بدهند. این شد که ناگهان دولت نهم و دهم به آمار یکصد و اندی میلیون تن رسید و کسی را یاری آن نبود که بگوید کل تولید ۷۰ الی ۸۰ میلیون تن بیشتر نیست و تولید مرکب یا نهاده‌های مصرفی دام و طیور و ... باید یک جا محاسبه شود و نه چند جا! این باور، دولت احمدی‌نژاد را بدانجا رساند که با نصب مدیران جوان در هر کوی و برزن کشاورزی (بچه‌گرایی به جای جوان‌گرایی)، اعلام کرد که راه زیادی تا رسیدن به تولید ۳۰۰ میلیون تن محصول کشاورزی برسیم.

با این همه، هرگز لوزه بر اندام کشتی‌های غول‌پیکر واردات نیفتاد و سالانه تا ده میلیون تن جو و ذرت و سویا و اخیراً یونجه و ... برای دام‌های زبان‌بسته و مرغ‌های تخم‌طلایی وارد شد و البته کشتی‌های روغن، گوشت قرمز، گندم، برنج و مواردی شکر و... هم «از جلو نظام» گرفته، گاهی به «دموراز» لبخند می‌زنند.

مدیران ذیربط وزارتخانه

با سخلو باشند

مسیر روشنی که اخیراً دامداران پیشرو ایران انتخاب کرده‌اند و درصددن ترکیبات شیر را بهبود بخشند و در صورت حمایت دولت، وزارت جهاد کشاورزی، کمیسیون کشاورزی مجلس دو هدف عمده (صدور جنین و مواد ژنی و همچنین افزایش ترکیبات شیر و استخراج فرآورده‌های شیر و صادرات آن) بیش از پیش عملیاتی خواهد شد.

در دولت یازدهم که زنجیره‌های تولید مورد توجه قرار گرفت نمونه‌های موفق در دنیا نظیر کمپینای هلند (Campina) مطرح شد که دامداران خرده پا یا پرمحصل در آن عضو و سهام دارند و چون گاوداران هم دام را می‌شناسند و هم شیر را این گونه هلدینگ موفق از آب در می‌آید زیرا روی افزایش ترکیبات شیر در یک لیتر شیر و دفاع از منافع صنفی خود کار می‌کنند، اما کمتر مشاهده شده که صنایع لبنی و کارخانجات شیر رویه معکوس به خود بگیرند و با تأسیس گاوداری و مزرعه تأمین علوفه زنجیره و هلدینگ احداث کنند و یکی دو نمونه از این حرکت در کشور پا گرفته است.

اما در همین حال به نظر می‌رسد بخش‌هایی از وزارتخانه برای یک گاوداری منتسب به یک شرکت لبنیاتی بزرگ که قاعدتاً باید در کار خود به صورت تخصصی و حرفه‌ای عمل کند نه اینکه وارد حوزه‌های جدید شود چند ده میلیون ارز دولتی برای واردات گاو اصیل (که به راحتی در ایران قابل تأمین است) اختصاص داده یعنی ارز دولتی برای کالایی که مشابه آن و در مواردی بهتر از آن در داخل تولید می‌شود و هیچکس نمی‌پرسد کدام مدیر و رئیس، کدام نهاد و اداره از وزارتخانه، واردات گاو را در اولویت "یک" ارز دولتی و رقابت با رونق تولید قرار داده است!

علاوه بر این برخی خبرنگاران مطلع شده‌اند احتمالاً دریافت‌کنندگان این ارز دولتی اخیراً اقدام به سفارش خرید چند هزار رأس گاو اصیل از کشور متخاصم امریکا نموده بودند و حتی دام‌ها انتخاب و مشخص نیز شده بود که مسئولان پس از باخبر شدن از منویات مقام معظم رهبری و ممنوعیت معامله تجاری با آمریکا از این خرید منصرف شدند.

با توجه به اینکه ارز تخصیصی دولتی متعلق به بیت‌المال است ضروریست وزارتخانه و وزیر جدید جهاد کشاورزی دستور بررسی و کنکاش در این موضوع را صادر کند تا موارد زیر مشخص شود:

الف: ضمن بازنگری این پرونده اعلام شود پروفرما از چه کشور و یا چه نژادهایی تهیه شده است.

ب: ارز دولتی (یورو) به چه ارزی تبدیل شده و هم اینکه در چه حساب‌هایی و در چه کشورهایی قرار دارد؟

ج: ارزها برای خرید چه محصولاتی هزینه شده؟

د: آیا گاوهای موجود در این دامداری وارداتی یا از محل خرید داخلی است؟

ه: آیا رزومه گاوهای خریداری از خارج (وارداتی) در دسترس و مشخص است (بارکد وارداتی دارد)، پلاک گوش آن‌ها نیز می‌تواند گواهی باشد.

و: آیا ممکن است مقداری از این ارز به خرید گره پاستوریزه یا مواردی غیر از موضوع تخصیص هزینه شده باشد.

ز: چرا این ارز در مسیر درست تقویت بنیه تولید دام‌های اصیل در داخل کشور هزینه نشد؟ به نظر می‌رسد بازگرداندن این گونه ارزهای دولتی به خزانه و هزینه کردن برای اصلاح ژنتیک و نهایتاً واردات آن دسته از مواد ژنتیک که در حال حاضر امکان تولید آن‌ها در داخل وجود ندارد (با هدف مهندسی معکوس، بومی‌سازی و...) بتواند نتیجه بهتری عاید نماید.

خاطر نشان می‌سازد ماهنامه آماده است تا نظرات وزارتخانه و کارخانه دریافت‌کننده ده‌ها میلیون یورو ارز دولتی را منعکس نماید. □

بیش از نیم قرن از ورود نخستین گاوهای اصلاح‌نژاد شده هلشتاین و سایر گاوهای اصیل به ایران می‌گذرد. صاحب نامان این صنعت در آن دوران با خرید و وارد کردن اصیل‌ترین گاوها اقدام به اصلاح‌نژاد و ژنتیک آن‌ها در تطبیق با شرایط اقلیمی و آب‌وهوایی ایران کرده‌اند.

مرکز اصلاح‌نژاد دام نیز با بهره‌گیری از نظرات اساتید با تجربه دانشگاه‌ها و کارشناسان و مدیران توانمند و آشنا به این حرفه در این مدت موفق شده‌اند بهترین گاوهای پربازده، اسپرم‌گیری و خدمات دامپزشکی را ارائه نماید، به‌نحوی که هم اینکه صنعت دام سنگین کشور، حرف اول را در منطقه می‌زند.

جالب توجه اینکه ۶۰-۵۰ سال پیش که ایران پیشگام در اصلاح‌نژاد دام، تلقیح مصنوعی و سایر امور به‌نژادی بود ترکیه و پاکستان دامداری سنتی و بومی داشتند اما اینک ترکیه دارای دامداری‌های نوین و فرآورده‌های متنوع و قابل اتکاء است و پاکستان نیز ده سالی است که در مسیر اصلاح زیرساخت‌های دام سنگین قرار دارد.

گرچه صنعت دام سنگین به‌نحو شایسته مورد حمایت دولت قرار نمی‌گیرد اما به همت بخش خصوصی و کانون‌ها و انجمن‌های پیشرو مربوطه، نتاج گاوهای موجود ایران با میانگین حدود ۱۳ تن شیر در سال، دنیا را شگفت زده کرد و تلیسه‌های این گاوها هم اینکه با قیمت بسیار مطلوب پیش خرید می‌شود و بازار معتبر و مطمئنی دارد.

علاوه بر این اخیراً دامداری‌های صنعتی و پیشرفته کشور دست به کار شده‌اند تا علاوه بر صدور دام، اقدام به صدور سایر مواد ژنی (اسپرم، جنین) نیز بکنند (البته در صورت عبور از خوان ۷ گانه موانع سازمان دامپزشکی و...). زیرا این صنعت به قدری در کشور پیشرفت کرده که تولید شیر بیش از مصرف کشور بوده و سالانه حدود یک میلیون تن ترکیبات شیر و فرآورده‌های لبنی از کشور صادر و ارزآوری مناسبی دارد. متأسفانه چند دهه است ایران به پیروی از آمریکا و الگوبرداری از صنعت دام سنگین آن کشور، روی تولید شیر (درحقیقت آب + شیر) تمرکز کرده است.

در حالی که صنعت دام سنگین در اروپا و حتی بخش‌های زیادی از آمریکا روی ترکیبات شیر و افزایش بهره‌وری از آن (مواد جامد شیر نظیر چربی، پروتئین و لاکتوز...شیر) به جای افزایش حجم شیر کار می‌کند.

استاد شه‌ریار که خود از کارکنان به نام بانک کشاورزی بوده است، سال‌ها قبل این چنین سرود:
 «شکر دارم که اگر خدمت بانکی کردم
 خدمت من همه در بانک کشاورزی بود»
 بانک کشاورزی، به‌عنوان بانک عامل بخش کشاورزی در ایران شناخته می‌شود. در شماره قبل مجله «دام و کشت و صنعت» (شماره ۲۳۵) طی مطلبی با عنوان «درد عشقی کشیده‌ام که مپرس»، بر مبنای گذشت نزدیک به یک قرن از عمر این بانک تخصصی و اشاره خلاصه‌وار به سابقه فعالیت آن به‌ویژه تأثیرگذاری در بخش کشاورزی و مشارکت در افزایش بهره‌وری و تأمین امنیت غذایی، به نسلی از کارمندان و مدیران این بانک اشاره شد که در واقع آخرین و تنها نسلی از کارکنان بانک کشاورزی است که تمام سیستم‌های این بانک را (از دستی و سنتی تا کاغذی، کارت‌کسی، کامپیوتری و امروز بانکداری الکترونیک - کر بانکینگ - و ...) طی سنوات خدمت بانکی‌شان در بانک کشاورزی تجربه کرده‌اند. تجربه‌ای که از ذخایر بسیار ارزشمند این بانک محسوب می‌شود و دیگر قابل تکرار نیست.

این تعداد نیروهای بانک که در حدود ۱۱۰۰ کارمند، کارشناس و مدیر هستند و در رده‌های مختلف بانک تربیت شده‌اند را در واقع می‌توان، نسل طلایی از نیروی انسانی مجرب این بانک برشمرد. در واقع اینان گروهی از کارکنان هستند که همه سیستم‌های ارائه خدمت بانک کشاورزی را تجربه کرده‌اند و از این نظر بی‌بدیل هستند و لازم است دانسته‌ها و تجربیاتشان را به نسل‌های بعدی منتقل کنند تا بانک دچار آسیب و خلاء نشود. تجربه‌ای که نه اسلاف آن‌ها در بانک کشاورزی داشته‌اند و نه اخلاف و نسل‌هایی از کارکنان و مدیران که به مرور بعد از آن‌ها به بدنه بانک اضافه شدند. پس از این نظر یک نسل بسیار ارزشمند و طلایی و دست نیافتنی محسوب می‌شوند که باید توجه ویژه‌ای به حفظ و انتقال تجربیات آن‌ها مبدول داشت. خاصه اینکه این نسل در این برهه زمانی به مرور در شرف بازنشستگی قرار دارند و در سال‌های آینده کم‌کم از بدنه کارکنان بانک خداحافظی خواهند کرد. این نسل در بین سطوح مختلف بانک از کارشناس تا مدیران شعب، مدیران استانی، مدیران میانی، هیأت عامل تا هیأت‌مدیره را تشکیل می‌دهند. منابع انسانی برای هر شرکت و سازمانی بسیار با اهمیت هستند. به‌خصوص اینکه اگر این منابع، گروهی باشند که از نظر تجربه کاری متفاوت و مجرب‌تر باشند. به همین جهت، لزوم انتقال این تجربیات ارزنده بر کسی پوشیده نیست. این نسل از کارکنان و مدیران در بانک کشاورزی با توجه به اینکه به مرور در مرز بازنشستگی قرار دارند اگر همگی از بانک بروند شاید بسیاری از مسائل بانک به راحتی شرایط فعلی حل و فصل نشود. مسلماً این نسل، آخرین نسلی است که با تمام سیستم‌های بانکی کار کرده و سیستم‌های «سنتی و دستی»، «DPEF»، «مهر» و «مهرگستر» در زمان حضور این نسل راه‌اندازی و عملیاتی شده است و شعار «نسل چهارم بانکداری الکترونیک» بانک کشاورزی در سال‌های نه چندان دور در مورد تبلیغات سیستم مهرگستر بدین معنی است این نسل چهار نسل بانکداری در بانک کشاورزی را تجربه کرده‌اند. نیروهائی که بعد از این نسل کم‌کم به بدنه بانک اضافه شده‌اند، بعضی از سیستم‌های سنتی را تجربه نکرده‌اند، یعنی همان سیستم قدیمی که از سال ۱۳۱۲ آغاز شده و تا سال ۱۳۷۶ با همان روال کارها انجام می‌گرفت و بعد به آرشو پیوست از چشم آن‌ها دور مانده است.

درد عشقی کشیده‌ام که مپرس

نسل طلایی کارشناسان و مدیران بانک کشاورزی

همشدار؛ فراموش نشوید!

همانگونه که در مطلب شماره قبل اشاره شد در زمان مدیریت مهندس میلانی و دکتر رسول‌اف اقدامات زیرساختی بسیار بارز در بانک کشاورزی انجام گرفت که از جمله این اقدامات، استخدام و آموزش نیروهای کارآمدی بود که قوام و دوام بانک را باعث می‌شدند و هم اینک بدنه اصلی مدیران میانی، مدیران امور، هیأت عامل و هیأت‌مدیره و مدیرعامل را تشکیل می‌دهند. این نسل طلایی که در سطور گذشته ذکر آن‌ها آمد، در دوره مدیران یاد شده با کسب آموزش و مهارت‌های لازم به بدنه بانک اضافه گردیدند. ۱۱۰۰ نفر پرسنلی که عنوان شد در حال حاضر ستون فقرات بانک کشاورزی را در سطح مدیران استانی، معاونان استانی، مدیران کشوری بانک و بسیاری از آن‌ها هم مدیران شعب بانک را تشکیل می‌دهند. شاید نیاز به گفتن نباشد که نقش مدیر شعبه چه اندازه اهمیت دارد؛ زیرا مبنای اصلی بانک، رئیس شعبه‌ها هستند. اگر رؤسای شعبات کارشان را درست انجام بدهند، بقیه امورات به خوبی پیش خواهد رفت.

مخلص کلام اینکه مدیرعامل و رئیس هیأت‌مدیره، اعضاء هیأت‌مدیره و هیأت عامل توجه داشته باشند این نسل طلایی در مرز بازنشستگی از بانک قرار دارند و تا سال ۱۴۰۲ و کمی بعد از آن همه بازنشسته خواهند شد. پس لازم است که در این فرصت باقی‌مانده قدر این نسل دانسته و در انتقال تجربیات آن‌ها به نسل‌های دیگر بانک جدیت لازم وجود داشته باشد. علاوه بر آن ضروری به نظر می‌رسد برخی از این مردان نسل طلایی به‌عنوان مشاورین در رسته‌های مختلف مدیریتی به هم‌افزایی بپردازند. □

در این زمینه باز هم خواهیم نوشت.

ترویج کشاورزی و آموزش منابع انسانی، نقش اساسی در تحقق اهداف و برنامه‌های بخش کشاورزی دارد. تولید دانش و یافته‌های تحقیقاتی در بخش کشاورزی یک طرف و تبدیل آن به زبان قابل فهم و انتقال آن به گروه‌های هدف، در طرف دیگر قضیه، نیاز به برنامه‌ریزی، مدیریت و روش‌های مناسب خود دارد.

در رابطه با وضعیت و چگونگی ترویج در بخش کشاورزی، گفت‌وگویی با دکتر اسماعیل کرمی‌دهکردی، استاد دانشگاه و مدیرکل دفتر ترویج، دانش و فن‌آوری کشاورزی سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی انجام شده که توضیحات وی به طور مختصر و بدون ذکر سئوالات تقدیم می‌شود:

ضرورت وجود نظام دانش و نوآوری

برای دستیابی به بخش کشاورزی و منابع طبیعی پویا، لازم است که یک نظام دانش و نوآوری کشاورزی و منابع طبیعی مناسب، پشتیبانی کار را بر عهده داشته باشد که موتور محرکه توسعه پایدار کشاورزی و روستایی و مدیریت پایدار منابع طبیعی در هر کشوری است. پس نیاز به یک نظام دانش و نوآوری کارآمد وجود دارد که در این نظام مؤلفه‌های مختلفی وجود خواهد داشت؛

یکی از این مؤلفه‌ها خود کشاورزان و جامعه روستایی هستند که از گذشته‌ها، دانش بومی و تجربی بسیار قوی دارند و طی سال‌ها آن را کسب کرده و از آن استفاده می‌نمایند. اما این دانش کشاورزان به تنهایی برای دستیابی به یک توسعه پایدار کافی نیست.

مؤلفه دیگر، نظام آموزش کشاورزی است که از طریق دانشگاه‌ها و مراکز آموزش کشاورزی رسمی، نیروی انسانی را آموزش می‌دهند.

مؤلفه سوم، تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی است که یا در خود بخش کشاورزی و از طریق مؤسسات و مراکز تحقیقاتی انجام می‌شود یا در دانشگاه‌ها این تحقیقات صورت می‌گیرد. بخشی از آن هم در بخش خصوصی انجام می‌گردد.

جایگاه و وضعیت ترویج در کشاورزی

انتقال نتایج نظام دانش و نوآوری توسط ترویج

حال در محور این نظام دانش و نوآوری و این مؤلفه‌ها، بازیگر دیگری وجود دارد، که باید این حلقه‌ها را به همدیگر وصل کند و این دانش و تحقیقات را مدیریت کند و آن محور، چیزی به غیر از بخش ترویج نیست.

در واقع نظام ترویج کشاورزی سعی می‌کند با ایجاد یک شبکه، بین کنش‌گران مختلف نظام دانش و نوآوری، خدمات مناسبی را در اختیار همه آنها، به‌ویژه بهره‌برداران قرار دهد. قسمتی از این کار می‌تواند مربوط به تبادل دانش و یافته‌های پژوهشی باشد. بخشی از آن تسهیم دانش و انتقال دانش بومی بین این کنش‌گران است.

کار دیگر ترویج، انتقال اطلاعات به گروه‌های هدف در بخش کشاورزی توسط کارشناسانی است که در بدنه ترویج قرار دارند. این نقش می‌تواند تسهیل ارتباط و انتقال دانش بین کشاورزان با همدیگر نیز باشد.

بخش ترویج، نیازهای جامعه کشاورزی و روستایی را شناسایی و مشخص می‌کند و در اختیار بدنه تحقیقات کشاورزی و دانشگاه‌ها قرار می‌دهد تا متناسب با این نیازها فعالیت داشته باشند.

ارتباط ترویج با بخش‌های دیگر سیاست‌گذاری

ترویج همچنین با دیگر بخش‌های سیاست‌گذاری مانند معاونت‌های زراعت، باغبانی، دام، سازمان جنگل‌ها و مراتع، شیلات، امور عشایر و ... ارتباط پیدا می‌کند تا بتواند سیاست‌های کلان بخش کشاورزی و منابع طبیعی را در قالب بسته‌هایی که بتوان در اختیار جامعه بهره‌برداران قرار بگیرد، تبدیل نماید.

مثلاً اگر برنامه‌هایی برای توسعه کشت دانه‌های روغنی یا هر برنامه اجرایی دیگری وجود داشته باشد، این سیاست‌ها توسط بخش ترویج تبدیل به برنامه‌های آموزشی - ترویجی شده و در اختیار بهره‌برداران قرار بگیرد.

یکی از کارهای اساسی وزارت جهاد کشاورزی ترویج است که باید بتواند به‌صورت قوی و محکم، پاسخ نیازها را بدهد. مراکز تحقیقاتی، دانشگاهی و معاونت‌های اجرایی در بخش کشاورزی به اندازه کافی وجود دارد اما نقش همه اینها زمانی می‌تواند به خوبی دیده شود که ترویج خوب عمل کند. <<<

عملکرد ترویج خوب بوده اما کافی نیست

در پاسخ به این سؤال که آیا در شرایط فعلی ترویج به خوبی عمل می‌کند؟! باید گفت تا حدودی؛ چون ظرفیت‌هایی را ایجاد و نظام نوین ترویج را پیاده کرده‌ایم و تا اندازه‌ای حرکت روبه جلو وجود دارد.

تغییراتی که در بخش کشاورزی شاهد هستیم، آگاه‌سازی در بحث منابع طبیعی، کشاورزی و افزایش دانش عمومی اتفاق افتاده، در واقع به واسطه نقشی است که ترویج ایفا کرده است.

اما اینها کافی نیست و باید بتوان به نیازها در زمینه‌های مختلف دامی، زراعت، باغی، بحران‌های آب، بحران‌های خاک، مخاطرات طبیعی، محصول سالم و ارگانیک، حفظ تنوع زیستی و ... پاسخ داد و زمانی بخش ترویج می‌تواند پاسخ درستی به این نیازها بدهد که ابزارهای لازم در اختیار ترویج وجود داشته باشد.

ابزارهای لازم برای ترویج

ابزارهای لازم برای ترویج عبارتند از:

- ساختار مناسب؛
- نیاز به پرسنل و کارشناسان کارآمد متخصص و دارای تجربه در سطوح مختلف ملی، استانی، شهرستان و در سطح میدانی؛
- اعتبارات مناسب؛
- برنامه و محتوای مناسب؛
- و زیرساخت‌های لازم برای ترویج.

گروه‌های هدف ترویج

گروه‌های هدف ترویج هم متفاوت هستند. حدود ۴/۳ میلیون نفر بهره‌بردار کشاورزی داریم که با احتساب خانواده‌هایشان، چیزی در حدود ۱۰ میلیون نفر بهره‌بردار می‌شوند که ترویج با اینها تعامل و ارتباط دارد.

عده‌ای دیگر از گروه‌های هدف در واقع روستائینی هستند که هر چند بهره‌بردار نیستند اما با مرتع، جنگل، آب، منابع طبیعی و ... سروکار دارند و به این منابع طبیعی وابسته هستند. پس به نوعی تمام جامعه روستایی مخاطبان ترویج هستند.

بخش دیگر، جوامع شهری است که باید اطلاعات کافی از نوع غذا و محصولی که استفاده می‌کند، نوع تغذیه و سبک زندگی خود داشته باشد. از طرفی نکته دیگر اینکه بسیاری از عرصه‌های طبیعی توسط جامعه شهری مورد استفاده قرار می‌گیرد و اگر اطلاعات لازم را نداشته باشند به عرصه‌های منابع طبیعی آسیب وارد می‌شود، پس یکی دیگر از مخاطبان ترویج جامعه شهری خواهند بود.

ملاحظه می‌کنید که وظیفه بسیار سنگینی بر عهده ترویج قرار دارد و باید بتواند همه اینها را به خوبی انجام دهد. حال چنین بخشی با این رسالت بزرگ نیاز به امکاناتی دارد که به طور خلاصه وضعیت آن را بررسی می‌کنیم:

زیرساخت‌های ترویج

در بحث پرسنل ستادی استانی، شهرستانی و ملی، متأسفانه در طی چند دهه اخیر خروجی (بازنشسته) بسیار زیاد بوده و نیروهای ورودی کمی داشته‌ایم. بسیاری از نیروهای موجود نیز، کیفیت‌های لازم را ندارند. پس ما می‌توانیم بگوییم در بحث نیروهای ستادی، کمبود نیروی متخصص وجود دارد؛ چون این نیروها باید بتوانند برنامه‌ریزی و سیاست‌گذاری، نظارت و ارزشیابی را انجام دهند.

اما در بخش میدانی، در طی چند سال اخیر نیروهایی را جذب کرده‌ایم (منظور مهندسین ناظر و ...) و تاحدی از نظر کمیت، تعداد نیروهای لازم را داریم ولی مسائلی مانند توزیع مناسب، جنسیت و ... در مورد این گروه به خوبی رعایت نشده؛ چون مردان بیشترین قشر هدف هستند و می‌توانستیم متخصصان مرد بیشتری جذب نماییم. از نظر نوع تخصص هم باید توجه بیشتری انجام می‌شد. در هر حال مشکل اصلی ما بیشتر نیروهای ستادی است که متأسفانه مجوز جذب نیرو هم وجود ندارد.

اعتبارات

اعتبارات اختصاص یافته به بخش ترویج، به هیچ عنوان جواب‌گوی نیازها نیست. بخش بسیار زیادی از اعتباراتی که در اختیار ترویج قرار می‌گیرد صرف هزینه‌های پرسنلی می‌شود و چیزی برای انجام برنامه‌های ترویجی باقی نمی‌ماند. یعنی سرانه اعتبار برای بهره‌برداران ما به شدت پایین است. علی‌رغم اینکه رسالت و پراکندگی کاری بسیار زیاد است. ذکر این نکته ضرورت دارد که تخصیص اعتبارات به بخش ترویج را اصلاً نباید هزینه تلقی کرد بلکه یک نوع سرمایه‌گذاری است که نتایج مثبت آن عاید بخش کشاورزی، روستایی و کل کشور خواهد شد.

اگر اعتبارات لازم در اختیار ترویج قرار بگیرد، پوشش ترویجی به مراتب بالاتری خواهیم داشت. بخشی از این اعتبارات به دستگاه‌ها و معاونت‌های دیگر می‌رود. مثلاً در معاونت‌های اجرایی مانند زراعت، باغبانی، دام و طیور و ... که پروژه‌های این معاونت‌ها، پیوست‌های ترویجی دارند و ردیف‌های بودجه‌ای برای ترویج وجود دارد. یعنی در خود پروژه‌ای که تعریف می‌شود اعتباری هم برای بخش ترویج در نظر می‌گیرند. انتظار داریم این اعتبار به شکل مناسبی به ترویج اختصاص پیدا کند.

متأسفانه این اعتبارات ترویجی از طرف معاونت‌های مربوطه به خوبی اختصاص پیدا نمی‌کند. در نتیجه بخش ترویج باید با همین اندک اعتبار در اختیار خودش این برنامه‌ها را انجام دهد. انتظار داریم که معاونت‌های اجرایی در چنین مواردی توجه بیشتری به بخش ترویج داشته باشند؛ چراکه کار ترویج در راستای همان سیاست وزارتخانه و معاونت مربوطه خواهد بود. همچنین انتظار دیگری که از معاونت‌های اجرایی می‌رود این است که اگر برنامه‌های ترویجی در سطح استان‌ها دارند آن را از طریق مدیریت‌های ترویجی استان انجام بدهند تا این مدیریت‌ها با استفاده از روش‌های حرفه‌ای، شیوه‌ها و رهیافت‌های مناسب آن را اجرا کنند.

چالش‌های زیرساختی

پوشش ترویجی برای بهره‌برداران گسترده و پراکنده در مناطق مختلف، نیاز به امکانات مناسب مانند خودرو برای دسترسی بیشتر دارد که متأسفانه خودروهای مناسب در اختیار بخش ترویج نیست. در همین سال گذشته چیزی در حدود ۱۹۰ دستگاه خودرو به مراکز جهاد کشاورزی اختصاص دادیم اما تعداد آن باید خیلی زیادتر باشد.

حدود ۱۴۰۰ مرکز کشاورزی در سطح دهستان‌ها و حدود ۷۷۸۰ نفر «مروج پهنه» داریم که خودروی مناسب برای دسترسی به بهره‌بردار باید در اختیار آن‌ها قرار بگیرد. نکته دیگر اینکه سعی کرده‌ایم در دو سال اخیر تمام مراکز جهاد کشاورزی را به رایانه مجهز کنیم و ۹۰-۸۰ درصد محقق شده است. زیرساخت‌های نسبتاً خوبی شکل گرفته است. در سطح ملی «موسسه آموزش و ترویج» را داریم که در واقع از طریق دفاتر مختلف برنامه‌ها و سیاست‌گذاری‌های لازم را انجام می‌دهد. در سطوح استانی «مدیریت‌های هماهنگی ترویج کشاورزی» وجود دارد. در سطح شهرستان در مدیریت جهاد کشاورزی هر شهرستان «اداره ترویج» فعالیت می‌کند و سطح پایین‌تر در دهستان‌ها است که مراکز جهاد کشاورزی در آنجا قرار دارند.

علاوه بر اینها، تسهیل‌گران زنان روستایی، مددکاران ترویج، خبرگان کشاورزی، کشاورزان نمونه و پیشرو و ... در بخش خصوصی هستند و با آن‌ها تعامل خوبی وجود دارد. یعنی برنامه‌ریزی‌های نسبتاً خوبی انجام گرفته که لازم است از نظر اعتباری حمایت لازم برای تأثیرگذاری بیشتر صورت بگیرد.

برنامه‌های مهم بخش ترویج

برای اینکه تعاملات بخش‌های تحقیقات، اجرا و قسمت‌های مختلف صف و ستاد ترویج تقویت شود، برنامه‌های متعددی در دست اجرا است.

- یکی از برنامه‌ها این است که کارهای ترویجی از پایین به بالا، یعنی از سطح میدانی، سطح شهرستان، استان و نهایتاً در سطح ملی با تعامل بخش‌های تحقیقات، اجرا و کشاورزان به درستی صورت گیرد؛
- در سطح ملی، کمیته‌های برنامه‌ریزی متعددی تعریف شده که بخش اجرایی، تحقیقات و حتی نمایندگان جامعه دانشگاهی در آن حضور دارند تا بتوان محل مناسبی جهت گفت‌وگو برای نیازها و برنامه‌های ترویجی در سطح کلان داشته باشیم و برنامه‌های راهبردی ترویج را ارائه دهیم؛
- به دنبال به کارگیری رهیافت‌ها و روش‌های جدیدتر ترویج هستیم؛
- پی‌گیری تقویت نیروی انسانی؛
- تقویت طرح‌های مشارکتی بین تحقیقات، ترویج و کشاورزان؛
- مدیریت جامع و مشارکتی در موضوعات مختلف کشاورزی و منابع طبیعی ذیل توسعه کشاورزی پایدار؛
- برنامه تولید محصول سالم و ارگانیک مد نظر است؛
- مدیریت مخاطرات طبیعی و تغییرات اقلیمی؛
- برنامه‌های توسعه پایدار محصولات زراعی، باغی، دام، شیلات و طیور با نگاه بهره‌وری بالاتر و پایداری؛
- برنامه ترویج مدیریت پایدار آب و خاک؛
- ترویج مدیریت پایدار جنگل‌ها، مراتع، آبخیزداری و بیابان‌زدایی؛
- ظرفیت‌سازی جوانان و زنان روستایی؛
- برنامه‌ریزی پتانسیل‌ها و ظرفیت‌های ترویج بازارمحوری و بهبود زنجیره ارزش
- برنامه ترویج مدیریت تنوع زیستی؛

نظام‌های بهره‌برداری

از نظام‌های بهره‌برداری موجود استفاده می‌کنیم ولی باید به دنبال بهبود و تغییرات در درون آنها هم بود. تغییر در نظام‌های بهره‌برداری کار سختی است و از عهده وزارت جهاد کشاورزی به تنهایی خارج است.

۸۷ درصد کشاورزی ایران دارای نظام بهره‌برداری خردمالکی، دهقانی و خانوادگی است. ۵۰ درصد زیر ۲ هکتار ۷۰-۶۰ درصد زیر ۵ هکتار و حدود ۸۷ درصد بهره‌برداران، زیر ۱۰ هکتار زمین دارند. در دام هم تقریباً همین الگو وجود دارد. پس با یک نظام بهره‌برداری خرد روبرو هستیم که باید با آنها کار کنیم و دیگر اینکه در مرحله بعد باید به سمت ایجاد توسعه بهره‌وری و پایداری نظام‌های بهره‌برداری پیش رفت. در کنار بخش دولتی ترویج، باید به دنبال ترویج تکثرگرا هم بود. یعنی علاوه بر بخش دولتی از طریق سازمان‌ها و تشکل‌های مردمی بخش خصوصی ترویج صورت گیرد. ولی در نهایت یک جایی باید اینها را به همدیگر وصل کند و آن هم بخش ترویج دولتی است که برنامه‌ریزی، سیاست‌گذاری و ارزشیابی نباید از بخش ترویج دولتی گرفته شود. □

ساختار های ترویجی

ساختار بخش در ۲۰-۱۵ سال اخیر دچار تغییر و تحولات و تلاطم‌های زیادی شده است. در دوره‌های ترویج در حد معاونت وزیر عمل می‌کرد اما الان در سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج ادغام شده و در این سازمان، معاونتی به نام معاونت آموزش و ترویج وجود که ترویج عملاً در زیرمجموعه این معاونت قرار گرفته است.

معتقدیم که این ساختار، با توجه به وظایفی که برای ترویج تعریف شده، ساختار کوچکی است. کاش می‌شد بخش ترویج در حد معاونت وزیر یا یک سازمان مستقل زیر نظر وزارت فعالیت می‌کرد تا بهتر و کارآمدتر به وظایف خود عمل کند.

اما علی‌رغم نبود چنین ساختاری و در درون همین ساختار فعلی هم می‌توان فعالیت‌های بسیار خوبی انجام داد و بالتبع ارتباط و تعاملی که در اینجا با بخش تحقیقات وجود دارد خودش محاسن زیادی برای ترویج دارد و درون همین ساختار هم می‌توان موثر بود. به شرط اینکه از لحاظ اعتباری، نیروی انسانی و امکانات زیرساختی بتوانیم بخش ترویج را تقویت کنیم و ارتباطمان با سایر معاونت‌ها و بخش تحقیقات به صورت قوی برقرار باشد. در هر صورت تقویت ساختاری، باعث بهبود عملکرد می‌شود. چیزی که اهمیت دارد اینکه اگر نتوانیم نیروی انسانی، اعتبارات و زیرساخت‌ها را قوی کنیم، حتی در قالب یک سازمان هم نمی‌توانیم عملکرد خوبی داشته باشیم.

سیدمحمد رضا صادقی

۰۹۱۱۱۲۵۴۳۳۱

۰۱۱۴۴۲۷۲۲۱۲

فروشگاه عمل کوهپایه تیاک

آمل، میدان هفده شهریور، ابتدای سراهی نور

ارسال به تمام نقاط کشور

فروشگاه

لوازم زنبورداری

صادقی

فروش کلیه لوازم زنبورداری

فروش عسل، موم، ژل رویال، گرده گل، بره موم

@zanbor.com

کشاورزان نمونه پیشگامان رونق تولید

دی ۱۳۹۸

کشاورزان نمونه پیشگامان رونق تولید

دی ۱۳۹۸

مهندس عطیه گلیاف

وفور محصول در بازار حاصل زحمت کشاورزان

حسن روحانی، رئیس‌جمهور کشورمان با بیان اینکه در شرایط بسیار سخت کشور، بدخواهان می‌خواهند زندگی مردم را از لحاظ معیشتی در تنگنا قرار دهند، اظهار داشت: کشاورزان تلاشگر کشورمان سهم بزرگی در رفاه مردم دارند و اینکه امروز بدون مشکل، نان و محصولات مختلف کشاورزی به وفور در بازار قابل تهیه است، بخاطر تلاش و دسترنج کشاورزان است.

روحانی افزود: در دولت یازدهم و دوازدهم تا امروز حدود ۳۷ سد افتتاح شده و در کنار آن اقدامات گسترده‌ای در زهکشی و تجهیز زمین و وسایل کشاورزی انجام شده است. محصولات کشاورزی در دولت یازدهم و دوازدهم ۲۸ میلیون تن اضافه شده است و از ۹۷ میلیون تن در ابتدای دولت یازدهم امروز به ۱۲۵ میلیون تن رسیده‌ایم یعنی سالانه به طور متوسط ۵ میلیون تن به میزان محصولات کشاورزی اضافه شده است که یک کار بسیار بزرگی محسوب می‌شود.

وزارت جهاد کشاورزی، وزارت معیشت مردم

حجت‌الاسلام و المسلمین سیدرضا تقوی، نماینده ولی فقیه در وزارت جهاد کشاورزی در این مراسم گفت: در اینجا گرد آمده‌ایم تا تولید و تولیدکننده را ارج بگذاریم در اسلام کسی که در عرصه تولید و تأمین معیشت و زندگی خود تلاش می‌کند مانند مجاهد فی سبیل... است.

فقر با تولید از بین می‌رود و هر جا که تولید باشد نشان می‌دهد که اعتماد به نفس وجود دارد و نشان می‌دهد که می‌توانیم تولید و تحول داشته باشیم. در فرهنگ اسلامی کسی که امکانات تولید داشته باشد و از آن استفاده نکند از رحمت خدا به دور است. وزارت جهاد کشاورزی، وزارت معیشت مردم است و اینکه در این شرایط سخت بازارها انباشته از انواع محصولات است نشانه تلاش و جدیت بخش کشاورزی در امر تولید است. باید یک نهضت علمی در کشاورزی ایجاد کرد و با شیب سریع‌تری به سمت کشاورزی علمی حرکت کنیم. اقتصاد کشاورزی یک اقتصاد پایدار است و اقلام معیشتی را باید خودمان تولید کنیم.

سی‌وچهارمین دوره تجلیل از برگزیدگان ملی بخش کشاورزی و منابع طبیعی، سه شنبه ۲۴ دی‌ماه ۱۳۹۸ در سالن بین‌المللی اجلاس سران کشورهای اسلامی برگزار گردید. در این مراسم که با حضور حسن روحانی، رئیس‌جمهور ایران برگزار شد، از ۱۶۶ نفر تولیدکننده برگزیده در قالب ۱۵۵ رشته معرفی و به آن‌ها تقدیرنامه اهدا شد. نکته‌ای که در این میان باید به آن توجه شود، ارائه آمارهایی توسط مسئولان بود که نشان از افزایش تولید و ادامه روند روبه رشد تولید در بخش کشاورزی است. اما چیزی که کمتر به آن اشاره شد اینکه تولید این محصولات توسط کشاورزان و با تلاش و مشقت فراوان تولید شده و رسیدن به این حجم تولید چه هزینه‌ها و مشکلاتی برای تولیدکنندگان ایجاد کرده است و از همه مهم‌تر برای این مقدار تولید، چه میزان از منابع کشور به هدر رفته است؟

معرفی

تولید کنندگان برگزیده

بخش کشاورزی در سال ۹۸

توسعه و بهبود کشت دیم، یک پروژه مهم است و بسیار امیدوار هستیم که پتانسیل تولید در عرصه‌های دیم جدی گرفته شود و تولید آن افزایش یابد. یک موضوع بسیار مهم دیگر این است که برای تولید شیر و گوشت به تولید یونجه وابسته هستیم که یک گیاه

آبر است و بیشترین آب را در بخش کشاورزی مصرف می‌کند و باید این معطل رفع شود. به همین دلیل با تأکید بر کشت علوفه‌های جدید، بسته‌ای برای اصلاح مدل تولید علوفه طراحی کرده‌ایم که در دو دامداری صنعتی ظرف دو سال گذشته انجام شده و می‌توانم به شمال قول بدهم که با این برنامه می‌توانیم سالی چهار درصد تولید شیر کشور را افزایش دهیم. در گذشته به خاک بی‌توجه بودیم. فرسایش خاک اتفاق افتاده حاصلخیزی آن افت کرده که همه این مشکلات را استحضار دارید و باید توجه ویژه به خاک داشته باشیم.

از نظر من کلید آینده کشاورزی و تولید در گرو توجه بسیار بیشتر به خاک است. نسبت به حفظ جنگل‌ها و مراتع بسیار کم توجه بوده‌ایم. خواهشمندم که هیچ نظریه‌ای از سوی کسی برای ورود به جنگل‌ها و برداشت از آن‌ها در طول مدت احیاء مطرح نشود. مراتع را به کمک جوامع محلی احیاء باید کرد. اراضی کشور در معرض هجوم هستند. اراضی که با قیمت سرمایه‌گذاری نسل‌ها به دست آورده‌ایم. در گلخانه‌ها به خوبی شروع کرده‌ایم و باید به جدیت دنبال شود. دو تا خواهش از رئیس جمهور محترم دارم اولی اینکه بانک کشاورزی ابزار مالی کمک به توسعه کشاورزی است و نیاز به سرمایه دارد. برنامه‌هایی که برای توسعه داریم ایجاب می‌کند که از منابع بانکی استفاده بیشتری شود.

خواهش دیگر اینکه کشور ما از نظر پدیده‌های اقلیمی ناخواسته است و این نیاز که مدیریت ریسک را به جای مدیریت بحران جایگزین کنیم. دوم اینکه روش‌های حمایت از مدیریت را تقویت نماییم مثل تقویت بیمه. سند الگوی کشت ملی بعد از ۵-۶ سال آماده اجراست. همه خانواده کشاورزی برای اجرای این سند الگوی کشت آماده باشند از دولت محترم و مجلس خواهشمندیم که زیرساخت‌های لازم برای اجرای آن و پیاده کردن الگوی کشت و برون رفت از وضعیت فعلی را فراهم آورند.

افزایش سه برابری تعداد رشته‌ها

دکتر خاوازی، معاون وزیر و رئیس سازمان تحقیقات آموزش و ترویج کشاورزی و رئیس ستاد انتخاب کشاورزان نمونه با اشاره به اینکه انتخاب شدگان قهرمانان ملی بخش کشاورزی و منابع طبیعی هستند، گفت: در شش سال گذشته تعداد این رشته‌ها سه برابر افزایش پیدا کرده است. در انتخاب نمونه‌ها، توجه بیشتر به توسعه پایدار کشاورزی، بهره‌وری منابع آب‌و خاک، حفظ محیط‌زیست، حفاظت و مدیریت جنگل‌ها و مراتع، سلامت محصول، زنجیره‌های ارزش، توسعه کشت‌های مبتنی بر آب سبز و گلخانه، تنوع بخشی به منابع تأمین غذا به‌ویژه در محیط‌های آبی، مشارکت‌های مردمی، ارائه خدمات فنی و ترویجی و اشتغال‌زایی به‌ویژه در حوزه زنان روستایی و عشایری از جمله رویکردهایی است که در چند سال اخیر بر آن تأکید شده است.

از پیامدهای مثبت این رویکرد طی چند سال اخیر رشد ۲ برابری حضور بانوان در جمع برگزیدگان می‌باشد. پس از بررسی‌های اولیه ۱۴۷۷ نفر به دبیرخانه ستاد معرفی شدند و در مرحله نهایی با بهره‌مندی از کارشناسان خبره، بررسی مستندات و کارهای میدانی در نهایت ۱۶۶ نفر در قالب ۱۵۵ رشته برگزیده شدند.

نسبت به متوسط عملکرد کشور، تولید ۳-۴ برابری کشاورزان نمونه در بخش زراعت، ۸-۹ برابری در بخش باغبانی و ۲-۳ برابری در تولید ماهی، با به کارگیری آخرین یافته‌های علمی و دانش بومی کشاورزان حاصل تلاش این تولیدکنندگان نمونه بوده است که الگوهایی مناسب برای دیگر تولیدکنندگان به حساب می‌آیند. □

ضریب امنیت غذایی به ۸۰ درصد رسید

عباس کشاورز، سرپرست وزارت جهادکشاورزی نیز در این مراسم گفت: در شروع دولت تدبیر و امید، ضریب امنیت غذایی ۵۵ درصد بود که تا ۸۰ درصد رسیده و رشد بسیار خوبی داشته است. علی‌رغم اینکه مشکلات آب و خاک، تکنولوژی و... داریم اما هیچ کدام از اینها از تولید جلوگیری نکرده است. سال ۹۳ در چنین مراسمی ما به رئیس جمهور قول دادیم که امنیت غذایی کشور را به ۸۰ درصد برسانیم و امروز به آن دست یافته‌ایم. همچنین رسیدن به افق ۸۵ درصد تا سال ۱۴۰۰ امری دور از ذهن نیست.

موضوع دیگری که خانواده کشاورزی در این مدت سعی کرد به آن توجه داشته باشد بحث توجه به خاک و آب است. چالش آب کشور با همکاری همه ما باید حل شود و هیچ کس نباید به خودش اجازه دهد که بدون توجه به موضوع آب به فکر تولید باشد.

اولین موضوعی که باید بسیار مورد توجه قرار گیرد، دانش‌بنیان کردن کشاورزی است. کشاورزی ما نیاز به انتقال دانش، تکنولوژی و کارهای تحقیقاتی دارد که این موضوع را سازمان تحقیقات، شرکت‌های دانش‌بنیان و همه دست‌اندرکاران باید به‌صورت جدی دنبال کنند.

موضوع دوم اینکه ما باید کماکان خودکفایی در گندم را حفظ کنیم. مشکل جو در کشور باید ظرف ۳-۴ سال حل شود. وضعیت تولید پنبه باید بهبود یابد. در تولید شکر دچار بعضی غفلت‌ها شدیم و باید جبران شود. تولید شیر و گوشت باید به اندازه کافی برسد. اما چند مطلب خاص اول اینکه عزم جدی برای حل مشکل روغن داشته باشیم. در دو سال آینده باید خوداتکایی در روغن به بالای ۲۸ درصد برسد. در پنج سال آینده به ۵۰ درصد برسد. این همه نیاز بالا به واردات روغن و کنجاله، ننگ بزرگی برای بخش کشاورزی است و به هیچ وجه از ما پذیرفته نیست.

نکته دیگر اینکه ظرفیت دیم کشور نهفته مانده بود و ما توانستیم این ظرفیت را کشف کنیم. موسسه دیم و محققان جانانه ایستادند و وضعیت کشت دیم کشور در حال بهبود. اما هنوز هم در بخش دیم ظرفیت تولید ۲ میلیون تن گندم، ۸۰۰ هزار تن جو، ۲-۳ میلیون تن علوفه، ۷۰۰-۶۰۰ هزار تن دانه روغنی در عرصه‌های دیم می‌توانیم تولید کنیم. مهم‌تر اینکه در کنار این اتفاقات، دیم‌کاران ما معیشت و درآمد بهتری خواهند داشت و از همه مهم‌تر اینکه به احیاء خاک‌های کشور کمک خواهد کرد.

رد پای ایرانیان هوشمند (استارت‌آپ‌ها) در هانوفر

جالب توجه اینکه با تلاش بی‌وقفه دکتر حمیدرضا مختاری، مجری پروژه کسب و کارهای نوپا در بخش کشاورزی و پس از ماه‌ها مکاتبه و مذاکره با طرف‌های آلمانی بالاخره در یک قسمت از نمایشگاه تعدادی استارت‌آپ ایرانی از جمله: بیجی بار (فعال در حوزه توزیع برنج)، کشمون (کارآمد در حوزه فروش الکترونیکی زعفران) و انرژاین (در حوزه تولید انرژی از پسماند) توانسته بودند با حضور در غرفه «Unido» یونیدو ای تی پی او» آگری تکنیکای آلمان خدمات خود را به بازدیدکنندگان این نمایشگاه بنمایانند.

نمایشگاه هانوفر آلمان میزبان تیم‌های استارت‌آپی ایرانی

اخیراً نیز چنانچه در خبرها داشتیم، گروهی از تیم‌های استارت‌آپی حوزه کشاورزی و صنایع غذایی در نمایشگاه بین‌المللی Agritechnica در هانوفر آلمان حضور پیدا کرده‌اند که این موضوع نیز در راستای حمایت از تیم‌های استارت‌آپی و ارتقای کیفی آنها بسیار حائز اهمیت است و این گروه‌ها می‌توانند با قرار گرفتن در کنار گروه‌های استارت‌آپی دنیا، ضمن معرفی ایده‌ها و توانمندی‌های خود، از تجربیات سایر گروه‌های شرکت کننده نیز الگوبرداری و با توجه به نیاز داخلی این الگوها را داخلی‌سازی نمایند.

همچنین اخیراً معاون برنامه‌ریزی و امور اقتصادی وزارت جهاد کشاورزی نیز اعلام کرده است که این وزارتخانه از ورود استارت‌آپ‌ها در بخش کشاورزی حمایت می‌کند که در همان جا و در ادامه هم اعلام کرده است که وزیر جهاد کشاورزی، مجری راه‌اندازی کسب و کارهای نوپا در بخش کشاورزی را در این وزارتخانه تعیین کرده‌است.

عبدالمهدی بخشنده از سازمان‌های جهاد کشاورزی استان‌ها خواسته است که در حوزه استارت‌آپ‌ها و حمایت از آنها به‌صورت فعال‌تر عمل نمایند. وی به نوع فعالیت استارت‌آپ‌ها اشاره کرده و عنوان کرده است که فعالیت استارت‌آپ‌ها صرفاً توزیع محصول کشاورزی نخواهد بود و می‌تواند در سیستم‌های کاشت، داشت، برداشت و گیاه پزشکی نیز فعالیت کنند.

بانک کشاورزی و استارت‌آپ‌ها

در زمینه حمایت از استارت‌آپ‌ها، یکی از نهادهایی که در حوزه کشاورزی و صنایع غذایی به میدان آمده و برنامه‌های خوبی در این زمینه‌ها در پیش گرفته است، بانک تخصصی حوزه کشاورزی یعنی بانک کشاورزی است که اتفاقاً در همین مجله دام و کشت و صنعت در چند شماره اخیر به طور مفصل‌تری بعضی برنامه‌های بانک کشاورزی برای حمایت از استارت‌آپ‌ها نیز منعکس گردید.

به هر حال آنچه از قرائن و شواهد بر می‌آید، همه نشان از جدی گرفته شدن استارت‌آپ‌ها در حوزه کشاورزی است و اتفاقی که در مورد این رویدادها جزو ضروریات شرایط فعلی کشاورزی ماست و باید هم با توجه به اهمیت موضوع استارت‌آپ‌ها این مسئله در سطوح تصمیم‌گیری به‌صورت جدی دیده شود و سهم این نوع کسب و کارها در کشاورزی ما بالاتر برود. □

مجله «دام، کشت و صنعت» در شماره‌های گذشته خود به مباحثی در حوزه کسب و کارهای نو یا همان استارت‌آپ‌ها در حوزه کشاورزی و صنایع غذایی پرداخته است. مدیران این نشریه با توجه به اهمیت این نوع کسب و کارها، باور دارند در صورت بسط و توسعه، کسب و کارهای نو می‌توانند در برون‌رفت کشاورزی کشور ما از بسیاری مشکلات فعلی نقش مثبتی ایفا کنند. لذا این نشریه سعی خواهد کرد اخبار و مسائل پیرامون آن‌ها را رصد کرده و به مخاطبان خود عرضه نماید.

از شواهد و قرائن پیداست که موضوع استارت‌آپ‌ها در مجموعه تصمیم‌گیری و تصمیم‌سازی وزارتخانه جهاد کشاورزی و در سطح مدیران ارشد این وزارتخانه نیز به‌صورت جدی مدنظر است. تشکیل واحدی اداری به نام «مجری راه‌اندازی کسب و کارهای نوپا» در وزارتخانه جهاد کشاورزی و انتخاب مسئول این واحد به‌عنوان مشاور وزیر جهاد کشاورزی، یکی از اقداماتی است که نشان می‌دهد وزیر جهاد کشاورزی و مجموعه مدیریت وزارتخانه، این موضوع را به‌صورت جدی در دستور کار خود دارند.

حضور پررنگ و مؤثر استارت‌آپ‌های بخش کشاورزی و صنایع غذایی در چند نمایشگاه بین‌المللی داخلی که با مساعدت همین واحد کسب و کارهای نوپا در وزارتخانه جهاد کشاورزی انجام شد، یکی از اقدامات مؤثر این وزارتخانه در ترویج و جا افتادن این نوع کسب و کارها است که اتفاقاً در همین نشریه دام، کشت و صنعت نیز گزارشاتی از این پویون‌ها به مخاطبان ارائه شد.

دکتر حمید بهشتی
عضو هیات داوران نمایشگاه هانوفر

مهندس سید اکبری
مؤسس استارت‌آپ انرژاین

محمد قاسمی
مؤسس استارت‌آپ کشمون

امیر حسین رضایی
مؤسس استارت‌آپ بیجی‌بار

اتحادیه اقتصادی اوراسیا در ژانویه ۲۰۱۱ توسط کشورهای روسیه، بلاروس و قزاقستان ایجاد شد. در سال ۲۰۱۵ ارمنستان و قرقیزستان به جمع این کشورها اضافه گردیدند.

چنانچه حمید آزادپور، رئیس سازمان توسعه و تجارت می‌گوید: با حضور ایران در این اتحادیه اقتصادی، حجم تجارت با این کشورها تا ۱۵ میلیارد دلار افزایش خواهد یافت که باید از این فرصت استفاده کرد و با توجه به اینکه در آینده نیز ممکن است کشورهای دیگر به این اتحادیه اضافه شوند، برای کشور ما یک موقعیت مناسب ایجاد خواهد کرد.

به گفته معاون توسعه بازرگانی و صنایع کشاورزی وزارت جهاد کشاورزی، در توافقنامه اتحادیه اوراسیا و ایران ۸۰ درصد مبادلات تجاری بین ایران و کشورهای این اتحادیه مربوط به بخش کشاورزی و صنایع غذایی است.

همچنین مدیرکل دفتر توسعه صادرات وزارت جهاد کشاورزی گفته است که ایجاد فضای واحد اقتصادی، سرمایه‌گذاری و تسهیل روابط اقتصادی با کشورهای اتحادیه، تخفیف‌های تعرفه برای صادرکنندگان به اتحادیه اوراسیا و رقابت‌پذیری کالاهای ایرانی و اشتغال، از جمله نتایج حضور کشورمان در این اتحادیه است.

طبق آمارهای وزارت جهاد کشاورزی در سال ۹۷ کل صادرات ایران به کشورهای اوراسیا در بخش کشاورزی ۴۰۵ هزار تن به ارزش ۳۱۵ میلیون دلار بوده است و کل واردات ایران از این کشورها به میزان ۲۱۲۲ هزار تن به ارزش ۷۷۶ میلیون دلار بوده است. معاون وقت توسعه بازرگانی و صنایع وزارت جهاد کشاورزی گفته است با توجه به اینکه مشکلات ناشی از تحریم‌ها سبب شده تا در پیمان‌های منطقه‌ای و بین‌المللی حضور کم‌رنگی داشته باشیم، اتحادیه اوراسیا با جمعیتی بالغ بر ۲۰۰ میلیون نفر می‌تواند بازار خوبی برای کشورمان رقم بزند. وی عنوان کرده است که از جمله اهداف امضای این موافقت‌نامه و ثمرات آن برای کشور، دسترسی به توسعه بازار صادراتی است و دسترسی آسان و تسهیل در ورود کالاهای مورد نیاز کشورمان نیز از جمله اهداف و نتایج این تفاهم‌نامه است.

کشورهای عضو، تمام گمرکات مرزی را پس از ژوئیه ۲۰۱۱ در بین اعضاء حذف کردند. این اتحادیه یک سازمان بین‌المللی برای یکپارچگی اقتصادی منطقه‌ای است.

مسیر پیوستن ایران به این اتحادیه اقتصادی از حدود دو سال گذشته شروع شده که در پی مذاکرات متعدد طرفین توانستند برای اعمال تعرفه‌های گمرکی ترجیحی روی بسیاری از کالاهای ایرانی به کشورهای عضو اتحادیه و همچنین کالاهایی که از این کشورها به ایران وارد می‌شود به توافق برسند.

در ششم آبان ماه سال ۹۸ پس از طی مراحل مختلف، ایران به صورت رسمی وارد دور جدیدی با این اتحادیه گردید و تا پس از طی یک روندی از سه سال دیگر تقریباً تمام کالاها مشمول کاهش هزینه تعرفه گمرکی خواهند شد که این یک اتفاق مهم در روابط ایران با کشورهای همسایه است و پس از پیروزی انقلاب اسلامی برای نخستین بار است که ایران در یک موافقت‌نامه اقتصادی منطقه‌ای به شکل فعال وارد می‌شود.

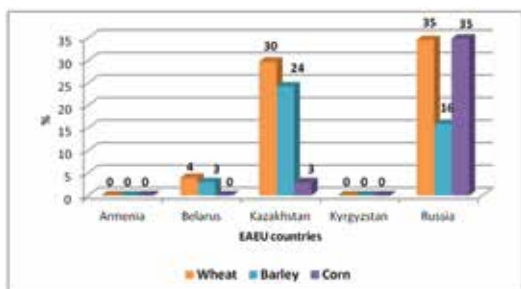
همکاری ایران با اتحادیه اوراسیا

و سهم بخش کشاورزی

در حال حاضر در بخش کشاورزی و صنعت غذا، تعرفه‌ها به صفر نرسیده است و براساس این موافقت‌نامه تنها برای ۱۲۶ کالا کد تعرفه از جانب اتحادیه اوراسیا در نظر گرفته شده است. معاون وزیر جهاد کشاورزی با تأکید بر اینکه هنوز عضو اتحادیه اوراسیا نشده‌ایم، افزود: در این توافق‌نامه بنا بوده تا برای واردات کالاها از اتحادیه اوراسیا، امتیازاتی برای کشورهای عضو در نظر گرفته شود و در مقابل نیز در جهت کالاهای صادراتی مان امتیاز بگیریم. لازم به ذکر است که موافقت‌نامه تجارت ترجیحی بین ایران و اتحادیه اوراسیا امضا شده است ولی هنوز ایران عضو این اتحادیه نشده است اما می‌تواند طی سه سال آینده این همکاری‌ها تبدیل به تجارت آزاد بین ایران و این کشورها با تعرفه صفر گردد که لازمه آن توافق بین ایران و این اتحادیه است.

به گفته مسئولان جهاد کشاورزی در حوزه کشاورزی اساساً بسیاری از کالاها که ایران توانسته در این توافق‌نامه امتیاز آن را بگیرد، کالاهایی بوده‌اند که ظرفیت صادرات آن‌ها در کشور وجود دارد و از طرفی کالاهای وارداتی اغلب کالاهایی هستند که به واردات آن‌ها نیازمند هستیم مانند: ذرت، جو و برخی کالاهای دیگر که مشمول این تعرفه‌های ترجیحی طرف اوراسیایی شامل روسیه، قزاقستان، ارمنستان و بلاروس است.

همچنین با توجه به اینکه بلاروس یکی از کشورهای عضو اتحادیه اوراسیا می‌باشد که به دلیل آلودگی‌های ناشی از حادثه چرنوبیل در این منطقه نگرانی‌هایی در مورد آلودگی‌های محصولات این کشور به اورانیوم وجود دارد، مسئولان وزارت جهاد کشاورزی گفته‌اند که در این مورد هم حساسیت‌های کافی را به خرج می‌دهیم تا هیچ گونه مشکلی ایجاد نگردد. □

ساختمان کشاورزان «مظلوم» کشور، چند سالی است که تقریباً مجانی به «متولیان ستاندن داد مظلومین از ظالمان» واگذار شده است. ساختمانی که ۵ دهه به نماد کشاورزی ایران تبدیل شده بود و به پاس احترام و تکریم از قُرب و ارزش کشاورزان، بلواری که این ساختمان در کنار آن بنا شده بود، به بلوار «کشاورز» نامگذاری شد.

کاخ مستضعفینی که برای سال‌ها محل رجوع و تردد کشاورزان این آب و خاک برای گرفتن حق و حقوق یا مجوزهایشان بود. ساختمانی که براساس آن کتابها و داستانهای کشاورزی نوشته شده بود. در سال ۱۳۹۰ توسط مسئولین وقت جهاد کشاورزی دولت دهم و با توجیه این‌که خادمین بخش کشاورزی باید در مزارع و در کنار کشاورزان باشند، این ساختمان به فروش گذاشته شد و توسط قوه قضائیه به ثمن‌بخس خریداری گردید. در مورد فروش و پرداخت بهای آن هم حرف و حدیث فراوان وجود دارد که بررسی و مذاقه بیشتری را طلب می‌کند.

مجله «دام و کشت و صنعت» در شماره‌های پیشین خود به کرات این موضوع را مد نظر داشته و حتی پیشنهاد کرده بود که قرار است وزارتخانه در کارتن و کوچه پس‌کوچه‌های تهران پراکنده شود. این کاخ به تشکل‌ها و سازمان‌های مردم‌نهاد مطلبی (نامه‌ای) که در ادامه می‌خوانید، درخواست آقای دکتر علی فریدونی، یکی از متخصصان و مدیران سابق کشاورزی به آقای رئیسی، رئیس قوه قضائیه برای استرداد این ساختمان به کشاورزان است:

ساختمان شیشه‌ای؛ آزمون رئیسی

آیا آیتا... رئیسی،

خانه قدیمی کشاورزان را مُسترد می‌نماید؟!

■ دکتر علی فریدونی / عضو هیات علمی دانشگاه، رئیس سابق سازمان جهاد کشاورزی خراسان و معاون وقت نماینده دائم ایران در FAO

پرده اول:

هنوز چندماهی از معارفه طوفانی من به عنوان مدیر کشاورزی استان خراسان! توسط قائم مقام شجاع و کاربلد وزارت کشاورزی (قائم مقام وقت) نگذشته بود که مطلع شدم به‌زودی میزبان وزیر کشاورزی لبنان خواهم بود!

با وجود اینکه می‌خواستیم پروتکل را پر و پیمان اجرا کنیم، ولی متأسفانه استاندار در آن مقطع حضور نداشت. ناگزیر به اتفاق معاون وی که از دوستان من هم بود، به فرودگاه رفتیم. هنوز هواپیمای وزیر فرود نیامده بود که هواپیمایی بر زمین نشست و آقای رئیسی (که آن زمان رئیس بازرسی کل کشور بود) از آن خارج شد!

معاون استاندار گفت: «بیا برویم تو را به رئیس سازمان بازرسی کل کشور معرفی کنم!» به محض معرفی‌ام به آقای رئیسی و در حالی که دستانم را در دست داشت، با تعجب گفت: «خب! پس فلانی شما هستید! بله؟ بابا شما که آدم جا افتاده و وزینی هستید!»

بلافاصله پرسیدم: چطور مگه حاج آقا؟!

پاسخ داد: آخه از روز اول این انتصاب، می‌گفتند آقای حاجتی بچه‌ای را در مشهد گذاشته است! آقای معاون استاندار گفت: این‌طوری‌ها هم نیست، انشاء... خواهیم دید!

پس از معانقه از یکدیگر جدا شدیم و ما به‌سرعت به‌سوی هواپیمای میهمان لبنانی‌مان آمدیم که تازه از هواپیما خارج می‌شد!

بعد از ادغام بی‌تنش دو سازمان و تشکیل سازمان جدید، با مدیر (مدیر وقت) آقای رئیسی در استان خراسان (که گویا اخیراً به‌جای ایشان منصوب شده است!) رابطه بسیار دوستانه و خوبی داشتم! حتماً ایشان به آقای رئیسی گفته که اون کسی که در فرودگاه دیدید، بعداً رئیس سازمان نمونه استانی و کشوری شد و به دلیل ارتقاء تولید گندم استان از رتبه چهارمی کشور به رتبه دوم پس از ۲۰ سال، همایش ملی گندم از فارس به خراسان منتقل شد و ...

پرده دوم:

بعد از این مقدمه نه چندان کوتاه! می‌خواهم برای آخرین بار به قصه پرغصه و آگذاری مفتضحانه، ذلت‌بار و شرم‌آور ساختمان شیشه‌ای توسط وزیر کشاورزی دولت دهم به قوه قضاییه بپردازم!

ساختمانی که در نتیجه خوش خدمتی معاون اول (وقت) پدیده هزاره سوم! و به ثمن بخش، به رئیس قوه قضاییه پیشین واگذار شد!

رئیس قوه‌ای که ساختمان تخصصی کشاورزان را به صرف برخورداری از منظره (view) خوبش، به کاخ‌های ستبر و همراه با المان‌های «عدالت نمایش» ترجیح داد!

اقدامی که باعث آوارگی صدها نفر از همکاران فرهیخته‌ام در ستاد وزارت جهاد کشاورزی و سرگردانی هزاران کشاورز صبور و نجیب در خیابان‌های پایتخت گردید و آه از نهادمان بلند کرد! آه و ناله‌ای که حدود ۱۰ سال است بنده و همکارانم آن را در قالب نوشته‌ها و مکتوباتی فریاد زده‌ایم! اما دریغ از کوچک‌ترین اقدام و حتی یک خط پاسخ!

ضمن گلایه شدید از آقای روحانی که به نامه‌هایم در دور اول و دوم ریاست جمهوری‌اش، توجهی نکرد! و نیز آقای مهندس حجتی که با وجود عنایت ویژه مقام محترم رهبری به ایشان، از این امتیاز استفاده نکرده و دلش را به اندک پول دولت برای ساختن چند قوطی کبریت در شلوغ‌ترین نقطه شهر و در مجاورت آن هتل ۶۰ ساله، خوش نمود! و به نمایندگان مجلس که امید یاری بیشتری به ایشان داشتم و از طرف کشاورزان قول داده بودم که «خانه از شما، رأی از ما»

ولی افسوس! که با عنایت به اینکه از قرار مسموع، گویا بخش اعظم آن ساختمان عظیم خالی است و ظاهراً آقای رئیس به دلیل طبع ساده‌زیستش و برخلاف سلف خود، رغبت و انگیزه‌ای برای استقرار در آن منطقه و ساختمان ندارد.

لذا با وجود اینکه آقای رئیسی و همکاران محترم‌شان، این روزها درگیر عوارض و مسائل متعاقب اعتراضات اخیر هستند، با عنایت به سوابق طولانی و پلکانی ایشان در قوه قضاییه (که طی چهل سال اخیر منحصر بفرد است!)، انتظار می‌رود با درایت و تدبیر نسبت به حل آن اقدام و دستور آزادی بی‌گناهان را صادر فرمایند.

انتظار بیش از ۴ میلیون بهره‌بردار از رئیس قوه قضاییه

اولاً: دستور فرمایند سابقه موضوع را بشرح زیر برایشان تهیه و حتماً مطالعه فرمایند:

۱. «وزارتخانه در کارتین»، علیرضا صفاخو، ماهنامه دام، کشت و صنعت، اردیبهشت ۱۳۹۰

۲. «بلوار بی‌مسما»، نگارنده، شرق، ۹۱/۳/۱

۳. «آقای روحانی! خانه ما را به ما برگردان»، نگارنده، بهار، ۹۲/۳/۳۰

۴. «خودکفایی با اعمال شاقه؟! شاید وقتی دیگر!»، نگارنده، شرق، ۹۲/۱۰/۱۶

۵. «جناب رئیس‌جمهور! چرا خانه ما را برنگردانید؟»، نگارنده، شرق، خرداد ۹۶

۶. «هفتمین سالروز چوب حراج به کاخ کشاورزی»، گلپاف، ماهنامه «دام کشت صنعت»، فروردین ۹۸

۷. «خانه از شما، رأی از ما»، نگارنده، شرق، ۹۸/۵/۷

ثانیاً: در صورتی که جناب رئیس عزیز به این نتیجه رسیدند که گرفتن این ساختمان، نه برحسب نیاز که براساس یک بوالهوسی محض بوده است! دستور استرداد آن را به صاحبان اصلی‌اش که همانا کشاورزان زحمت‌کش و مظلوم کشور هستند را صادر فرمایند. حتماً تصدیق می‌فرمایند که نوشتن نامه و تظلم‌خواهی به رئیس سلف‌شان، به همان دلیلی است که حاضر شدم به ایشان که روحیات ضد اشرافی‌گری دارند، نامه نوشته و تظلم‌خواهی کنم! و دیگر این‌که، اگر مجلل‌ترین ساختمان پایتخت را نیز به کشاورزان بدهند؛ جایگزین این ساختمان شیشه‌ای نمی‌شود؛ چراکه این بنا، متناسب با ماموریت‌های محوله به این وزارتخانه احداث شده است.

به عبارت دیگر انواع گونه‌های علفی، بوته‌ای و درختی در محوطه آن کاشته شده و حکم یک «هرباريوم» زنده را برای آموزش فعالان بخش کشاورزی دارد! شاید به همین دلیل اکثر سازمان‌های بین‌المللی، به‌ویژه سازمان خوار و بار جهانی ملل متحد (FAO) وزارت کشاورزی کشور ما را با این مشخصات می‌شناسند!

رجاء واثق دارم، به همان میزان که تاریخ کشاورزی کشور، از آن وزیر و معاون اول و ... ایشان به بداندیشی و کج‌سلیقگی یاد می‌کند، از آقای رئیسی به نیک‌اندیشی و دورنگری یاد نموده و دعای خیر کشاورزان و خادمین آنها در وزارت کشاورزی، بدرقه راهشان خواهد بود! □

کندو چوبی
WOODERLIVE

اولین و تنها تولیدکننده
خوراک فصلی زنبورعسل
با فرمولاسیون جدید در ایران

مستقر در پارک علم و فناوری خراسان جنوبی
شماره ثبت ۵۹۰۸

کارشناس فنی: محسنی نیک

۰۹۱۱۵۶۰۲۵۱۲ • ۰۹۳۳۵۷۵۳۳۸۱۲

kandoo-choobi

خوراک زنبورعسل (کیک کرده) چهارفصل زعفرانی
(شماره ثبت اختراع ۹۹۵۱۰)

خوراک زنبورعسل (خمیر شیرین) زمستانه
حاوی عصاره بره‌موم

(شماره ثبت اختراع ۹۹۴۶۱)

حجتی، قربانی بازی‌های سیاسی

برخی، دلیل قبول استعفای حجتی از سوی رئیس‌جمهور را این می‌دانند که وی قربانی سیاست‌های مجلس و زیاده‌خواهی برخی مجلس‌نشینان شده است زیرا اکثر امضاءکنندگان استیضاح را افرادی تشکیل می‌دادند که خواسته‌ای از حجتی نداشته‌اند. البته ضعف قائم‌مقام‌های حجتی در مجلس (در ادوار مختلف) هم راه را برای هجمه بیشتر مجلس به حجتی باز می‌کرد به همین دلیل حجتی بیشترین تعداد استیضاح را در مجلس داشت گرچه از همه سربلند بیرون آمد. جالب توجه اینکه در مراسم تکریم حجتی بیش از ۱۶۰ نماینده (اکثریت مجلس) از او حمایت کردند و پیام تقدیر و تشکر رئیس مجلس نیز در آن جلسه قرائت شد.

دخالت‌های عیسی کلانتری در بخش کشاورزی از طریق فشار به رئیس‌جمهور

یکی دیگر از دلایلی که برای استعفای حجتی بیان می‌شد این است که حجتی از این موضوع شاکه بود که عیسی کلانتری در بخش کشاورزی دخالت زیادی می‌کرد و حتی آقای روحانی در مباحث مختلف، نظرات عیسی کلانتری را بر نظرات وزیر کشاورزی مقدم‌تر می‌دانست و محمود حجتی این رویه را قبول نداشت و بارها به زبان رانده بود.

محمود حجتی، وزیر جهاد کشاورزی که کارنامه بسیار موفقی از دوران استانداری تا صدارت در دو وزارتخانه (نزدیک ۱۵ سال وزارت) پس از کسب و قوس‌های زیادی که در حوزه کاری خودش در وزارت جهاد کشاورزی و مخصوصاً با مجلس (معاون رئیس‌جمهور و برخی از وزراء) داشت، بالاخره با استعفا از مقام خود کناره‌گیری کرد و از ادامه کار در کسوت وزیر جهاد کشاورزی (با استعفانامه‌ای که مورد قبول رئیس‌جمهور قرار گرفت) کنار رفت.

حجتی که قرار بود توسط مجلس استیضاح شود، قبل از استیضاح اعلام کرده بود که به هیچ عنوان حاضر نیست برای استیضاح به مجلس برود.

آنچه حجتی در نامه دلایل استعفای خود به رئیس‌جمهوری مطرح کرده بود، ظاهراً شرایط جسمانی بود. اما آنچه که از منابع مختلف شنیده‌ایم اینکه، حجتی یک بار قرار بود برای رفتن به شهرداری تهران استعفا کند، یک بار هم از حدود ۸-۷ ماه قبل، استعفای خود را به دلیل ناراضی بودن از شرایط موجود و سوءاستفاده برخی از معاونینش از پست خود، به رئیس‌جمهور اعلام کرده بود اما مورد قبول قرار نمی‌گرفت. بعد از قبول استعفای حجتی، رئیس‌جمهور ضمن ابراز تأسف از جای خالی وی بلافاصله حجتی را به‌عنوان مشاور رئیس‌جمهوری در بخش کشاورزی منصوب نمود (پستی که تا پیش از این وجود خارجی نداشت).

اما در بحث استعفای حجتی دلایل و سناریوهای مختلفی مطرح است و دلایل مختلف برای آن ذکر می‌کنند که از آن جمله می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

حجتی قربانی رفقای رانت‌خوار

حجتی را اکثر قریب به اتفاق مسئولان، پاکدست می‌دانند اما حجتی در چمبره حلقه نور وزارتخانه و رانت‌خواری گرفتار آمده بود که ظاهراً راه خلاصی از آنان را نداشت. خصلت حجتی (دفاع از مدیرانش) باعث شده بود تا همواره حامی مدیرانش باشد تا اینکه یکی یکی اختلاس‌ها و رانت‌خواری‌ها از پرده برون افتاد و برخی از مدیرانش یا خودشان متهم بودند یا برادرشان یا پسرشان یا دیگر اقوام درجه یک، نهادهای نظارتی این حیاط خلوت رانت‌خواران را ضعف وزیر علم کردند.

قانون انتزاع بعضی‌ها استعفای حجتی را به تصمیم دولت برای تشکیل وزارت بازرگانی و تضعیف اختیارات کشاورزی ارتباط می‌دهند که طی آن با لغو قانون انتزاع که بخش بازرگانی محصولات کشاورزی را در اختیار وزارتخانه جهاد کشاورزی قرار می‌داد، مجدداً این بخش به وزارت صمت بازگشته و حجتی از این موضوع گلایه داشت.

نرخ پایین خرید تضمینی محصولات کشاورزی

حجتی از نرخ پایین خرید تضمینی محصولات کشاورزی بخصوص گندم ناراضی بود و از مقدم دانستن نظرات عیسی کلانتری بر نظرات ایشان در مسائل کشاورزی در مبحث آب، گندم، تحقیقات، انتصابات و... نزد رئیس‌جمهوری گلایه‌مند بود و نگاه ویژه کلانتری در سیاست‌های حمایتی وزارت جهاد کشاورزی در جهت نیل به خودکفایی را از دلایل ناراضی حجتی می‌دانند.

وصیت حجتی به روحانی برای انتخاب وزیر بعدی

حجتی همزمان با ارائه استعفاء امیدوار بود مدیری از بدنه بخش مسئولیت را عهده‌دار شود این بود که طی تماس تلفنی به روحانی سه نفر از معاونین خود را برای تصدی پست وزارت (سرپرستی) به روحانی معرفی کرد:

• دکتر عبدالمهدی بخشنده • مهندس عباس کشاورز • دکتر کاظم خاوازی

فراموش نکنیم یکی از آرزوهای حجتی همواره این بود که دکتر بخشنده تصدی وزارتخانه را عهده‌دار شود اما رئیس‌جمهوری بنا به شناختی که از سه دهه پیش از مهندس عباس کشاورز داشت و به نوعی با وی همکار بود و از طرفی در دولت دوازدهم هم عباس کشاورز گزینه اول او برای وزارت بود این بار بدون فوت وقت وی را برای سرپرستی وزارتخانه اعلام کرد. آنچه هست همه امیدواریم که کشاورزی این مملکت روزهای خوبی پیش رو داشته باشد. □

محمود حجتی
وزیر جهاد کشاورزی

مهندس محمود حجتی:

استعفا می‌کنم؛ چون مظلوم واقع شده‌ام

دنیای تبلیغات امروزه از شیوه سنتی به شیوه مدرن و مجازی گذار کرده و دیگر کمتر کسی است که از اهمیت آن مطلع نباشد.

برندهای نام آشنای دنیا از دیرباز بیشترین سهم فعالیت خود را به تبلیغات و رقابت پذیری در بازارهای جهانی اختصاص داده‌اند و اکنون مشاهده می‌کنیم سهم عمده‌ای را در دست داشته و کماکان مشغول فعالیت می‌باشند.

اما متأسفانه در کشور ما به دلیل فقر فرهنگی در مسئله تبلیغات در اذهان مدیران، نبود ساختاری قوی و مدرن در این زمینه در بخش خصوصی، عدم حمایت دولتی از مارکتینگ، عدم برندسازی در کالاهای مختلف و دیگر دلایل با وجود پتانسیل قوی در تولید کالاهای مختلف، تولیدکننده، بازاری برای عرضه آن در داخل و خارج از کشور ندارد یا دست کم رغبتی برای آن ندارد و در این سال‌های اخیر سیل کالاهای مختلف بی‌کیفیت خارجی و ارزان به کشور ورود کرده و از طرفی محصولاتی مانند زعفران یا پسته ایرانی به‌صورت فله به کشورهای مختلف صادر و از آنجا با یک بسته‌بندی شیک و به‌روز و با نام دیگر کشورها به جهان ارسال می‌گردد.

با در زمینه محصولات کشاورزی، در حالی که می‌توانیم به بسیاری از کشورهای منطقه و جهان صادرات داشته باشیم، متأسفانه با بی‌تدبیری، بسته‌بندی‌های بی‌کیفیت و نبود برندسازی، بازارهای جهان را از دست داده و جای خود را به دیگر کشورها داده‌ایم.

بنابراین لزوم استفاده از تبلیغات و سازوکارهای تبلیغاتی مناسب می‌تواند در جهت ارتقاء کیفیت و معرفی کالای ایرانی در جهان به ارزآوری مفید در کشور کمک کند و کشور را از درآمدهای صرفاً نفتی نجات دهد و رتبه کشور را در بازارهای جهانی ارتقاء بخشد.

مدیران بخش خصوصی می‌بایست با ذهنیتی مثبت به این مسئله و رویکردی ملی همت گمارده و تبلیغات را نه هزینه بلکه در جهت درآمد و پیشرفت تلقی کنند.

یکی از بسترها و زمینه‌های انعکاس بحث تبلیغات در شاخه کشاورزی، صنعت دام و طیور و صنایع وابسته و صنایع غذایی، نشریات تخصصی است که می‌بایست نگاه ویژه و خاصی به آن شود؛ چراکه بازار هدف بسیاری از تولیدکنندگان این صنایع را می‌تواند تأمین کند.

نشریات تخصصی با بهره‌گیری از افراد مجرب و تحصیل کرده در این زمینه‌ها و چاپ مقالات و مطالب کاربردی، چالشی و تحقیقاتی همسو با بحث تبلیغات برندهای مختلف می‌توانند پشتیبان مهمی برای کسب و کارهای مفید در جامعه باشد.

نتیجه می‌گیریم که تعامل و همکاری سازنده بخش خصوصی با نشریات، تعاملی سازنده و مثبت در جهت اهداف ملی کشور خواهد بود و گام بسیار مثبتی است. اگرچه در این فرصت بررسی همه ابعاد و تأثیرپذیری تبلیغات میسر نیست ولی در پایان امیدواریم که در آینده این همکاری و اهمیت دادن به تبلیغات در نزد مدیران بخش خصوصی بتواند اتفاق مبارکی در جامعه باشد که در آینده‌ای نه چندان دور شاهد پیشرفت و سرفرازی

کشورمان باشیم. □

دنیای امروز مملو از کار و فعالیت و روابط اجتماعی است و ساختار این سیستم بر پایه فناوری و تکنولوژی‌های پیشرفته همسو با سازوکارهای علمی در جهان است که برای برآورده شدن نیازهای گوناگون جامعه اعم از غذایی، کشاورزی و انواع صنایع احتیاج به تبلیغات و رقابت مابین برندها و تولیدکنندگان وجود دارد تا نه تنها نیازهای داخلی را تأمین کنند بلکه به صادرات اقلام مختلف فرآورده‌های کشاورزی، صنایع دام، طیور، لبنیات و دیگر صنایع بپردازند که درنهایت به درآمدزایی و ارتقاء مالی، علمی کشورهای جهان منجر می‌گردد.

تبلیغات، بازوی پرتوان اقتصاد

گروه صنعتی براتی

لوازم زنبورداری

برقی‌کردن استراکتورهای دستی، انواع پرس موم

پولک‌تراش برقی (ژیلتنی)

انواع استراکتورهای برقی (خود برگشتی)

• براتی •

۰۹۱۵۹۸۲۵۸۴۴

تسهیل در تأمین امنیت غذایی جامعه یکی از اساسی‌ترین وظایف هر دولت و حکومتی است که باید نسبت به انجام آن از راه درست و منطقی اهتمام ویژه داشته باشد. همچنین واضح است که در دنیای امروز هرچند که باید از نظر تولیدات غذایی به یک ضریب امنیت مناسبی دست یافت اما صحبت از خوکفایی و تأمین همه نیازهای غذایی جامعه از طریق تولید داخلی آن، سخنی چندان منطقی به حساب نیاید.

اینکه در مورد یک محصول میزان خوداتکایی آن به تولیدات داخلی باید به چه میزان باشد و چه مسائلی باعث کمبود آن و نیاز به واردات را باعث می‌شود، فعلاً مورد بحث نیست اما آنچه که در این نوشتار قصد پرداختن به آن را داریم کیفیت مواد و محصولات غذایی وارداتی است که انتظار می‌رود نظارت حداقلی و منطقی بر روی این محصولات انجام گیرد و محصولات با کیفیت مناسب بر سر سفره مردم قرار گیرد تا از نظر بهداشتی مشکلی نداشته باشند.

مایحتاج عمده غذایی مانند روغن های خوراکی، سویا، گوشت، برنج و غلات و ... که هر کدام به نسبت‌هایی وارد کشور می‌شود از جمله مواردی است که انتظار می‌رود بررسی‌ها و نظارت‌های بهداشتی مناسب روی آن‌ها صورت گیرد.

از طرفی نیز باید سیاست‌های وارداتی به گونه‌ای تنظیم شود که در تولید داخلی اختلال ایجاد نکند و تولیدات داخلی را متضرر ننماید.

اخیراً علی ابراهیمی، سخنگوی کمیسیون کشاورزی مجلس شورای اسلامی در گفت‌وگو با روزنامه نسل نو به مشکلات بهداشتی برنج‌های وارداتی به کشور اشاره کرده است:

سخنگوی کمیسیون کشاورزی مجلس شورای اسلامی ضمن تأیید بیماری‌زا بودن برنج‌های وارداتی گفته است: برنج‌هایی که تا الان وارد کشور شده و اکثراً از هند، اروگوئه و تایلند هستند، همه این‌ها در معرض اتهام هستند که بعضاً آغشته به مواد سمی یا حاوی موادی بوده‌اند که سلامت انسان را به خطر می‌انداختند.

سخنگوی کمیسیون کشاورزی مجلس شورای اسلامی تأیید کرده:

وجود مواد سمی در برنج‌های وارداتی

علی ابراهیمی افزود: طی یک مقطعی در بخشی از مناطق هندوستان اثبات شده بود که برنج‌های تولیدی‌شان محتوی مواد سمی است. منتهی بعد از مدتی سیستم قرنطینه کشور یک مقداری کنترلش را روی این برنج‌ها بیشتر کرد؛ اما باز هم نمی‌توانیم به برنج‌های وارداتی اطمینان کنیم.

نماینده مردم شازند، با تأکید بر اینکه ما در حوزه برنج‌های وارداتی دقت کافی نداریم، تصریح کرد: برنج‌های وارداتی فقط ظاهر جالبی دارند و اکثراً برای مجالس و میهمانی‌ها استفاده می‌شود و متأسفانه برایش تبلیغ هم می‌کنند. از آنجا که ارزان‌تر هم هستند، تولدات داخلی را هم تحت تأثیر قرار می‌دهند.

ابراهیمی در ادامه گفت: در کشورمان مخصوصاً مناطق شمالی، دارای استعداد خدادادی و واقعاً بی‌نظیر برای کشت برنج هستیم. از همه مهم‌تر در دنیا برنجی با سلامت، کیفیت و عطر و بوی برنج ایرانی پیدا نمی‌شود.

سخنگوی کمیسیون کشاورزی در مجلس دهم درباره گرانی برنج ایرانی نیز اظهار داشت: وجود سیاست‌گذاری‌های غلط در تأمین مواد اولیه برای کشاورز و از طرفی عدم حمایت لازم از آن، تولید کننده را وادار به گران‌فروشی می‌کند تا درجایی بتواند ضررش را جبران کند.

وی یادآور شد: به جای اینکه پتانسیل تولید برنج را رشد و توسعه بدهیم، به گونه‌ای از نظر اقتصادی سیاست‌گذاری کرده‌ایم که تولید داخلی دچار ضعف شده است. وقتی برای کشاورز صرفه اقتصادی نداشته باشد زمین‌هایش را رها می‌کند و تجربه‌هایش را به نفرات بعد منتقل نمی‌کند. تولید انبوه برایش توجیهی ندارد و همه این عوامل آسیب جدی است که به حوزه برنج کشور وارد می‌شود.

ابراهیمی با بیان اینکه نیاز ایران به واردات برنج ۲۸ درصد است، اعلام کرد: به لحاظ آماری تقریباً کشور ما نزدیک سه میلیون تن مصرف برنج دارد و ما حدود دو میلیون و ۳۰۰ هزار تن آن را در داخل تولید می‌کنیم که باید به طور صحیح مدیریت شود. □

افزایش بهره‌برداری فراتر از ظرفیت منابع طبیعی باعث تخریب خاک و کاهش تولید محصول می‌گردد.

بنابراین منابع طبیعی پایدار، مناسب‌ترین و مهم‌ترین عامل جهت تأمین غذای کافی برای جمعیت روزافزون کره زمین می‌باشند.

کشاورزی پایدار سودمند و مستمر، متکی بر حفظ منابع طبیعی بوده و با مدیریت صحیح منابع کشاورزی علاوه بر رفع نیازهای درحال رشد بشر، منابع طبیعی و محیط زیست را حفظ کرده و حتی بهبود می‌بخشد.

این شیوه کشاورزی، اقتصادی‌ترین و در عین حال سودمندترین نحوه استفاده از انرژی و تبدیل آن به محصولات کشاورزی، بدون تخریب حاصلخیزی خاک و کیفیت محیط زیست می‌باشد.

از آنجایی که ماده آلی خاک، قلب کشاورزی پایدار است، مدیریت ماده آلی به‌ویژه در خاک‌های زیرکشت کشور که مقدار ماده آلی (کربن آلی) در آنها کمتر از یک درصد است، از اهمیت خاصی برخوردار می‌باشد. وجود ماده آلی علاوه بر اینکه نشان دهنده سلامت و کیفیت خاک است، شاخص مناسبی برای باروری خاک به شمار می‌رود که حاصل برهم کنش فرآیندهای فیزیکی، شیمیایی و بیولوژیکی است. از جمله منابع مواد آلی می‌توان به بقایای گیاهی حاصل از فعالیت‌های زراعی، کودهای دامی و مرغی و کودهای سبز و ... اشاره نمود.

تبعات سوزاندن بقایای گیاهی

چرای بیش از حد، برداشت بقایای محصول به منظور استفاده در سایر امور و از همه تأسفاترتر، سوزاندن بقایای گیاهی از مهم‌ترین اقدامات کاهنده مقدار مواد آلی در خاک می‌باشند.

بر این اساس یکی از ایرادهای عمده در مدیریت واحدهای زراعی و مزارع کشاورزی در کشور، عدم برگرداندن بقایای گیاهی به خاک توسط کشاورزان است.

معمولاً ۷۰ درصد مواد آلی که گیاهان از خاک جذب می‌کنند در بدنه و بقایای آنها باقی می‌ماند که متأسفانه در برخی از نقاط کشور به بهانه مبارزه با علف‌های هرز یا سهولت در کشت بعدی و تهیه زمین، سوزانده می‌شود. در حالی که سوزاندن بقایای گیاهی توصیه نمی‌شود؛ زیرا این امر موجب کاهش کیفیت و عملکرد زمین‌های کشت شده می‌شود.

بخش تولیدات گیاهی

احیاء خاک‌های فقیر با محرک‌های تجزیه بقایای گیاهی

مدیریت ماده آلی خاک

به واسطه این معضل و کشت‌های مداوم و استفاده زیاد از حد و گاهی بی‌مورد از کودهای شیمیایی، در سال‌های آینده در کنار بحران آب که بر اثر خشکسالی‌ها و مصرف بی‌رویه و مدیریت نشده منابع آبی، کشور ما با آن مواجه است، بخش کشاورزی کشور با بحرانی بزرگ در محدودیت دسترسی به خاک مناسب کشت و از بین رفتن اراضی مستعد کشاورزی مواجه خواهد شد.

از جمله مشکلات عمده زیست محیطی و اقتصادی ناشی از سوزاندن بقایای گیاهی می‌توان به کاهش جمعیت و فعالیت میکرو ارگانیسم‌های مفید در خاک، تخریب بافت و ساختمان خاک، افزایش فرسایش‌پذیری خاک، کاهش حاصلخیزی خاک، کاهش جذب آب و عناصر غذایی توسط ریشه گیاهان، کاهش ظرفیت نگهداری آب در خاک، کاهش راندمان مصرف آب، کاهش نفوذپذیری خاک، افزایش فشردگی و تراکم خاک، کاهش درصد مواد آلی و رطوبت خاک، افزایش وزن مخصوص و کاهش تبادلات گازی و تخریب خاکدانه‌ها و افزایش گازهای گلخانه‌ای اشاره نمود. <<<

<<<

ثروت بی کران بقایای گیاهی

با برگشت مواد آلی (بقایای گیاهی) به زمین و تقویت خاک در یک پروسه طولانی، می‌توان از عدم کاهش ماده آلی خاک و همچنین بهبود کیفیت خاک‌های زراعی اطمینان حاصل کرد. کشاورزان با حفظ بقایای گیاهی و تناوب در سیستم‌های زراعی خود، علاوه بر افزایش تولید محصولات زراعی و افزایش میزان درآمد خود در بهبود کیفیت تولیدات کشاورزی نیز نقش مهمی می‌توانند داشته باشند.

در بسیاری از کشورهای صنعتی و توسعه یافته، بقایای کشاورزی از مزارع جمع‌آوری شده و به‌عنوان مواد اولیه در کارخانهای کاغذسازی، الکل‌سازی، سوخت نیروگاهها و همچنین تولید کود، کمپوست و خوراک دام مورد استفاده قرار می‌گیرد. یکی از دلایل عمده استفاده نکردن از چنین روشهایی در کشاورزی ایران، نبود توجیه اقتصادی مناسب برای کشاورزان و عدم آشنایی آن‌ها به فواید اینگونه روشها و ایده‌ها است. با آگاه‌سازی و ترویج کارآمد و دقیق می‌توان گامی بلند در جهت توسعه فضای کشاورزی صنعتی و توسعه پایدار برداشت.

آشنایی با عملکرد محرک‌های تجزیه بقایای گیاهی

این محصول به‌علت داشتن مقادیر بالایی از اسیدهای آلی باعث رشد و توسعه باکتری‌های مفید خاک شده و با تحریک فعالیت این باکتری‌ها منجر به تجزیه سریع‌تر بقایای گیاهی و مواد آلی در خاک و در نتیجه تشکیل هوموس می‌گردد. محصول فوق به صورت خاک مصرف (پس از برداشت محصول و خرد کردن بقایای گیاهی و قبل از زیر و رو کردن خاک مزرعه) بر روی بقایای گیاهی پاشیده می‌شود. اکوویتال یک فرآورده آلی است که استفاده از آن باعث افزایش فعالیت میکروارگانیسم‌های خاک و تجزیه بقایای گیاهی و تبدیل آنها به «هوموس» می‌گردد.

اثرات مصرف در خاک:

- تحریک در جهت توسعه و تکامل باکتری‌های مناسب در خاک؛
- تحریک باکتری‌ها (تثبیت کننده‌های نیتروژن، معدنی‌کنندگان فسفر و ...)
- اصلاح خصوصیات خاک‌های متأثر از استفاده بیش از حد کودهای شیمیایی؛
- تقویت سیستم ریشه گیاهان زراعی در برابر بیماری‌های با منشا میکروبیولوژیکی.
- این فرآورده قابل اختلاط با سایر ترکیبات میکروبیولوژیکی بوده و امکان استفاده از آن در مرحله رشد رویشی گیاه نیز میسر می‌باشد.

دلایل استفاده از محرک‌های تجزیه بقایای گیاهی

تجزیه و افزایش بقایای آلی در خاک، رژیم حرارتی، گردش هوا، نگهداشت آب و فعالیت بیولوژیکی خاک را بهبود می‌بخشد. تجزیه بیولوژیکی بقایای آلی می‌تواند جهت بهبود کیفیت خاک‌های تخریب شده بر اثر استفاده بیش از حد از کودهای شیمیایی استفاده شود. در تولیدات کشاورزی، مقادیر بالایی از بقایای آلی تولید می‌گردد. این بقایای آلی به عنوان ماده خام مناسبی جهت تولید هوموس محسوب می‌شوند. نتیجه پژوهش‌ها حاکی از این است که به ازاء یک تن دانه ذرت، مقدار ۰/۸ تن بقایای گیاهی تولید می‌شود که از آن می‌توان موادی مانند کود آلی و هوموس قابل توجهی به دست آورد.

فعال‌ترین ارگانیسم‌ها در فرآیند تجزیه بقایای گیاهی، باکتری‌ها، قارچ‌ها و اکتینومیست‌ها هستند. محرک‌های تجزیه بقایای گیاهی، رشد و توسعه باکتری‌ها و قارچ‌ها را تحریک می‌کند. این ارگانیسم‌ها در تجزیه بقایای گیاهی، برگ‌ها و ... شرکت می‌کنند.

تشکیل کمپوست بر اساس توالی جمعیت‌های میکروبی صورت می‌گیرد، به طوری که شرایط ایجاد شده بوسیله یک گروه از میکروارگانیسم‌ها فعالیت جمعیت میکروارگانیسم‌های دیگری را تحریک می‌کند. محرک‌های تجزیه بقایای گیاهی، تجزیه باقی مانده‌های آلی و ایجاد هوموس در زمین‌های زراعی را تسریع می‌کنند. انواع مختلف میکروارگانیسم‌ها در مراحل مختلف تجزیه فعال می‌باشند. میکروارگانیسم‌های «مزوفیل»، تجزیه بقایای آلی را انجام داده و دمای خاک را افزایش می‌دهند که شرایط را برای حیات خودشان محدود و سخت می‌سازد، اما به طور همزمان شرایطی را برای توسعه جمعیت میکروارگانیسم‌های «ترموفیل» فراهم می‌آورند. باکتری‌ها بیشترین تعداد را در بقایای آلی (Bimass) دارند و ترکیباتی مثل پروتئین‌ها و کربوهیدرات‌ها را می‌شکنند.

قارچ‌ها نقش مهمی را در تشکیل کمپوست ایفا می‌کنند، به طوری که آنها شرایط رطوبت پایین را بهتر از باکتری‌ها تحمل می‌نمایند. برخی قارچ‌ها دارای سیستم‌های آنزیمی هستند که در شکستن لیگنین و کیتین نقش دارند. اکتینومیست‌ها در تجزیه ترکیبات آروماتیک، استروئیدها، فنل‌ها و سایر مولکول‌های آلی پیچیده نقش دارند. تجزیه بیولوژیکی یک فرآیند طولانی‌مدت است اما در سال‌های اخیر با پیشرفت تکنولوژی و استفاده از بعضی محصولات می‌توان این فرآیند را تسریع بخشید. □

محرک‌های تجزیه بقایای گیاهی

امروزه در جهان و کشورهای پیشرفته، نه تنها بقایای گیاهی را به خاک برمی‌گردانند بلکه با مطالعات دانشگاهی و علمی، با استفاده از مواد محرک، تجزیه این بقایا را در خاک تسریع می‌بخشند. «محرک‌های تجزیه بقایای گیاهی»، افزایش دهنده ترکیبات آلی خاک بوده و باعث ارتقای کمیت و کیفیت محصول و افزایش مقاومت گیاه در برابر بیماری‌ها می‌گردند و اثرات منفی ناشی از استفاده بیش از حد کودهای معدنی در خاک‌ها را برطرف می‌سازند.

نکته قابل توجه اینکه نحوه عمل این محلول‌ها متأثر از اقلیم نمی‌باشد. یک نمونه از این مواد محرک تجزیه بقایای گیاهی و احیاء خاک که به تازگی و به عنوان یک اختراع توسط شرکت اکوپنتنت در کشور کرواسی به ثبت رسیده و به سرعت در بین کشاورزان اروپایی در حال گسترش است، «اکوویتال» می‌باشد که سال ۱۳۹۸ در موسسه تحقیقات آب و خاک کشور نیز به ثبت رسیده است.

مقدمه

کشاورزی عمودی به‌عنوان یکی از جدیدترین راهکارهای کشت و زراعت در محیط‌های گلخانه‌ای به‌شمار می‌رود و به‌عنوان بخشی از کشاورزی شهری به روش کاشت گیاهان در گلخانه، آسمان خراش‌ها یا فضاهایی که به‌طور عمودی در آنها تعبیه شده اطلاق می‌شود. ایده مدرن کشاورزی عمودی از تکنیکی مشابه گلخانه‌های شیشه‌ای بهره می‌برد که در آنها می‌توان با نور طبیعی خورشید، میزان نور مصنوعی را افزایش داد.

مسائل و مشکلات مربوط به کشاورزی در کلانشهرها مانند کمبود فضاهای کشت و آلوده بودن محیط کاشت گیاهان، هم‌اکنون نیز مسائل منفی بسیاری را برای مردم به‌وجود آورده است.

در شهرهایی که شهروندان طبیعت را به‌دلیل زندگی پرمشغله و گرانی زمین، مسکن و سکونت در آپارتمان‌هایی کوچک، فراموش کرده‌اند، پرداختن به چنین موضوعی و گسترش آن در تلطیف روحیه و ایجاد آرامش روانی آنها تأثیر بسزایی خواهد داشت.

ساخت مزرعه‌های کشاورزی به‌صورت طبقات روی هم و عمودی، جایگزین کشاورزی متداول امروزی خواهد بود. کمبود زمین، کشاورزی را به‌صورت آپارتمانی و طبقات عمودی درآورده است.

بر اساس برآوردهای سازمان ملل، انتظار می‌رود که جمعیت جهان تا سال ۲۰۵۰ به بیش از ۹ میلیارد نفر برسد. بر اساس برآوردهای FAO، تغذیه این جمعیت به معنای افزایش تولید غذا تا ۷۰٪ از طریق ترکیب کشت محصولات پربازده و افزایش سطح زیر کشت باید به‌دست آید.

در این شرایط از یک سو نیاز به زمین‌های بیشتری برای کشاورزی است و از سوی دیگر زمین قابل کشت در کره زمین کم است. بنابراین تنها راهکار موجود، تبدیل زمین‌های کشاورزی به آپارتمان‌های کشاورزی است که به‌عنوان کشت عمودی نامیده می‌شوند. ایده کشاورزی عمودی بدین صورت است که آسمان خراش‌ها و ساختمان‌های بلند، طبقه روی طبقه و شامل باغستان‌ها و مزارع باشد و تولید محصولات در طول سال ادامه خواهد داشت و جوانه‌زنی محصولات در شهرهای سراسر دنیا وجود خواهد داشت.

به‌علاوه ایجاد اراضی قابل کشت و زرع بیشتر، خارج از هوای رقیق، کاهش هزینه‌های حمل‌ونقل و انتشار دی‌اکسید کربن مربوط به جابجایی مواد غذایی در فواصل زیاد اتفاق خواهد یافت.

کشت عمودی

راهکاری نوین در ارتقای بهره‌وری کشاورزی

نحوه عملکرد، مزایا و معایب کشاورزی عمودی

بدون نور مصنوعی، در رشد و نمو گیاهان ناهمگونی حاصل خواهد شد؛ زیرا گیاهانی که نزدیک پنجره‌ها هستند در معرض نور خورشید بیشتری بوده و سریع‌تر رشد خواهند کرد. اکنون این امکان وجود دارد که وضعیت دما، رطوبت، نور، جریان هوا و مواد غذایی برای بهترین شرایط بهره‌وری گیاهان در طی سال، تنظیم شود.

تکنولوژی هیدروپونیک اجازه می‌دهد که انواع گیاهان، از محصولات ریشه‌ای مانند تربچه و سیب‌زمینی تا میوه‌ها مانند هندوانه و حتی غلاتی مانند ذرت، در آب غنی از مواد غذایی پرورش یابد. روش‌هایی برای انجام این کار وجود دارد، اما ضرورتاً هیدروپونیک‌ها، گیاهان را در یک محیط کشت مانند پشم‌شیشه که به نام «پرلایت» نامیده می‌شود، قرار می‌دهند در حالی که محصولات ریشه‌ای در محلول آب غنی از مواد غذایی غوطه‌ور می‌شوند.

آب و مواد غذایی که توسط ریشه‌ها جذب نمی‌شوند، به‌جای اینکه در خاک از بین بروند، قابل بازیافت هستند و هر گیاهی را می‌توان به روش هیدروپونیک پرورش داد. <<<

در حال حاضر برای تولید محصولات کشاورزی باارزش از روش‌های مدرن مانند سیستم‌های آبکشت (هیدروپونیک) و هواکشت (ایروپونیک) استفاده می‌کنند. سیستم‌های هواکشت در مکان‌های بسته یا محیط‌های باز با دوره رشد کوتاه ولی با سرعتی بسیار بالا، جزو روش‌های نوین کشاورزی می‌باشد. از جمله گیاهان باارزش، کشت زعفران در سیستم کشت بدون خاک (هیدروپونیک) است.

یکی از بزرگترین مزایای این سیستم، استفاده حداکثری از فضای کشت و تراکم بالای آن است. از جمله دلایل رویکرد به سیستم هیدروپونیک زعفران می‌توان به بحران آب اشاره کرد که در این سیستم راندمان مصرف آب بسیار بالا می‌باشد.

دومین دلیل، این‌که شیوع بیماری‌های قارچی در این روش اندک است و شرایط دمایی، محیطی و همچنین راندمان و بازدهی محصول را بتوان کنترل کرد و این مزایا نسبت به روش کشت سنتی بسیار پایدارتر است. برداشت کلاله زعفران در روش سنتی در هر هکتار به طور میانگین تنها ۷ کیلوگرم بوده است ولی با چنین روشی که در گلخانه انجام می‌گیرد این میزان به ۱۰ الی ۱۲ کیلوگرم در هر هکتار می‌رسد که این خود نشان دهنده اهمیت استفاده از گلخانه برای کشت زعفران است.

سومین دلیل این‌که مثلاً در مورد گیاهی مثل همین زعفران، در روش سنتی و فضای باز، عطر، بو و همچنین کیفیت و میزان رنگ و طعم در کلاله بسیار افت پیدا می‌کند و این کاهش کیفیت به دلیل تابش نور آفتاب و همچنین بادی است که در کنار گیاه در جریان می‌باشد و در نهایت چهارمین دلیل این است که میزان تراکم کشت در محیط گلخانه‌ای و عملکرد افزایش می‌یابد.

عموماً پیاز زعفران در سیکل تقریباً ۴۵ روزه گلدهی، برداشت و کشت می‌شود. در پایان هر دوره نیاز است تا از پیازهای جدیدی استفاده نمایند و یا از پیازهای موجود برای بیداری مجدد و گلدهی به کار ببرید. دوران خواب زعفران عموماً ۹ ماه طول می‌کشد به همین دلیل استفاده از پیازهای جدید می‌تواند مسیر کوتاه‌تری را برای کاشت محیا کند. در حالی که یک گروه پیازها به خواب می‌روند، می‌توان از گروه دیگر آنها استفاده نمود. پیازهای خوابیده را باید در محیط‌های خشک نگهداری کرد و سپس طبق زمان‌بندی مناسب از آنها مجدداً بهره‌برداری نمود.

از جمله مزایای کشاورزی عمودی می‌توان به موارد ذیل اشاره کرد:

- ۱- فضای بیشتر ۲- امکان برداشت محصول در تمام طول سال ۳- عدم خسارات در اثر سیلاب‌ها
- ۴- عدم تاثیر خشکسالی بر محصولات ۵- مبارزه آسان با آفات و عدم وجود علف‌های هرز
- ۶- کاهش آلودگی هوا ۷- تصفیه آب

معایب این سیستم شامل:

- عدم وجود گرده‌افشانی طبیعی
- گران بودن زمین شهری نسبت به زمین کشاورزی
- نیاز به یک اپراتور تمام وقت برای تنظیمات دما، رطوبت و نور
- هزینه بالای برق و نور مصنوعی

البته کشت عمودی با این شکل و شمایل، ایده‌ی چندان تازه‌ای نیست. این اصطلاح اولین بار در سال ۱۹۱۵ ابداع شد ولی حدود یک قرن طول کشید تا اولین نمونه‌ی تجاری از این مزارع عمودی ساخته شود. هم‌زمان با پیشرفت فناوری در عرصه‌ی کشت مؤثر محصولات در مزارع عمودی و تبدیل این ساختگاه‌ها به کارخانجات گیاهی، تمایل سرمایه‌گذاران برای ورود به این بازار فزونی یافته است. با استفاده از LEDهای پیشرفته، حداکثر بهره‌برداری از انرژی فوتون‌های نور انجام خواهد شد اما احتمالاً بزرگ‌ترین عیب مزارع عمودی، هزینه‌ی بالای برق مصرفی برای روشن نگاه‌داشتن تعداد زیادی LED خواهد بود. لذا چنین سیستمی، بیشتر برای کشت گیاهان پرارزش و با سرعت فسادپذیری بالا نظیر گیاهان دارویی توجیه اقتصادی خواهد داشت.

از این رو می‌توان گفت، کشت عمودی برای پرورش بخش بزرگی از سبب محصولات غذایی جهان بسیار پرهزینه خواهد شد. یکی از راهکارهای موجود برای کاهش هزینه‌ی برق، استفاده از LEDهایی است که به‌جای تولید طیف کامل نور سفید، تنها طیف نور رنگی مورد نیاز گیاهان را تولید می‌کنند.

علت رنگ سبز گیاهان این است که در برگ‌های آنها رنگ‌دانه‌ای با نام کلروفیل وجود دارد؛ این رنگدانه تنها رنگ سبز را از میان طیف نور بازتاب می‌کند؛ در حالی که تمامی رنگ‌های منتج به آبی و قرمز را (در دو طرف طیف نور مرئی) جذب می‌کند. گرچه این لامپ‌ها، بیشتر مواقع طول موج آبی و قرمز تولید می‌کنند اما تجربه‌ی پژوهشگران حاکی از آن است که رنگ‌های دیگر نیز نقش مهمی در مراحل مختلف رشد گیاه دارند. دوز مناسبی از نور سبز در زمانی مناسب می‌تواند بازدهی تولید محصول را افزایش دهد.

یکی از اهداف کشاورزی عمودی آن است که بتواند یک رژیم روشنائی مخصوص برای پرورش گیاهانی خاص ابداع کند.

هدف بعدی آن است که الگوریتم‌هایی برای کنترل شرایط اقلیمی مورد نیاز گونه‌های گیاهی مختلف تولید کنند. ایده‌ی اصلی این است که نسخه‌های آب‌وهوایی مختص به گونه‌های زراعی خاص طراحی شود تا میزان تولید و کیفیت محصولات مزارع عمودی بهبود پیدا کند.

تمامی فرایندهای درون مزارع برای داشتن بیشترین بازدهی مهندسی می‌شوند. برای مثال، آبیاری مجموعه با کمک آب باران جمع‌آوری شده انجام می‌گیرد. این آب پس از پاکسازی و بازیافت، دوباره استفاده می‌شود و تنها ۵ درصد آن طی هر مرحله‌ی برداشت مصرف می‌شود.

سیستم تهویه نیز به‌شکل یک حلقه‌ی بسته عمل می‌کند و ضمن کنترل سطح رطوبت و اکسیژن، حرارت مازاد ناشی از LEDها را دفع می‌کند.

با کاهش هزینه‌ها، سیستم خواهد توانست کشت عمودی محصولات را توجیه‌پذیر کند. همچنین این روش در تولید برخی از سبزیجات ریشه‌ای مانند تربچه و شلغم موفق عمل می‌کند. البته ممکن است محصولاتی با کشت بزرگ‌مقیاس نظیر گندم و برنج، هرگز نتوانند توجیه اقتصادی مناسب برای کشت عمودی را بیابند و همچنین کشت گیاهان بزرگ‌تر و حجیم‌تر نیز در این نوع سیستم‌ها با مشکلات زیادی همراه خواهد بود. این بدان معنی است که حداقل با سطح فناوری فعلی نمی‌توان انتظار کشت محصولاتی نظیر سیب‌زمینی‌های معمولی را در مزارع عمودی داشت. □

منابع در دفتر نشریه موجود است

گلدستون

گلدستون

www.goldstone.com

چند روز قبل از برگزاری این نمایشگاه، عوامل اجرایی آن در یک نشست خبری به بیان جزئیات این نمایشگاه پرداختند که خلاصه‌ای از این نشست خبری هم در ذیل می‌آید:

حضور ۳۰۰ شرکت و برند مهم در نمایشگاه

سیدمهدی حسینی‌یزدی، رئیس هیأت‌مدیره انجمن واردکنندگان سم و کود کشور اعلام کرد: انجمن واردکنندگان سم و کود، ۱۲۰ عضو و انجمن واردکنندگان بذر هم ۴۴ عضو دارد که این دو انجمن با همکاری همدیگر این نمایشگاه را برگزار می‌کنند.

در این نمایشگاه ۷۶ شرکت از اعضای انجمن واردکنندگان سم و کود و ۱۴ شرکت هم از کشورهای خارجی حضور دارند. ۸۰ درصد اعضای انجمن واردکنندگان بذر اصلاح شده متقاضی، در این نمایشگاه حضور دارند. در جمع این دو انجمن بیش از ۳۰۰ برند و کمپانی خارجی حضور دارند.

حمایت از سموم کم‌خطر و روش‌های بیولوژیک

دکتر سرافرازی، معاون فنی سازمان حفظ نباتات گفت: سازمان حفظ نباتات به‌عنوان متولی بخش آفت‌کش‌ها در کنار مسئولان برگزاری نمایشگاه قرار دارد.

فضای نمایشگاه خودبخود حاوی یک فضای رقابتی هست که برای انتخاب شیوه مناسب‌تر تأمین نیازها به بهره‌بردار کمک می‌کند. تأکید سازمان حفظ نباتات بهره‌گیری از سموم کم‌خطر است و در یک سال اخیر دو سم دیازینون و بوتاکلر از چرخه مصرف خارج شده‌اند و تأکید بیشتر روی عوامل بیولوژیک و سموم کم‌خطر است.

در کشور ما هم یک پتانسیل بسیار خوب از نظر عوامل بیولوژیک کنترل آفات و بیماری‌ها وجود دارد و از مجموعه شرکت‌هایی که در این زمینه وارد می‌شوند استقبال خواهیم کرد. سازمان حفظ نباتات در حاشیه این نمایشگاه اقدام به برگزاری دو کارگاه آموزشی برای آشنایی بیشتر شرکت‌های واردکننده سموم نموده است.

هفتمین نمایشگاه نهاده‌های کشاورزی ۲۰-۱۷ دی‌ماه در بوستان گفتگو برگزار شد. شاید بتوان گفت که آنچه این نمایشگاه را از دوره‌های قبل متمایز می‌کند، استقبال بی‌نظیر بازدیدکنندگان بود که نشان از پویایی کشاورزی با وجود همه مشکلات دارد. از طرفی نقش تعیین‌کننده نهاده‌ها در پیشبرد کشاورزی نیز مورد توجه قرار گرفته است:

نهاده‌ها تأمین است

عباس کشاورز، سرپرست وزارت جهاد

کشاورزی در مراسم افتتاحیه این نمایشگاه گفت: با وجود تحریم‌های شدید، مشکلی در تأمین و توزیع نهاده‌ها نداریم و با مازاد نیاز داخلی هم روبرو هستیم. به دلیل اینکه در وضعیت موجود بعضی شرکت‌های خارجی کشور ما را ترک کرده‌اند، شرکت‌های داخلی با تولیدات بیشتر خود نیازها را رفع می‌کنند.

وی گفت: تولید بذر هیبرید در کشور آغاز شده است و به‌صورت تدریجی و پایدار ادامه دارد. کشاورز با اشاره به رشد ۶ درصدی بخش کشاورزی در سال جاری گفت: رشد بخش کشاورزی ادامه خواهد داشت و ما در این شرایط هیچ راهی غیر از افزایش تولید نداریم.

نمایشگاه نهاده‌های کشاورزی

رقابت سازنده در نمایشگاه

محسن احمدمخبری، عضو هیأت‌مدیره انجمن واردکنندگان سم و کود گفت: با هدف رقابت بیشتر و آشنایی ۴/۵ میلیون کشاورز و بهره‌بردار با نهاده‌های مختلف از شش سال قبل این نمایشگاه را شروع کردیم و خوشبختانه بسیار هم مفید بوده است. رقابت سازنده باعث ارتقای کیفی نهاده‌ها در بخش کشاورزی شده است تا در نهایت محصول سالم و باکیفیت‌تری تحویل جامعه شود. بهترین کار برای ارتقای کیفی، جمع‌آوری این نهاده‌ها در یک مکان است تا کشاورزان و بهره‌برداران انتخاب مناسبی داشته باشند و ما در ادوار برگزاری این نمایشگاه توفیق رسیدن به این هدف را تا حد زیادی داشته‌ایم.

افزایش چند برابری محصول با کمک تکنولوژی بذر

سید منصور هاشمی، عضو هیأت‌مدیره انجمن واردکنندگان بذر نیز گفت: با پیشرفت‌هایی که در بذر اتفاق افتاده و اصلاحات ژنتیکی که در آن صورت گرفته است، تولید محصولات کشاورزی به مراتب بالاتر رفته و به چندین برابر معمول چند سال قبل افزایش پیدا کرده است.

بذر، یک تکنولوژی پیچیده است و نیاز به سال‌ها تحقیق و بررسی است تا یک بذر مناسبی تولید شود و در دنیا میلیون‌ها دلار هزینه می‌کنند تا یک واریته خوب بذر تولید شود. با بذرهایی مناسبی که وارد ایران می‌شود تولیدات کشور در کشاورزی بسیار بالاتر رفته است. حدود ۱۲۰ میلیون دلار واردات بذر داریم اما ارزش محصول تولیدی به مراتب بالاتر از این است. □

جلوتر از برنامه در حرکتیم

محمدعلی طهماسبی، معاون باغبانی وزارت جهاد کشاورزی با اشاره به اینکه تحویل کود در سال جاری در مقایسه با سال قبل ۲۹ درصد و نسبت به برنامه بلندمدت ۴۲ درصد رشد داشته است، گفت: مصرف به موقع، بهینه و درست کود در بخش کشاورزی بسیار بااهمیت است.

وی در مورد بذر نیز گفت: تمام تقاضای بذور کشاورزان به اندازه کافی در اختیار آن‌ها قرار می‌گیرد و مشکلی در این ارتباط نداریم.

عباس زاده
۰۹۹۰۷۲۰۲۷۳۳ - ۰۹۱۵۶۵۳۶۶۷۶

@momtaz_honey

عمل ممتاز

تولید و عرضه انواع

عسل‌های ارگانیک، گرده‌گل، ژل رویال، بره‌موم

بدون استفاده از سموم پرخطر شیمیایی آفات و بیماری های گیاهان خود را کنترل کنید

شرکت کیمیا سبزآور تولید کننده پیشرو آفت کش ها و نهاده های غیرشیمیایی

با منشاء طبیعی و سازگار با محیط زیست

EU Organic Certifier

IFOAM

Member of IFOAM

Iran Organic Association

Biosun Certifier

پالیزین: حشره کش و کنه کش حاوی روغن نارگیل و عصاره های گیاهی

تند اکسیر: آفت کش روغنی حاوی عصاره غلیظ فلفل و گیاهان دارویی

فریکول: طعمه حلزون حاوی فسفات آهن

کوپرکس: مایع دورکننده حلزون از گیاهان

سپیدان: کانولین فرآوری شده

کالیبان: قارچ کش جهت کنترل سفیدک سطحی

کیمیا: صابون مکمل مواد محلول پاشی

کیتو پلاس: بهبود دهنده رشد گیاهان با منشاء طبیعی

بنزالیپن ۲۰: ضد عفونی کننده عمومی سالن ها و تجهیزات

و چندین فرآورده مفید دیگر.

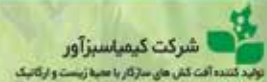
کارخانه: شهرک صنعتی امیریه فیروزکوه. تلفن دفتر تهران: ۲۲۸۵۶۶۲۸ و ۲۲۸۵۶۴۷۹

دورنگار: ۲۲۸۶۵۴۷۳

www.kimiasabzavar.com

<https://telegram.me/KimiasabzavarOrganic>

کیمیا سبزآور، نوآوری و کیفیت در خدمت محیط زیست

سخنی چند با تخریب کنندگان ابنیه در حریم منابع طبیعی

محمدحسن عماری الهیاری

چراکه اکثرأ دارای نفوذ هستند و کسی کاری به کارشان ندارد اما اگر چند نفر آدم از طبقه پایین جامعه چنین کاری کرده بودند، دودمانشان به باد می‌رفت و این نشان دهنده برخورد دوگانه با این گونه مسائل است.

مثال دیگر درخصوص احداث ویلا در مناطق جنگلی و کوهستانی و حریم منابع ملی است در «زیراب» مازندران در شمال کشور و در ارتفاعات دیگر جنگل مشاهده نمی‌کنید به جای درختان جنگلی ویلا احداث شده است و جملگی زمین‌خواران با نفوذ در سیستم منابع طبیعی سند ماهیت نیز اخذ نموده‌اند. حال در چنین شرایطی بخواهیم با چندین مورد ویلاهای ساخته شده برخورد موردی داشته باشیم به دور از انصاف و قانون و عدالت و عرف جامعه می‌باشد. لذا پیشنهاد می‌نماید:

۱- قانونی در مجلس شورای اسلامی تصویب گردد که جمله مستحذات در حریم شهرها و روستاها و منابع ملی که در تاریخ معینی احداث شده یا می‌شوند و بدون مجوز سند مالکیت هستند، مشمول امر مصادره شوند (از طریق هر نهاد و بنیاد یا سازمانی که ایجاد شده باشند)؛

۲- مصادره این اموال در مرحله نخست به امر اسکان افراد بی‌بضاعت و بی‌سرپرست و بینویان با اولویت بومی‌های همان منطقه و سپس استفاده عمومی از آن به‌عنوان مثال: خانه‌های اصناف، شوراها، محیط‌بانی، مهمانسراها عمومی و ... و خلاصه برای هر استفاده‌ای که برای عموم جامعه باشد، نه برای منافع عده‌ای خواص از خدا بی‌خبر. □

تخریب ابنیه و اماکن تجاری، اداری، مسکونی بدون مجوز، بالاخص در حریم شهرها و منابع طبیعی از قبیل حریم دریا، رودخانه‌ها و ... (ابنیه‌ای که بدوآ بدون مجوز ساخت شده) بنا به دلایل ذیل قابل تأمل است:

۱- هدر رفتن سرمایه ملی اعم از مصالح ساختمانی، زمان و اشتغال؛

۲- مشمول تخریب و اجرای قانون باید جامعیت داشته باشد و چون مشمول کلیه ابنیه بدون مجوز نمی‌شود این عمل خلاف عرف جامعه و بدعت‌گذاری بین اقشار جامعه ایجاد می‌کند.

۳- ایجاد جو بدبینی نسبت به حکومت و حاکمیت در جامعه (چون بعضاً توسط افراد متوسط و کمتر از اقشار پردرآمد می‌باشند)؛

به‌عنوان مثال از گلوگاه تا رامسر در حریم دریای خزر ویلاسازی شده و همه این ویلاها درب‌شان به سمت دریای خزر باز می‌شود و دریا به‌عنوان استخر این ویلاها محسوب می‌گردد. همه افرادی که این ویلاها را ساخته‌اند اسناد مالکیت دریافت کرده‌اند ولی تاکنون حتی یک باب از این ویلاها که در حریم دریا احداث گردیده تخریب نشده است؛

این نشریه به دلیل اهمیت این موضوع و ارج گذاری به تحقیقات دانشگاه صنعتی شریف، در این شماره اطلاعاتی از نحوه کار، معایب و مزایای گلخانه‌های دریایی ارائه می‌دهد: ایده اولیه این پروژه بسیار ساده است. در این روش از دو منبع نامحدود نور خورشید و آب دریا استفاده می‌شود تا شرایط رشد ایده‌آلی برای محصولات زراعی در محیط‌های گرم و خشک فراهم شود. این نوآوری از قدرت خنک‌کننده و رطوبت‌بخش آب تولید شده از تبخیر آب شور بهره می‌برد.

این تکنولوژی برای اولین بار در اوایل دهه ۱۹۹۰ توسط مخترعی انگلیسی به نام چارلی پاتون با پشتیبانی کمپانی گلخانه‌های دریایی به جهانیان معرفی شد. این نوع گلخانه بیشتر مناسب مناطق ساحلی گرم، آفتابی و خشک با وزش باد ثابت است.

نزدیک به شش هزار کیلومتر ساحل در شمال و جنوب کشور وجود دارد که می‌توان از انرژی جهانی و سرکش نور خورشید و آب دریا، یعنی از این مواهب خدادادی که در ایران فراموش شده است برای ساخت گلخانه‌های دریایی استفاده کرد. با بهره‌گیری از انرژی جذر و مد و حتی بدون برق نیاز به برق.

خرداد ماه، امسال مسئول کارگروه آب ستاد توسعه آب، خشکسالی، فرسایش و محیط زیست معاونت علمی و فناوری ریاست جمهوری خبر از احداث دو گلخانه پایلوت ۴۰۰ متری (یکی در سواحل بوشهر و دیگری در سواحل مکران) داده که پس از گذشت شش ماه هنوز خبری از آن در دست نیست.

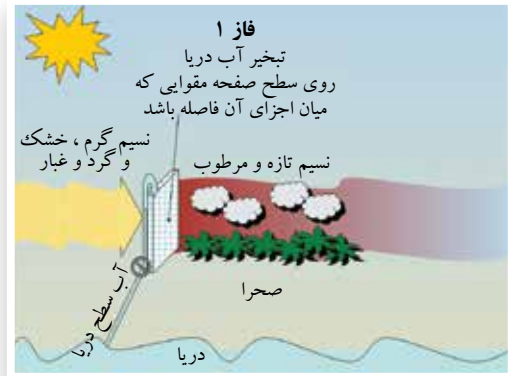
گلخانه‌های دریایی

پاسخی برای بحران جهانی و کمبود آب

تجهیزات گلخانه دریایی

هر گلخانه دریایی از دو سیستم پد متخلخل سلولزی، یک کندانسور، فن، لوله‌های حاوی آب دریا و آب تقطیرشده و فضای بین دو سیستم پد متخلخل، تشکیل شده است که در واقع همان محیط کشت گلخانه‌ای است.

این تکنولوژی بر مبنای بالا آمدن آب دریا در حالت مد کار می‌کند که در دو مرحله صورت می‌گیرد: ابتدا از آب دریا برای مرطوب و خنک کردن استفاده می‌شود، سپس این آب با حرارت و گرمای خورشید تبخیر می‌شود و بار دیگر برای تولید آب شیرین، تقطیر می‌گردد. سرانجام هوای مرطوب مانده در گلخانه، بیرون فرستاده می‌شود و برای بهبود شرایط رشد گیاهان در فضای باز از آن استفاده می‌شود. از این آب، نمک غلیظ‌تر بدست آمده که برای تولید نمک و عناصر دیگر استفاده می‌گردد یا مجدداً به دریا تخلیه می‌شود. گلخانه‌های دریایی پاسخی برای بحران جهانی و کمبود آب است.

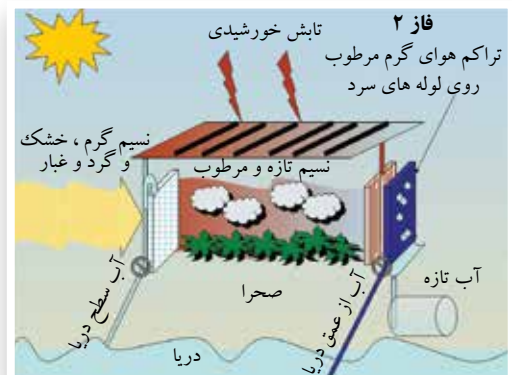

تاثیر ترکیب کاهش دما و افزایش رطوبت، همراه با فراهم آوردن محیطی مناسب برای محصولات زراعی، منجر می‌شود که فرایند تبخیر و تعرق تا ۹۰ درصد کاهش پیدا کند، این امر تا حد زیادی مشکل آبیاری را برطرف می‌کند که با فرایند نمک‌زدایی سبب بهبود شرایط رشد می‌شود.

در نتیجه هزینه‌های عملیاتی پایین می‌آید، بازده افزایش می‌یابد، و کشاورزان می‌توانند از تولید سالانه محصولات زراعی و باغی با ارزش بالا بهره‌مند شوند.

برای داشتن زندگی سالم، هر روز باید آب شیرین بنوشیم و این امر در مورد گیاهان و حیوانات نیز صادق است. در سیاره‌ای که بیش از ۷۰ درصد آن آب است، ظاهراً نباید برای کسی دستیابی به آب شیرین مشکل باشد! متأسفانه اینگونه نیست. بیشترین آبی که در سیاره ما وجود دارد آب شور است که به طور قطع مانند آب شیرین قابل استفاده نیست. اما با توجه به شرایط خشکسالی که در بیشتر مناطق جهان وجود دارد، آبرسانی جزو معضلات می‌باشد.

با این حال یک راه حل برای این مشکل وجود دارد، راه حلی خاص برای شیرین کردن آب شور. فرایند نمک‌زدایی؛ یعنی جدا کردن نمک و سایر ذرات از آب شور و غیرقابل مصرف به عبارت دیگر نمک‌زدایی فرایندی است که منابع آب شور را به محصولات قابل مصرف آب شیرین تبدیل می‌کند. فرایند شیرین کردن آب به مردم کمک می‌کند تا برخی از اساسی‌ترین نیازهای خود مانند تولید مواد غذایی و کمک به معیشت خود را برآورده سازند. البته به این نکته هم باید اشاره کرد که شیرین کردن آب اثرات مخربی نیز بر محیط می‌گذارد.

تولید محصول از آب شور دریا

با توجه به نکات ذکر شده موارد بسیار مهمی در مبحث معایب و مزایای استفاده از گلخانه‌های دریایی وجود دارد که قبل از استفاده از این فناوری باید در نظر گرفته شود:

معایب:

واحدهای آب شیرین کن، انرژی زیادی مصرف می‌کنند: استفاده از فناوری نمک‌زدایی از جهت بسیاری مفید می‌باشد، اما برای این پروژه، انرژی قابل توجهی مصرف می‌شود. البته برای گزینه‌های دیگر تولید آب شیرین، تقاضای کمتری وجود دارد که از این فناوری برای بقای خود استفاده می‌کنیم.

آب شیرین کن به انتشار گازهای گلخانه‌ای در جهان کمک می‌کند: همه ما می‌دانیم که نمک‌زدایی کاملاً به انسان آسیب نمی‌رساند، درست است؟ اما ممکن است واقعاً اینگونه نباشد. متأسفانه فرایند نمک‌زدایی تأثیری منفی بر هوایی که ما تنفس می‌کنیم دارد.

نمک‌زدایی اثرات زیست محیطی چشمگیری دارد: وقتی نوبت به تبدیل آب شور به آب شیرین و نوشیدنی می‌رسد، نمک باید از آن خارج شود. در این فرایند، آب نمکی بسیار غلیظ تولید می‌شود که حاوی تمام مواد شیمیایی برای حذف کلر و همچنین مواد ضد پوسته پوسته شدن می‌باشد.

مزایا:

آب شیرین کن بسیار کاربردی است: اگر این پروژه به درستی انجام شود، شیرین‌سازی آب راهی بسیار عالی برای تولید آب سالم و قابل استفاده برای جمعیت‌های بزرگ می‌باشد. این فناوری برای تولید آب قابل استفاده در مواقعی که آب جاری به هر دلیلی در دسترس نیست، مفید می‌باشد. شیرین کردن آب همواره راه حل خوبی است.

پروژه‌های آب شیرین کن در مناطق صنعتی واقع شده‌اند: اگرچه مناطق صنعتی دارای امکانات عظیمی است، اما کارخانجات آب شیرین کن نیز جای خود را در آنجا پیدا کرده‌اند.

گفته می‌شود که کارخانه‌های آب شیرین کن، به حد کافی از مناطق مسکونی دور هستند، به این معنی که هیچ شهروندی را در معرض خطر قرار نمی‌دهد. آیا می‌دانستید که یک واحد آب شیرین کن قادر به تولید بیش از ۵۰۰ میلیون لیتر آب قابل شرب است؟

رشد پایدار مشاغل: این سیستم حتی در سخت‌ترین شرایط نیز می‌تواند رونق بگیرد و از رشد صنایع محلی و منطقه‌ای در مقابل خشکی و خشکسالی محافظت می‌کند.

احیای وضعیت آب: با مرطوب کردن مجدد زمین، با استفاده از بخار گرفته شده از آب دریا، این تکنولوژی یک منطقه آب و هوایی مرطوب ایجاد می‌کند که باعث رشد گیاه در داخل و خارج از گلخانه می‌شود.

کاهش هزینه‌های عملیاتی: گلخانه دریایی تمام انرژی و آب مورد نیاز خود را تامین می‌کند، به این معنی که از نوسانات قیمت سوخت‌های فسیلی مصون است.

بسیار خوب، نظر شما درباره مطالب بالا چیست؟ با اهمیت دادن به مزایا و معایبی که در بالا ذکر شد، هر یک از ما می‌توانیم تصمیم بگیریم که آیا نمک‌زدایی کار ارزشمندی است یا خیر؟ □

منابع در دفتر نشریه موجود است

October 2017
بندر آگوستا، جنوب استرالیا
اولین گلخانه دریایی
با استفاده از انرژی خورشیدی و آب دریا

گالچین مراند

یوسف علی بیگلر
۰۹۱۴۹۹۴۰۳۱۷

علی، ظروف صل بلاستیک، کندوسازی، لوازم زینورداری
ایزولاتور پایه‌دار با کیفیت گوده‌گیر، شربت‌خوری‌های فای
طبق قاب‌های استاندارد بلاستیک

@golchinemarand

ابوالفضل صادق پور از جمله یزدی تبارانی است که در سال ۱۳۱۶ در نایین متولد شده و در دبیرستان حکیم نظامی قم و دارالفنون تهران متوسطه را به اتمام رسانده و در دانشگاه آمریکایی بیروت و دانشگاه ایالتی مینه‌سوتا و دانشگاه کالیفرنیا جنوبی آمریکا تحصیلات عالی خود را تا مرحله دکترای فلسفه در علوم اداری انجام داده است.

دکتر صادق پور قبل از مراجعت به آمریکا، موفق به کسب گواهینامه تخصصی در مدیریت شهرداری و همچنین روزنامه‌نگاری از دانشکده حقوق و علوم سیاسی و اقتصاد دانشگاه تهران گردیده است.

در این صفحه گزیده‌ای از تألیفات وی را که مرتبط با بخش کشاورزی و دارای تحلیل قوی در رابطه با تولید زوائد و زباله در این حوزه است را نقل می‌کنیم.

زراعت یا کشاورزی به علت ویژگی‌های خاص خود می‌تواند عامل تولید زوائد و زباله بسیار گردد، مگر اینکه مدیریت کارآمد داشته باشد. زباله‌سازی ما فقط در محصولات باغی نیست که بنا بر بعضی مطالعات بیش از بیست درصد آن به ضایعات غیرقابل استفاده تبدیل می‌گردد.

در مصرف بذر، کود، سم و آبیاری سنتی بیش از حد تصور ضایعات و زوائد داریم. بدون تشخیص نیاز خاک از طریق آزمایش، کود نامناسب به زمین می‌دهیم و بدون حساب سمپاشی می‌کنیم که باعث مقاوم‌سازی آفات می‌شود.

مهم‌تر اینکه ماشین‌های برداشت در زراعت و باغبانی یا به‌روز نیست (سنتی و مستعمل است) یا به دلیل شرایط زمین و نوع واریته‌های کشت شده امکان بهره‌گیری از ماشین‌آلات روز در آن وجود ندارد. آیا می‌توان تصور کرد که در دولت دهم ۱۹۱ هزار تن چای سنواتی مانده در انبارها (غیرقابل استفاده انسانی) به کود تبدیل گردید؟ برای درک بیشتر از شرایط تولید زباله و ضایع شدن ثروت ملی در بخش کشاورزی به چند نمونه از جمله پسته و چای اشاره می‌شود:

آیا می‌دانیم که چای ایران به علت اینکه بوته‌های چای بر خلاف هندوستان دوران خواب زمستانی دارند کیفیت برتری دارد و چای خارجی با رنگ و اسانس است؟ آیا ما نمی‌توانیم لااقل با رنگ و اسانس بهداشتی چای داخلی مصرف کنیم و مانع خروج سالانه هزاران میلیارد ریال از منابع کمیاب خود شویم؟

توسط **تعاونی پسته کاران آمریکا**

قیمت گذاری پسته ایران

پسته

ارزشمندترین محصول درختی ما پسته است که بعضی از سالها تا حدود یک میلیارد دلار ارزش آوری از محل صادرات داشته است. در این پنجاه سال گذشته باغات پسته در ایالت کالیفرنیا آمریکا گسترش یافته است. نهال آن را از تکثیر بافت درختی از جنگل‌های پاکستان تولید می‌کنند. این پایه که با پسته هم‌خوانی دارد به حدی محکم است که در موقع برداشت ماشین تکان دهنده (Shaker) درخت را تکان می‌دهد. اگر با این ماشین بخواهیم محصول درختان پسته ایران را برداشت کنیم، تنه درخت خواهد شکست.

بنابراین ما نمی‌توانیم برداشت مکانیزه داشته باشیم. نهال‌های تکثیر شده از طریق بافت در سال اول در گلخانه پیوند زده می‌شود و به زمین اصلی منتقل و کشت می‌گردد. در صورتیکه در ایران نهال پسته پس از چند سال پیوند زده می‌شود. به طور خلاصه یک باغ ۱۰۰ هکتاری در کالیفرنیا با یک کارگر اداره می‌شود در صورتیکه در ایران یک چنین باغی نیازمند ده‌ها کارگر برای داشت و بیش از پنجاه کارگر برای برداشت به مدت حداقل یک ماه است تا بتوانند محصول را جمع‌آوری کنند و بدین صورت هزینه تولید در بازار رقابت افزایش خواهد داشت.

جالب اینکه قیمت پسته ایران به طور غیرمستقیم توسط شرکت تعاونی پسته آمریکا تعیین می‌گردد و به همین علت در سال ۹۵ به علت افزایش تولید پسته در آمریکا و کاهش قیمت آن تا سی درصد قیمت پسته‌ی ایران نیز به همان میزان سقوط کرد. □

عسل‌کده

لیا

تولید عسل، گرده‌گل، تولید ملکه، ژل‌رویال، تولید ملکه باکره

از ۲۰ اسفند ۱۳۹۸ هر ۱۲ روز

«۱۰۰۰ ملکه» برای عرضه موجود است

رجب‌یان ۰۹۳۵۳۳۸۹۶۱۸

قسمت اول

کشور ایران در یک کمربند خشک و نیمه‌خشک قرار گرفته و حدود دوسوم مساحت کشور را مناطق گرم و خشک تشکیل داده است. میانگین بارندگی در کشور ما حدود ۲۵۰ میلی‌متر است که معادل یک‌سوم میانگین جهانی می‌باشد.

در این شرایط جغرافیایی و آب و هوایی، شتر بهترین دامی است که می‌تواند از مراتع خشبی، تیغ‌دار و خاردار این مناطق استفاده نماید و تولید داشته باشد. اگرچه براساس برآوردهای انجام شده، این مراتع در کشور ما می‌تواند ظرفیت نگهداری حدود ۶۰۰ هزار نفر شتر (۳۰۰ هزار نفر مولد) را داشته باشد، اما طبق آمارها فقط حدود ۱۸۰ هزار نفر شتر، جمعیت شترهای کشور ما است که پتانسیل‌های زیادی برای افزایش توسعه پرورش این دام وجود دارد.

اهمیت شتر برای مراتع

ذکر این نکته ضروری است که چون چرای گوسفندان در مراتع کشور ما زیاد بوده و با مصرف مفرط گیاهان خوش‌خوراک، گیاهان مهاجم و تیغ‌دار و خشبی رشد و توسعه زیادتری می‌یابند؛ در نتیجه چرای شتر از این گیاهان، فرصت رشد بیشتر به گیاهان خوش‌خوراک را خواهد داد و در حقیقت به احیاء مراتع کمک می‌شود.

لزوم پرورش شتر در ایران

این برآورد ظرفیت پرورش شتر با توجه به وضعیت فعلی مراتع می‌باشد که در صورت احیاء مراتع و استفاده از روش‌های آبخیزداری و کاشت گیاهان مرتعی مورد چرای شتر نظیر خارشتر، آتریپلیکس و انواع گیاهان شورپسند، ظرفیت و توان نگهداری شتر قابل افزایش هم خواهد بود.

علاوه بر پرورش شتر به روش مرتعی، می‌توان پرورش شتر را به صورت مزرعه‌ای نیز انجام داد. در این شیوه شتر در کنار مزارع نگهداری شده و از بقایای محصولات زراعی و باغی استفاده نموده و نیز می‌توان در زمین‌هایی با خاک شور که از چرخه کشاورزی خارج شده است، نسبت به کاشت گیاهان مورد علاقه شتر نظیر اسفناج وحشی (آتریپلیکس) خارشتر و سایر گیاهان شورپسند دیگر اقدام نمود که مساحت این گونه زمین‌ها نیز در کشور ما زیاد می‌باشند و شتر می‌تواند با مصرف این گیاهان تولید لازم را داشته باشد. هم‌زمان با توسعه پرورش شتر در مناطق گرم و خشک، می‌بایست نسبت به پرورش شتر دوکوهانه در استان‌های سرد و خشک که چیزی در حدود ۳۰-۲۵ درصد مساحت کشور را تشکیل می‌دهند، با استفاده از روش‌های مرتعی و روش مزرعه‌ای اقدام نمود و نسبت به توسعه پرورش اینگونه شتر با حفاظت از شترهای دوکوهانه موجود و دورگ‌گیری تلاش کرد. همچنین می‌توان با واردات مواد ژنی و شترهای دوکوهانه مولد خارجی، نسبت به افزایش جمعیت فعلی شترهای دوکوهانه اقدام نمود.

ضمناً لازم است که مطالعات بیشتری در رابطه با ضریب تبدیل خوراک به گوشت و شیر جهت پرورش شتر در روش بسته انجام داد تا در صورت اقتصادی بودن نسبت به راه‌اندازی این روش با در نظر گرفتن شرایط بازار اقدام کرد.

اهمیت اجتماعی برای شترداران

جمهوری اسلامی ایران که وظیفه خود را حمایت از اقشار محروم و تولیدکننده واقعی و ساکن در مناطق محروم و دورافتاده و شرایط سخت محیطی می‌داند، می‌تواند با حمایت از شترداران فعلی کشور که اغلب از افراد کم‌درآمد جامعه می‌باشند و بار پرورش و نگهداری و حفاظت از جمعیت فعلی شتر را برعهده دارند، و اغلب درآمدی جز پرورش شتر ندارند و تورم سالیان اخیر به آنها فشار آورده است و با وفات آنها و عدم ادامه این شغل توسط فرزندانشان حرفه شترداری از بین خواهد رفت نسبت به اهداف اجتماعی خود گام بردارد.

می‌توان با کمک به تأمین آب مصرفی شترها (به‌صورت مشارکتی) و ایجاد پناهگاه صحرایی نگهداری شتر که سرمای زمستان باعث تلفات نوزادان (قیلاق‌های) آنها می‌شود و گاهی حتی تلفات ۵۰ درصدی نیز به آنها تحمیل می‌کند و نیز با بیمه رایگان شترداران و خانواده‌هایشان و همچنین شترهای آنها و تأمین وام و تسهیلات برای خرید خوراک جهت تغذیه کمکی شترها در فصل باروری (زمستان) و مواقع خشکسالی و نیز آموزش روش‌های جدید شترداری و دیگر برنامه‌های حمایتی، حق این قشر را ادا نمود.

بدیهی است اینگونه فعالیت‌ها باعث افزایش سرعت جمعیت شتر در کشور خواهد شد و ما را جهت رسیدن به سقف مورد نظر کمک خواهد کرد. ضمناً جهت برآورد تأمین مصرف مورد تقاضای گوشت شتر، نسبت به پروراندن شترهای نر مازاد و ماده‌های حذفی و همچنین واردات از کشورهایی نظیر سومالی، سودان و کنیا و ... اقدام نمود. <<<

و آبزیان
طیور
دام،
بخش صنایع
خشک

انواع شترهای موجود در دنیا عبارتند از:

- شترهای یک کوهانه
- شترهای دو کوهانه
- شترهای بی کوهانه

فقط شترهای یک کوهانه و دو کوهانه بومی ایران هستند.

نژادهای شترهای یک کوهانه در ایران:

با توجه به اینکه هنوز مطالعات انجام شده در رابطه با نژادهای شتر موجود در کشور کامل نگردیده است، نمی‌توان اظهار نظر دقیقی در این مورد به عمل آورد و لیکن می‌توان شترهای یک کوهانه کشور را برحسب محیط‌زیست و تولید آن‌ها به توده‌های نژادی زیر تقسیم‌بندی کرد:

توده نژاد دشت کویر:

مشخصات: دارای اندامی متوسط،

رنگ بدن به رنگ قهوه‌ای روشن و عاری از لکه‌های خاص می‌باشد و دارای زیرشاخه‌های کلکوهی (پرورش در استان قم) طرودی و خارتورانی (پرورش در استان سمنان)، مهابادی و انارکی

(پرورش در استان اصفهان) و رباطی و بافقی (پرورش در استان یزد) می‌باشد که تفاوت آنها در اندازه جثه می‌باشد.

پراکنش: استان‌های سمنان، قم، اصفهان، تهران، خراسان رضوی، یزد، شمال استان کرمان

ویژگی: این توده نژاد دو منظوره بوده و به منظور تولید گوشت و کرک، پرورش داده می‌شود و احتمالاً دارای استعداد تولیدی شیر می‌باشد. شترها در شرایط ترسالی در واقع تا حدودی پرور می‌شوند ولی در سال‌های خشکسالی نرها در فضای محصور پرور می‌گردند. از کرک آنها در تهیه عبا و البسه سنتی (دستکش، سجاده، زیرانداز) استفاده می‌نمودند که عباي نائین (استان اصفهان) شهرت جهانی دارد. در حال حاضر تعداد کمی از شترداران ایران اقدام به کرک چینی می‌نمایند.

شتر توده نژاد ترکمن:

مشخصات: یک کوهانه بوده و دارای اندامی متوسط می‌باشد و رنگ بدن، رنگ قهوه‌ای روشن و بدون لکه‌های اختصاصی می‌باشد. اندازه کوهان آنها متوسط می‌باشد و پستان بزرگ دارند و سیاهرگ شیری آن برجسته است. البته پستان در شترها وقتی که بزرگ باشد به طرف پایین نمی‌آید بلکه در زیر شکم به موازات طول بدن کشیده می‌شود.

پراکنش: استان گلستان (منطقه ترکمن صحرا)

ویژگی: دارای استعداد تولید گوشت و شیر می‌باشد و بهترین شتر شیروار در بین توده‌های نژاد ایرانی محسوب می‌گردد.

شتر توده نژاد بلوچی:

مشخصات: جثه آنها نسبت به شترهای بیابان مرکزی بزرگتر می‌باشد. رنگ بدن آنها قهوه‌ای روشن تا قهوه‌ای تیره و حنایی رنگ و به ندرت تا سفید متغیر است.

ویژگی: این توده نژادی گوشتی و شیری می‌باشد.

پراکنش: استان سیستان و بلوچستان، مناطق بین سیستان و بلوچستان و خراسان جنوبی

شتر توده نژاد دونه (جماز):

مشخصات: شتری است دارای فرم بدنی مناسب و ظریف و با دست و پاهای باریک و قلمی با گردن باریک و ظریف و عضلانی و در محل اتصال به بدن فرم مناسبی دارد. شکم آن‌ها بطریقی شکل است و بدن آنها را اگر از ناحیه دست و پا قطع نماییم به شکل قایق می‌باشد. استخوان‌ها در عین قوی بودن، چندان ضخیم نمی‌باشد. سر به‌طور نسبی کوچک، پیشانی برجسته، قسمت عقب بدن کوتاه و عضلانی و شیب‌دار است. ران‌ها فشرده و عضلانی می‌باشد. پوست بدن آنها نازک و موهای کوتاه و فشرده دارند.

پراکنش: جنوب استان کرمان، جنوب استان سیستان و بلوچستان، هرمزگان

ویژگی: این شترها دارای استعداد خوبی در دوندگی هستند که از این ویژگی می‌توان جهت شرکت در امور ورزشی و مسابقات شتردوانی استفاده نمود. می‌توان با تربیت این شترها و صادرات آنها به کشورهای حاشیه خلیج فارس میزان زیادی ارز وارد کشور نمود.

ب: شترهای دو کوهانه کشور:

مشخصات: دارای استخوان‌های بزرگ و کوهان‌های گرد و لب‌های بزرگ، پوشش پشمی ضخیم و لک پاها بزرگ و مسطح می‌باشد. قد آن‌ها از شترهای یک کوهانه کوچک‌تر ولی عضلانی‌تر می‌باشد.

این شترها با توجه به ساختمان بدنی خاص خود مختص مناطق سرد و خشک می‌باشند. شترهای دو کوهانه معمولاً آرام‌تر از شترهای یک کوهانه می‌باشند. رنگ شترهای دو کوهانه اغلب قهوه‌ای تیره، تولید گوشت و کرک آن‌ها زیاد است. میانگین محصول کرک و موی آنها سالیانه ۵ کیلوگرم و در حیوانات نر بالغ به بیش از ۸ کیلوگرم می‌رسد.

پراکنش: استان‌های اردبیل، آذربایجان شرقی، آذربایجان غربی؛ تعداد این شترها در جهان کم است و در حدود دو میلیون نفر می‌باشد. تعداد آن‌ها در ایران چیزی در حدود ۲۰۰ تا ۳۰۰ نفر می‌باشد.

توصیه می‌گردد که با توجه به تعداد اندک آنها در ایران و احتمال بروز هم‌خونی شدید در بین آنها، نسبت به واردات شترهای نر و ماده بالاخص شتر نر دو کوهانه یا حداقل اسپرم آنها اقدام کرد تا ضمن از بین رفتن هم‌خونی، جمعیت آنها در کشور افزایش یابد.

با توجه به وجود استان‌های سرد در کشور مانند استان‌های اردبیل، آذربایجان شرقی و غربی، زنجان، همدان، کردستان، کرمانشاه، البرز،

خراسان شمالی و چهارمحال و بختیاری، این شترها را می‌توان جهت تولید گوشت پرورش داد و با توجه به چرای این شتر از علوفه‌های خشبی و تیغ‌دار، فرصت رشد به گیاهان خوش خوراک مورد استفاده گوسفند و بز را داد.

در حقیقت پرورش این دام هم در جهت تولید گوشت و هم در جهت اصلاح مراتع در آن مناطق می‌باشد. ضمناً می‌توان از تلاقی شترهای نر دو کوهانه با شترهای ماده یک کوهانه، با توجه به بالا رفتن استعداد تولید گوشت در نتاج تولیدی نسبت به شترهای یک کوهانه خالص، به پرواربندی آنها اقدام نمود. □

ادامه دارد ...

آجوموم نورانی

یوسف نورانی
کارشناس پرورش زنبور عسل
۰۹۱۵۸۸۴۱۰۵۲
۰۹۳۸۷۴۹۱۳۴۸

خراسان شمالی، شهر آبخانه، حاشیه جاده آسیایی، شهرک (فضای) صنعتی، کوچه سوم، کارگاه آجوموم نورانی

- فروش انواع کرده‌گل و کوه دشت
- فروش انواع غسل‌های کوهی و تغذیه‌ای به صورت کلی و جزئی
- خرید و فروش موم و تجهیزات زنبورداری

قسمت چهارم

محمدرضا چمن‌آرا

مدیریت تغذیه گوسفند

بالاترین رقم هزینه‌ها در سیستم‌های مختلف پرورش گوسفند، مربوط به خوراک است. جیره گوسفندان باید از نظر راندمان مصرف غذایی و شرایط اقتصادی به گونه‌ای متعادل باشد که بتواند از یک طرف شرایط مطلوب تولید را فراهم کند و از طرف دیگر مشکلات تغذیه‌ای را به حداقل برساند.

معمولاً جیره‌های گوسفندان از نظر میزان انرژی کمبود دارد. بنابراین انرژی بیشترین عامل محدودکننده در گوسفند به حساب می‌آید. منابع اصلی تأمین انرژی برای گوسفند عبارتند از: علوفه خشک، علف سیلویی، علوفه مرتعی و دانه‌ها (ذرت، جو، گندم و یولاف). تأمین انرژی کافی در اواخر آبستنی می‌شود یا در زمان شیردهی از اهمیت بالایی برخوردار است استفاده از انرژی خالص یا انرژی کل مواد مغذی قابل هضم نسبت به مصرف کل خوراک، اهمیت بیشتری دارد.

علوفه خشک خانواده حبوبات که به طرز صحیح برداشت شده باشند می‌تواند پروتئین مورد نیاز گوسفندان را تأمین کند. انواع کنجاله‌ها (کنجاله، سویا، کنجاله تخم پنبه و آفتابگردان) نیز منابع خوبی برای تأمین پروتئین گوسفند محسوب می‌شوند. یکی از منابع ارزان قیمت پروتئین مواد ازت‌دار غیرپروتئینی نظیر اوره است؛ زیرا این ترکیبات به خوبی توسط میکروارگانیسم‌های شکمبه مصرف شده و به پروتئین میکروبی تبدیل می‌شود.

البته در صورت مصرف این ترکیبات باید به موارد زیر توجه داشت: انرژی کافی و مواد معدنی لازم (کلسیم، گوگرد، آهن، منگنز و کبالت) در اختیار دام قرار گیرد؛ اوره نباید بیش از یک سوم ازت جیره را تشکیل دهد؛ اوره باید به تدریج (یک دوره عادت پذیری ۲ تا ۳ هفته‌ای) به جیره خوراکی اضافه شود تا باکتری‌های شکمبه فرصت لازم برای عادت پذیری پیدا کند.

مدیریت نگهداری و پرورش گوسفند

خصوصیات ویژه گوسفند

- درجه حرارت طبیعی بدن گوسفند ۳۹ تا ۴۰ درجه سانتی‌گراد می‌باشد؛
- تعداد متوسط ضربان نبض در حیوانات اهلی بر حسب تعداد ضربان نبض در دقیقه به شرح ذیل است:

بره: ۹۰ تا ۱۰۰، گوسفند بالغ: ۷۰ تا ۸۵ گوسفند پیر: ۶۰ تا ۶۵

طول مدت آبستنی در بز و میش به شرح ذیل است:

حداقل دوره آبستنی: ۱۴۵ روز،

متوسط دوره آبستنی: ۱۵۰ روز،

حداکثر دوره آبستنی: ۱۵۵ روز.

با توجه به مطالب فوق هرگونه تغییری که در سلامت حیوان به وجود آید، فوراً قابل تشخیص خواهد بود. به موازات تغییرات ظاهری، تغییرات در خون، ادرار و مدفوع حیوان نیز از لحاظ شیمیایی و فیزیکی حاصل می‌گردد. <<<

مدیریت نگهداری میش‌های داشتی

مدیریت گله‌ها به امکانات و شرایط موجود بستگی دارد. چنانچه در اداره گله از اصول علمی استفاده شود، نگهداری میش‌های داشتی به خاطر دو محصول بره و پشم بسیار اقتصادی است.

در مرحله قبل از جفت‌گیری، احتیاجات میش‌های داشتی را می‌توان فقط از مرتع تأمین کرد و معمولاً در این دوره میش‌ها لاغر به نظر می‌رسند. بهبود وضعیت غذایی میش‌ها در مرحله قبل از جفت‌گیری (فلاشینگ) باعث افزایش میزان تخمک‌اندازی، جلو افتادن فصل جفت‌گیری، طولان شدن دوره فحلی، افزایش بهره‌زایی و دوقلو زایی و همچنین کاهش تعداد میش‌های قِصر (غیرآبستن) می‌گردد.

تغذیه متعادل در دوره جفت‌گیری به دلیل تأثیر مهمی که بر نسبت آبستنی و بهره‌زایی دارد، از اهمیت خاصی برخوردار است. میش‌ها در دوره آبستنی (به‌ویژه از سه‌ماهگی به بعد) به مراقبت بیشتری نیاز دارند. تأمین مواد مغذی در چهار هفته آخر آبستنی به خاطر رشد سریع جنین اهمیت دارد و کمبود این مواد باعث بروز بیماری‌های متابولیکی از جمله مسمومیت آبستنی می‌شود. تغذیه با علوفه مرغوب و کنسانتره احتیاجات نگهداری و آبستنی میش‌ها را تأمین می‌کند.

پرکارترین دوره نگهداری از میش‌های داشتی، در فصل زایش است. در این زمان باید تعدادی کارگر کمکی به کار گرفت و به‌صورت شبانه روزی از میش‌ها مراقبت نمود. عدم توجه کافی به میش‌ها و بره‌های تازه متولد شده سبب بروز خسارت‌های اقتصادی شدید می‌شود.

دوره شیردهی میش‌ها پس از زایمان آغاز می‌شود و ۳ تا ۵ ماه ادامه می‌یابد. در این دوره باید غذای کافی و دارای کیفیت مناسب در اختیار میش‌ها گذاشته شود؛ زیرا مشخص شده است که متعادل بودن جیره، تأثیر مستقیم بر ترکیب شیر میش‌ها دارد. البته عوامل دیگری مانند نژاد و خصوصیات فردی میش نیز بر ترکیبات شیر اثر می‌گذارند. در هر صورت چنانچه مقدار و کیفیت شیر میش پایین باشد، رشد بره‌های شیرخوار به تأخیر می‌افتد.

مدیریت نگهداری قوچ‌های داشتی

هدف از نگهداری قوچ‌های داشتی جفت‌گیری آن‌ها با میش‌های گله است. تغذیه مناسب بر تمایل جنسی و کیفیت اسپرم قوچ‌ها تأثیر دارد. بنابراین علاوه بر علوفه‌ی پایه، مقداری مواد متراکم نیز، باید در جیره آن‌ها منظور شود. کمبود انرژی در جیره قوچ‌ها باعث غیرطبیعی شدن اسپرماتوزوئیدها می‌شود. تأمین پروتئین کافی باعث افزایش حجم اسپرم می‌شود و از سوی دیگر تغذیه اضافی باعث چاق شدن قوچ‌ها و کاهش تمایل جنسی آن‌ها می‌گردد.

قوچ‌های جوان از نظر باروری با ارزش‌تر از قوچ‌های مسن هستند، لذا گله‌داران برای بالا بردن درصد باروری و همچنین کاهش ضریب هم‌خونی هر ۲ تا ۳ سال قوچ‌های گله را با قوچ‌های جوان جایگزین می‌کنند. به ازای هر ۲۰ تا ۵۰ رأس میش داشتی باید یک رأس قوچ در گله نگهداری شود.

مدیریت تولید مثل گوسفند

آشنایی با مدیریت تولید مثل در گله‌های داشتی باعث افزایش درصد بهره‌زایی، کاهش تعداد میش‌های قصر، افزایش تولید و در نهایت موجب کسب درآمد بیشتر برای گوسفندداران می‌شود.

عوامل متعددی بر تولید مثل میش‌های داشتی تأثیر دارد که مهم‌ترین آن‌ها عبارتند از: تغذیه، مدت روشنائی، رطوبت نسبی هوا، درجه حرارت محیط، نژاد و بیماری.

تغذیه، بیشترین تأثیر را بر بازده تولید مثل گله دارد. کمبود انرژی باعث کاهش میزان آبستنی و نامنظم بودن دوره جنسی در میش‌ها می‌شود. تأمین پروتئین کافی در جیره میش‌ها باعث افزایش درصد بهره‌زایی و دوقلو زایی می‌گردد. از بین مواد معدنی، کلسیم و فسفر و از ویتامین‌ها، ویتامین‌های A و E و D بیشترین تأثیر را بر تولید مثل گوسفند دارند. **مدت روشنائی**، فعالیت تخمدان‌های میش را تحت تأثیر قرار می‌دهد. رطوبت زیاد نیز توانایی تولید مثل گوسفندان را کاهش می‌دهد.

وراثت، بیماری‌ها و تعداد قوچ در گله از دیگر عوامل موثر بر تولید مثل در گوسفندان هستند. بلوغ جنسی به وزن، سن، نژاد، آب و هوا، فصل تولد و تغذیه بستگی دارد. تجربه نشان داده است که بره‌های پاییزه دیرتر از بره‌های بهار و نیز نژادهای درشت اندام دیرتر از نژادهای کوچک اندام به سن بلوغ می‌رسند.

بره‌های ماده معمولاً در سن ۱۲-۵ ماهگی بالغ می‌شوند. توارث و تغذیه اثر زیادی بر سن بلوغ آن‌ها دارد. میش‌هایی که سن بلوغ پائینی دارند، از دوره تولید مثل طولانی‌تری برخوردار هستند.

فحلی یا طلب جنسی، حالتی است که در میش‌های بالغ بروز می‌کند و در این هنگام میش‌ها آمادگی جفت‌گیری و آبستنی را دارند. علائم فحلی در میش‌ها زیاد واضح نیست و با حضور قوچ بهتر مشخص می‌شود.

تمایل به قوچ نر، پرخون و متورم شدن مخاط فرج، خروج مایع شفاف و چسبناک از فرج بارزترین نشانه‌های فحلی در میش است. مدت فحلی در گوسفند از چند ساعت تا چند روز متغیر است و به طور متوسط ۲۴-۴۸ ساعت طول می‌کشد. مدت فحلی در نژادهای سنگین (گوشتی) کوتاه‌تر از نژادهای سبک است. تخمک‌اندازی، معمولاً در اواخر زمان فحلی اتفاق می‌افتد.

برخلاف گاو که در تمام ایام سال فحل می‌شود، میش دارای فحلی فصلی است و تنها در فصول معینی از سال (بهار و پاییز) فحل می‌شود. در فصل جفت‌گیری هر ۱۷ روز یک بار فحلی میش‌ها تکرار می‌گردد.

یکی از ابزارهای مدیریتی که گوسفندداران برای کوتاه کردن طول دوره زایش و تولید بره‌های هم سن از آن استفاده می‌کنند، همزمان کردن فحلی است.

مهندس میثم جوادی

۰۹۱۲۳۷۵۹۱۲۶

۶۶۷۴۴۴۰۸

۶۶۷۳۵۰۲۹

www.pashm_chin.com

www.pashmchin.com

بازرگانی تکنیکال صنعت

نماینده‌گی انحصاری

پشم‌چین‌های کرپل آلمان

هاینر آلمان

و روسکن ترکیه در ایران

ماهنامه دام و کشت و صنعت ۲۳۶

دی ۱۳۹۸

بلوغ و تولید مثل در گوسفند

بلوغ جنسی در بره نر بستگی به عوامل متعددی دارد که به ترتیب عبارتند از: وزن، سن، نژاد، آب و هوا، فصل تولد و غذا به نظر می‌رسد وزن حیوان بیش از سایر موارد در این امر موثر باشد. احتمالاً مسئله تغذیه به این امر کمک می‌کند. به تجربه ثابت شده بره‌های پاییزه دیرتر از بره‌های بهار به بلوغ می‌رسند. همچنین نژادهای درشت اندام دیرتر از نژادهای کوچک اندام به سن بلوغ می‌رسند. البته این صفت به خصوصیت نژادی هم مرتبط است. شرایط آب و هوا از نظر درجه حرارت و رطوبت در بلوغ بره‌ها موثر است. به طور کلی در شرایط ایران بره‌ها بین ۶ تا ۱۲ ماهگی به سن بلوغ رسیده و قادر به جفت‌گیری می‌باشند ولی از لحاظ بهره‌برداری و تولید نسل از سن ۱۸ ماهگی به بعد مورد بهره‌برداری قرار می‌گیرند.

میش‌ها در دوره آبستنی (به‌ویژه از سه‌ماهگی به بعد) به مراقبت بیشتری نیاز دارند. تأمین مواد مغذی در ۴ هفته آخر رشد سریع جنین اهمیت دارد و کمبود این مواد باعث بروز بیماری‌های متابولیکی از جمله مسمومیت آبستنی می‌شود. تغذیه با علوفه مرغوب و کنسانتره از احتیاجات نگهداری و آبستنی میش‌ها را تأمین می‌کند.

پرکاربردترین دوره نگهداری از میش‌های داشتی در فصل زایش است. در این زمان باید تعدادی کارگر کمکی به کار گرفت و به‌صورت شبانه‌روزی از میش‌ها مراقبت نمود. عدم توجه کافی به میش‌ها و بره‌های تازه متولد شده سبب بروز خسارت‌های اقتصادی شدید می‌شود. دوره شیردهی میش‌ها پس از زایمان آغاز می‌شود و ۳ تا ۵ ماه ادامه می‌یابد. در این دوره باید غذای کافی و با کیفیت مناسب در اختیار میش‌ها گذاشته شود؛ زیرا مشخص شده است که متعادل بودن جیره تأثیر مستقیم بر ترکیب شیر میش‌ها دارد.

البته عوامل دیگری مانند نژاد و خصوصیات فردی میش نیز بر ترکیبات شیر اثر می‌گذارد و در هر صورت چنانچه مقدار و کیفیت شیر میش پایین باشد، رشد بره‌های شیرخوار به تأخیر می‌افتد.

بدون شک کوچکی جثه، قابلیت رام شدن و بهره‌دهی زیاد از نقطه نظر تولید گوشت، شیر و پشم و سایر فرآورده‌های آن باعث شده است که نظر انسان به این حیوان جلب گردد. در ایران علوفه مراتع متغیر است و گوسفندان همانند شتر مواد لازم را در بدن خود به‌صورت دنیبه و دیگر مواد ذخیره می‌کند به خاطر مسائل مذهبی و اهمیت قربانی کردن گوشت گوسفند در درجه اول و دیگر فرآورده‌های آن در درجه دوم اهمیت قرار دارد.

به علت عدم آگاهی گوسفندداران ایرانی، اغلب گوسفندان ایرانی اصالت خود را از دست داده و به‌صورت ناخالص درآمده‌اند. □

ادامه دارد ...

روش‌های هم‌زمان کردن فحلی

روش‌های مورد استفاده برای هم‌زمان کردن فحلی عبارتند از:

- خوراندن هورمون پروژسترون روزانه به میزان ۵۰ میلی‌گرم به ازای هر میش به مدت ۱۶ روز؛
 - تزریق روزانه هورمون پروژسترون به میش‌ها؛
 - استفاده از اسفنج آغشته به هورمون پروژسترون؛
 - دو نوبت تزریق پروستاگلاندین به میش‌ها به فاصله ۸ روز؛
 - استفاده از تزریق طول مدت روشنایی در شبانه روز.
- فصل جفت‌گیری طبیعی و قوچ‌اندازی در گله در ایران، معمولاً اوایل پاییز است. در مناطقی که علوفه به‌صورت دائمی در اختیار حیوان باشد، می‌توان سالی دو نوبت (بهار و پاییز) قوچ‌اندازی کرد. تغذیه متعادل میش‌ها در هنگام قوچ‌اندازی، باعث افزایش درصد اوولاسیون و در نهایت بالا رفتن درصد دوقلو زایی می‌گردد.
- تعداد میش‌هایی که در جفت‌گیری طبیعی برای هر قوچ در نظر گرفته می‌شود، بستگی به جیره مناسب و شرایط آب و هوایی منطقه دارد.
- قوچ‌ها در فصل جفت‌گیری و به مدت ۵۰ تا ۶۰ روز در گله می‌مانند. البته در بعضی از گله‌ها قوچ به صورت دائمی در گله وجود دارد. طول دوره آبستنی گوسفند ۱۴۴ تا ۱۵۲ روز (به‌طور متوسط ۱۴۷ روز) است. طول دوره آبستنی با دوقلو زایی همبستگی منفی دارد.

نژادهای گوشتی نسبت به نژادهای پشمی از طول دوره آبستنی کوتاه‌تری برخوردار هستند. درجه حرارت بالا باعث کوتاه شدن مدت آبستنی به میزان ۲-۳ روز می‌شود. عوامل ژنتیکی نیز بر طول مدت آبستنی تأثیر دارند.

میش‌هایی که در دوران آبستنی از شرایط تغذیه مناسب برخوردار بوده و از نظر جثه در وضع مطلوبی باشند، به تنهایی قادر به انجام زایمان هستند. گله‌داران با تجربه در فصل زایمان با مراقبت‌های شبانه‌روزی از گله سعی می‌کنند مشکلات مربوط به زایمان را به حداقل برسانند.

مهم‌ترین علائم و نشانه‌های زایمان میش‌ها عبارتند از:

- پر شیر شدن پستان‌ها و قرمز شدن پوست پستان به فاصله دو هفته قبل از زایمان؛
 - کند شدن حرکات میش یا دراز کشیدن حیوان بر روی زمین؛
 - ایجاد فرو رفتگی در قسمت بالای دم حیوان؛
 - نرم و براق و پر خون شدن فرج و خارج شدن مایع مخاطی لزج از آن.
- البته یکی از نشانه‌های قطعی زایمان ظاهر شدن کیسه آب است. به‌طوری که در حالت طبیعی معمولاً یک ساعت پس از این نشانه زایش انجام می‌شود.

تولید عسل، گرده گل، بره موم و بسته‌بندی
با مجوز وزارت بهداشت (سبب سلامت)

تهران - متولی ۰۹۱۴۱۶۰۱۶۰۹

ارسال به تمام نقاط کشور

عسل تناب

آنتین

عسل تناب
Pure Natural Honey

ماهانامه دام و کشت و صنعت ۲۳۶

دی ۱۳۹۸

ممنوعیت صید ماهیان خاویاری

دکتر نبی... خون‌میرزایی، رئیس سازمان شیلات کشور در هفته‌های گذشته بازدیدهایی از برنامه‌های شیلاتی و صیادی در شمال و جنوب کشور داشت تا ضمن بررسی بیشتر وضعیت موجود، چند طرح شیلاتی را نیز در این سفرها افتتاح نماید. آنچه در زیر می‌خوانید خلاصه‌ای از صحبت‌های وی در مورد وضعیت سازمان شیلات و برنامه‌های آتی این سازمان است:

دکتر نبی... خون‌میرزایی، رئیس سازمان شیلات اخیراً با بیان اینکه اکوسیستم دریای خزر به‌عنوان یک دریای بسته، در محدوده سرزمینی پنج کشور قرار دارد و باید بهره‌برداری از آن مدیریت شود، گفت: با توجه به بررسی‌های انجام شده و با وجود در خطر بودن ماهیان خاویاری، تا پایان سال ۲۰۲۰ برنامه‌ای برای صید تجاری این ماهیان نداریم. وی عنوان کرده است که افزایش صید، وضعیت ذخایر ماهی خاویاری را بحرانی کرده است و با افق پنج کشور حاشیه دریای خزر، برداشت از این ذخایر ممنوع است. وی افزود: پنج کشور حاشیه دریای خزر شامل: ایران، جمهوری آذربایجان، فدراسیون روسیه، قزاقستان و ترکمنستان، کمیسیون مشترکی را تشکیل دادند که امسال سومین اجلاس دوره‌ای آن با میزبانی ایران برگزار شد و پروتکل مشترکی به امضا رسید. معاون وزیر جهادکشاورزی ادامه داد: نظر جمهوری اسلامی ایران این است که ممنوعیت بیشتر از یک سال ادامه پیدا کند اما از آن جایی که برخی از کشورها با ممنوعیت چندساله موافقت نکردند، توافق یک ساله تعیین شد و سال آینده هم ایران میزبان اجلاس خواهد بود.

خون‌میرزایی با اشاره به این که از سال ۹۳ این ممنوعیت امضا شده و صید تجاری عملاً ممنوع است، افزود: با توجه به بررسی‌های انجام شده و با وجود در خطر بودن ذخایر ماهیان خاویاری، برنامه میان‌مدت برای صید تجاری نخواهیم داشت و امیدواریم وضعیت ماهیان خاویاری از وضعیت قرمز خارج شود. وی به موارد استثنا هم اشاره کرده و گفت: استفاده از این ماهی‌ها برای کارهای تحقیقاتی و بازسازی ذخایر، تنها موارد استثنا شده در این موضوع است.

برنامه‌های سازمان شیلات از شمال تا جنوب

خاویار پرورشی در دستور کار

خون‌میرزایی همچنین با اعلام اینکه در سال ۹۷، شش تن خاویار پرورشی و ۲ هزار و ۸۰۰ تن گوشت خاویار پرورشی تولید شده است، گفت: ۱۲۸ مزرعه فعال ماهی خاویار در بیش از ۲۰ استان کشور داریم که به‌صورت جدی رو به افزایش است و طبق برنامه در سال ۱۴۰۴ باید به ۱۰ هزار تن گوشت ماهی خاویاری و ۱۰۰ تن خاویار برسیم. خون‌میرزایی با بیان اینکه تا پایان برنامه ششم توسعه باید به یک میلیون و ۵۱۰ هزار تن تولید آبی‌پروری برسیم، گفت: در سال گذشته از تکلیف برنامه جلو افتادیم و به یک میلیون و ۲۶۲ هزار تن تولید محصولات شیلاتی رسیدیم.

تولیدات آبی‌پروری باید بیشتر از صید باشد

خون‌میرزایی همچنین هجدهم دی‌ماه در حاشیه بازدید از مجتمع پرورش ماهی در دریای گزره بندر لنگه با اشاره به افزایش ۴۰ برابری تولیدات شیلات کشور در طول ۴۰ سال گذشته، عنوان کرده است: در سال ۵۷ از مجموع ۳۲ هزار تن تولیدات شیلاتی بیش از ۲۹ هزار تن آبی‌پروری بوده که این میزان در حال حاضر حدود یک میلیون و ۳۷ هزار تن تولید و حدود ۵۰۰ هزار تن آبی‌پروری است.

وی با بیان اینکه باید آبی‌پروری در شیلات بیشتر از میزان صید باشد، بر استفاده بیش از پیش از ظرفیت‌های آبی‌پروری به‌ویژه پرورش ماهی در قفس اشاره کرد. وی افزود: در حوزه صید و منابع موجود دریا، نباید اشتباه تلخ دریای خزر را تکرار کنیم و بیش از اندازه به دریا فشار وارد کنیم، ضمن اینکه برای جامعه صیادی باید راهکارهای مناسب اندیشیده شود. وی با اشاره به اهمیت پژوهش و تحقیقات علمی در علوم شیلاتی گفت: خوشبختانه موسسه تحقیقات علوم شیلاتی پشتیبان خوبی برای فعالیت‌های شیلاتی در کشور است. □

یوسف علی بیگلر
۰۹۱۴۹۹۴۰۳۱۷

گالچین مرند
عمل، ظروف صنایع پلاستیک، کندوسازی، لوازم زینت‌داری
ایزولاتور پایه دار با کیفیت، گوده گیر، شربت‌خوری‌های قایی
ظرف قاب‌های استاندارد پلاستیک

@golchinemarand

برای اولین بار در ایران

Carproject®

Carprofen 5%

Injectable solution

کارپروجکت

کارپروفن ۵٪ محلول استریل تزریقی

تلفن: ۵۷۸۰۳۰۰۰
www.rooyandarou.com

شرکت داروسازی رویان دارو
تولید و توزیع داروهای دام و طیور

اگرچه در صنعت زنبورداری کلیه توجهات بر روی محصولات زنبورعسل مانند عسل، موم، بره موم، ژل رویال، زهر عسل و ... است اما در اغلب کشورهای پیشرفته نگهداری زنبورعسل در درجه اول به دلیل نقشی است که این حشره در عمل گردهافشانی گیاهان، حفظ فلور گیاهی، حفظ محیط زیست، حفظ جنگل‌ها و مراتع و به طور کلی افزایش محصولات کشاورزی است.

اهمیت این نقش زنبورعسل در کشورهای صاحب کشاورزی پیشرفته، به حدی مشخص و پذیرفته شده است که کشاورزان و باغداران

را مجاب می‌کند تا از زنبورداران بخواهند، کلنی‌های زنبورشان را در این مزارع و باغات مستقر کنند که از فواید گردهافشانی زنبورها بهره ببرند و برای این خدمات زنبورداران به آنها اجرت و هزینه پرداخت می‌نمایند.

گرده افشانی زنبورعسل در برخی باغ‌ها تا ۵۰ درصد و در برخی مزارع از جمله مزارع دانه‌های روغنی تا ۹۰ درصد افزایش محصول در واحد سطح را باعث می‌شود. برای بعضی گیاهان که گردهافشانی آن توسط باد به خوبی صورت نمی‌گیرد، زنبورعسل بهترین گردهافشان است.

حال با توجه به این نقش مهم است که می‌توانیم نتیجه‌گیری کنیم زنبورعسل یکی از نهاده‌های مهم و اساسی در امر کشاورزی است. اما متأسفانه این نقش در کشور ما چندان که باید پذیرفته نشده و به آن اهمیت داده نمی‌شود. به‌عنوان مثال شما در کدام نمایشگاه کشاورزی دیده‌اید که با این رویکرد به زنبورعسل پرداخته شود. همین چند روز قبل نمایشگاه نهاده‌های کشاورزی شامل کود، سم و بذر برگزار گردید و در چند روز آینده نیز نمایشگاه‌های بیشتری در این زمینه در شرف برگزاری است اما در هیچ کدام از این نمایشگاه‌های نهاده‌های کشاورزی، کسی اهمیتی برای زنبورعسل به‌عنوان یک نهاده اساسی قائل نیست.

تأسف‌بارتر اینکه نه تنها خود زنبورعسل را به‌عنوان یک نهاده کشاورزی در این قبیل نمایشگاه به رسمیت نمی‌شناسند، بلکه بدتر از آن نهاده‌هایی که در این نمایشگاه‌ها عرضه و معرفی می‌شود، خود به‌صورت جدی تهدیدی برای ادامه زندگی زنبورعسل است. مثلاً در نظر بگیرید که چه تعداد سموم مختلف از علف‌کش‌ها گرفته تا آفت‌کش‌ها و ... در این نمایشگاه‌ها عرضه می‌شود که در ساخت و فرموله کردن آن توجه چندانی به اثرات مخرب آن برای زنبورعسل و دیگر زنبورها و حشرات مفید صورت نگرفته است. مشخص است که وقتی این سموم در عرصه‌های کشاورزی استفاده می‌شوند، چه تأثیری بر ادامه زندگی زنبورعسل خواهند گذاشت.

پس نه تنها در بین نهاده‌های کشاورزی کسی جایگاهی برای زنبورعسل قائل نیست، بلکه این موجود بارز و این نهاده مهم، توسط دیگر نهاده‌ها مخصوصاً سموم کشاورزی به‌صورت جدی مورد تهدید هم می‌باشد.

با توجه به مطالبی که عنوان شد پیشنهاد می‌شود که اولاً برای شروع در نمایشگاه‌ها و برنامه‌های آتی، زنبورعسل به‌عنوان یک نهاده کشاورزی به رسمیت شناخته شود و ثانیاً در استفاده از دیگر نهاده‌های کشاورزی به‌خصوص انواع سموم، به نقش احتمالی آن‌ها در از بین بردن زنبورعسل و دیگر حشرات مفید توجه شود تا بیش از این شاهد خسارت به زنبور (و صد البته زنبورداران) نشود. □

وقتی که صحبت از نهاده‌های کشاورزی می‌شود، بلافاصله همه نگاه‌ها به سمت کود، سم، بذر و ... می‌رود. اما کم‌تر کسی به این موضوع توجه می‌کند که زنبورعسل نیز یکی از اساسی‌ترین نهاده‌های کشاورزی است. شاید بپرسید چگونه؟! در کنار هزاران فوایدی که زنبورعسل و تولیدات آن برای انسان دارد، نقش بسیار اساسی این موجود بارز برای اکوسیستم‌های طبیعی و مزارع کشاورزی و باغ‌ها دارد در گردهافشانی است.

در شماره‌های قبل مجله به این موضوع اشاره کرده‌ایم که اصولاً اگر زنبورها و مخصوصاً زنبورعسل نبود، ادامه حیات بر روی کره زمین با ابهام جدی روبرو می‌شد. آن هم به علت نقشی است که در گرد افشانی گل‌ها بازی می‌کند.

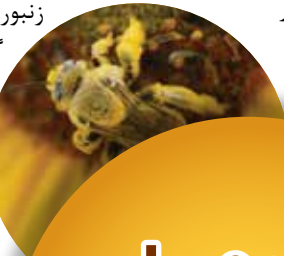
نقش مهمی که زنبورعسل در کشاورزی ایفا می‌کند، همان گردهافشانی گیاهان است که بعضاً باعث افزایش چند برابری محصول در مزارع کشاورزی و باغات می‌شود. ۷۰ درصد نهاندانگان توسط حشرات گردهافشانی می‌شوند. در عالم واقعیت، ارزش اقتصادی که از تولیدات زنبورها حاصل می‌شود در مقایسه با این نقش بسیار ناچیز است. علاوه بر نقش زنبورعسل در افزایش تولید محصولات کشاورزی، این موجود در اروپا گرده افشانی ۸۰ درصد فلور گیاهان را بر عهده دارد.

به‌عنوان مثال در اروپا (در سال ۲۰۰۹) ارزش اقتصادی زنبورعسل بخاطر گردهافشانی در زنبورهایی که به صورت مدیریت شده نگهداری می‌شدند، سالانه حدود ۱۲۰۰ یورو به ازای هر کلنی برآورد شده است و این مقدار با توجه به تعداد کل کلنی‌ها، مبلغی معادل ۱۴/۲ میلیارد یورو محاسبه شده است.

همچنین ارزش اقتصادی که از گردهافشانی این موجود در کل دنیا برآورد شده، مبلغی معادل ۶۵ تا ۷۵ میلیارد دلار در سال ۲۰۰۰ بوده است.

در ایران نیز طبق بعضی بررسی‌ها (در سال ۷۹)، ارزش زنبورعسل در افزایش محصولات کشاورزی تا ۹۰ برابر ارزش تولیدات مستقیم کلنی‌ها برآورد شده است. که این میزان معادل ۴ درصد تولید ناخالص ملی بوده است.

زنبورعسل نهاده بی‌بدیل کشاورزی

عسل زنبور پژوه

تولید عسل خامه‌ای

پودر بره‌موم، قند بره‌موم، صابون بره‌موم
محلول دهان‌شویه بره‌موم، پماد بره‌موم، پودر شیرین بره‌موم

دکتر مرادی
۰۹۱۲۶۶۵۶۱۵۴

Caspian

نامی مطمئن در صنعت زنبورداری کشور

با استفاده از دستگاه «تصفید اسید اگزالیک کاسپین»
گامی بلند به سوی زنبورداری صنعتی برداریم

کاسپین

مزایای استفاده از دستگاه «تصفید اسید اگزالیک کاسپین»:

- مهم‌ترین ویژگی دستگاه کاسپین قابل کنترل بودن دمای دستگاه است.
- تصفید با دستگاه کاسپین علاوه بر از بین رفتن مایت واروا، باعث ضدعفونی کندو نیز می‌شود.
- بخار دستگاه «اسید اگزالیک کاسپین» در فراورده‌های عسل باقی نمی‌ماند و باعث ایجاد مقاومت در مایت واروا نمی‌شود.
- تصفید با دستگاه «اسید اگزالیک کاسپین» باعث از بین رفتن پروانه موم‌خوار و کرم موم‌خوار می‌شود.
- تنها دستگاه صنعتی کشور که روزانه بیش از ۱۰۰۰ کندو را می‌توان «بخار اسید» داد.
- دستگاه از تاریخ خرید به مدت یک سال دارای گارانتی است.

زنبورستان را
بدون «کنه واروا» تجربه کنیم

خراسان رضوی، شهرستان درگز، شرکت عسل کریمی

تلفن: ۰۵۱۴۶۲۲۴۴۷۸

موبایل - بهروز کریمی: ۰۹۱۵۱۱۰۹۷۷۲

۰۹۳۶۰۰۸۰۶۱۲

مباحث اصلاح نژاد زنبورعسل و واردات ملکه و نژادهای خارجی، یکی از مباحث جدی و بااهمیت در این شاخه اقتصادی و تولیدی است. از دهه ۶۰ به بعد واردات ملکه زنبورعسل خارجی به داخل کشور ممنوع است. یکی از دلایل توجیهی این اقدام، حفظ نژاد بومی ایرانی است. اما آنچه در عمل شاهد هستیم این است که به واسطه واردات غیرقانونی، نژادهای متفاوتی وارد کشور شده است. دلیل عمده استقبال از ملکه‌های خارجی به تولید بالاتر آنها بر می‌گردد؛ چراکه به نظر بسیاری از تولیدکنندگان، نگهداری زنبورعسل ایرانی با توجه به میزان پایین تولید، در شرایط فعلی توجیه اقتصادی لازم را ندارد. از طرفی به دلیل ماهیت زنبورعسل، ورود غیرقانونی آن به راحتی امکان‌پذیر است و نمی‌توان به راحتی جلوی ورود آن را گرفت.

مجله «دام و کشت و صنعت» بررسی می‌کند:

واردات ملکه زنبورعسل

آری یا خیر؟!

زنبورعسل در ایران

پرورش زنبور عسل در ایران قدمت بسیار زیادی دارد و حتی به دوران هخامنشیان برمی‌گردد اما زنبورداری در ایران تا دهه ۵۰ به صورت کاملاً سنتی بوده است و از آن موقع به بعد زنبورداری مدرن وارد ایران شده است. تحقیقات کمتری در مورد منشأ زنبورعسل ایران انجام گرفته است و کسی نمی‌داند آیا زنبورعسل موجود در ایران از نظر نژادی همان نژاد زنبورعسل اروپایی هست یا خیر؟ اما پروفیسور «گوتز» (Goetze) آلمانی با بررسی‌هایی که روی زنبورعسل ایران انجام داده است نام زنبورعسل مدا (Meda) را برای زنبورعسل ایرانی انتخاب نموده است که کار علمی بیشتری روی آن انجام نگرفته است.

از نظر گونه‌ای، زنبورعسل ایران هم از گونه زنبورعسل اروپایی است و تنها تفاوت‌های کمی از نظر ظاهری و رفتاری با آن دارد که می‌تواند ناشی از شرایط اقلیمی و آب و هوایی ایران باشد. زنبورعسل که به نام زنبورعسل ایرانی شناخته می‌شود، دارای بعضی خصوصیات خوب و یک سری خصوصیات منفی است.

جمعیت این زنبورها کم است و شرایط زندگی آن طوری است که تکثیر خودش را محدود می‌کند و جمعیت آن زیاد بالا نمی‌رود. میزان بچه‌دهی آن بالاست و این فاکتور مناسبی نیست؛ چرا که این باعث می‌شود که در فصل تولید عسل، جمعیت آن کم باشد و این یک صفت منفی برای زنبورعسل است. اما نژادهایی که در دنیا روی آنها کار شده است جمعیت‌های بسیار بالاتر از این تعداد دارند.

یکی دیگر از صفات منفی زنبورعسل ایرانی عصبی و نیش‌زن بودن آن است. اما فاکتورهای مثبتی هم دارد که بعضی از آنها عبارتند از: مقاومت و سازگاری خوب با شرایط آب و هوایی ایران و مقاومت نسبی به بیماری‌ها.

پروژه‌هایی در ایران برای اصلاح نژاد زنبور ایرانی در دست اقدام بوده و موفقیت‌هایی هم حاصل شده است. اما در این زمینه باید کارهای علمی و تحقیقاتی بسیار زیادی انجام گیرد.

علت اینکه زنبورداران ما به سمت نژادهای دیگر می‌روند این است که نگهداری زنبورعسل ایرانی با توجه به جمعیت و تولید کم توجیه اقتصادی زیادی برای تولیدکنندگان ندارد.

در مورد مزایا و معایب ورود ملکه زنبور عسل به کشور حرف و حدیث‌های زیادی وجود دارد که در گفتگو با دکتر مصطفی مرادی، متخصص بهداشت و بیماری‌های زنبورعسل، استادیار پژوهشی سازمان تحقیقات کشاورزی و عضو هیأت علمی مرکز تحقیقات کشاورزی آذربایجان غربی، به بعضی از زوایای این موضوع پرداخته‌ایم:

گونه‌های زنبور عسل در جهان

چهار گونه زنبورعسل در دنیا وجود دارد.

- آپیس ملی فرا (apis melifera)
- آپیس دورساتا (apis dorsata)
- آپیس فلورا (apis floral)
- آپیس سرانا (apis cerana)

هر کدام از این چهار گونه دارای نژادهای زیادی هستند. از بین این چهار گونه زنبورعسل، فقط گونه آپیس ملی فرا و آپیس سرانا را می‌شود در کندو نگهداری کرد و دو گونه دیگر به صورت کلنی‌های آزاد زندگی می‌کنند.

تقریباً تمام زنبورهایی که به صورت پرورشی نگهداری می‌شوند از گونه آپیس ملی فرا یا همان زنبورهای اروپایی هستند.

واردات ملکه آری یا خیر؟!

اگر از نظر علمی به موضوع واردات ملکه نگاه کنیم، واردات نژادهای پربازده و اقتصادی لازم است و باید انجام پذیرد اما نژاد ایرانی هم باید حفظ شود؛ چون زنبورهای بومی به مرور با شرایط آب و هوایی ما سازگار شده و صفات خوب و بد آنها باید شناسایی شود و کارهای تحقیقاتی و اصلاح نژادی روی آنها ادامه یابد. امکان دارد صفاتی در آنها باشد که بر صفات موجود در نژادهای وارداتی برتری داشته باشند و در آینده بتوان از تلاقی نژادهای وارداتی با نژادهای بومی، هیبریدهای باکیفیتی تولید نمود. درست است که ما می‌خواهیم نژاد ایرانی را حفظ کنیم اما باید طرف دیگر قضیه را هم در نظر بگیریم که زنبورداری توجیه اقتصادی هم داشته باشد. ما باید هر دوی اینها را کنار همدیگر ببینیم.

ارتباط عوامل ژنتیکی و شرایط محیطی

شرایط آب و هوایی و شرایط محیطی، پوشش گیاهی و عواملی از این دست در طول زمان روی بیولوژی زنبورعسل تأثیر گذاشته است. یعنی زنبورعسل ایرانی در واقع برای شرایط آب و هوایی اینجا سازگار شده است. ممکن است در شرایط آب و هوایی اروپا، همین زنبور ایرانی رفتارهای متفاوتی داشته و نگهداری آن نتایج متفاوتی داشته باشد.

در طبیعت عوامل ژنتیکی و طبیعی روی هم تأثیر می‌گذارند. مثلاً دلیل اینکه زنبور ایرانی عصبی و نیش‌زن است عوامل زیادی ممکن است در طول تاریخ روی بروز این صفت تأثیر گذاشته باشد و منجر به این رفتار در زنبورعسل ایرانی شده‌اند. ممکن است به‌خاطر شرایط خاص آب و هوایی، وجود دشمنان طبیعی یا عواملی از این دست باشد. از طرفی زنبورهایی که در اروپا هستند با توجه به شرایط زندگی اروپا سازگار شده‌اند.

در محیط طبیعی، به خاطر نوع زندگی زنبورعسل، تلاقی‌هایی بین آنها اتفاق می‌افتد.

در بسیاری از کشورهای پیشرفته تحقیقات زیادی روی ژنتیک و اصلاح نژاد زنبورعسل در حال انجام است و صفات خوب و بد زنبورعسل را شناسایی کرده و با اصلاح نژاد، صفات برتر را انتخاب نموده و در حال تکثیر نژادهای برتر می‌باشند.

برخی از نژادهای موجود حاصل از تلاقی نژادهای مختلف بوده و به نوعی هیبرید می‌باشند. در داخل کشور هم طرح‌های تحقیقاتی معدودی روی صفات بیولوژی زنبورعسل ایران در حال انجام است که تا حدودی توانسته است خصوصیات بارز زنبورعسل ایرانی را مشخص نموده و با تکثیر صفات برتر به نوعی اصلاح نژاد انجام می‌گیرد که راه بسیار طولانی و هزینه‌بری است ولی از این نظر که ذخایر ژنتیکی زنبورعسل ایران حفظ می‌شود کار بسیار ارزشمند و لازمی است که باید مورد حمایت دولت قرار گیرد؛ چراکه حفظ ذخایر ژنتیک موجودات هر کشور جزو ضرورت‌هاست و باید سرمایه‌گذاری زیادی روی آن انجام پذیرد.

نژادهایی هم که وارد می‌شوند ممکن است چند سال بعد مشکلاتی برایشان پیش بیاید که نتوانند با این کیفیت ادامه دهند. پس لازم است که نژادهای بومی ما هم حفظ شوند. باید به سمت تحقیقات بنیادی و علمی در این زمینه برویم.

در هر صورت باید به جنبه اقتصادی موضوع هم توجه داشت؛ چون تولیدکننده به دنبال سود و کسب درآمد است. از طرفی هم باید به فکر کارهای تحقیقاتی و علمی بود که دخالتی از بیرون روی آن نباشد و بودجه‌هایی به آن اختصاص یابد و به فکر حفظ نژادها و ذخایر ژنتیکی خودمان هم باشیم.

نژاد ملکه‌هایی هم که از بیرون وارد کشور می‌شوند، باید تحت کنترل باشند تا بدانیم چه چیزی و از کجا وارد کشور می‌شود. خیلی وقت‌ها جلوی واردات قانونی چیزی را می‌گیریم اما به‌صورت قاچاق وارد می‌شود و دردسره‌ای بیشتری ایجاد می‌کند.

همه جای دنیا، واردات، صادرات و مراودات علمی وجود دارد اما به این شکل هم نیست که بی‌محابا و بدون حساب و کتاب این کار را انجام بدهند.

جلوی واردات ملکه را نمی‌توان گرفت پس بهتر است اجازه داد که به‌صورت کنترل شده وارد کشور شود. در کنار آن برای حفاظت از نژادهای بومی هم باید برنامه داشته باشیم.

در عالم واقعیت ضمن اینکه باید به جنبه اقتصادی قضیه هم توجه داشت، جلوی واردات ملکه را هم نمی‌توان گرفت. به‌خصوص در مورد موجود زنده‌ای مانند زنبورعسل که اگر ما هم جلوی آن را بگیریم به طرق مختلف می‌تواند وارد کشور شود. حتی از طریق مرزهای جغرافیایی، خودبخود می‌تواند وارد کشور شود.

زنبورعسل در ایران فقط از نظر تولید عسل مورد توجه قرار می‌گیرد، در صورتی که اگر زنبورها از طبیعت حذف شوند، بعد از مدتی کل چرخه حیات دچار مشکل میشود. <<<

ملکه قفقازی

به مدیریت
منصور تکش
۰۹۱۴۶۴۸۳۲۷۰

ماهانامه دام و کشت و صنعت ۲۳۶
دی ۱۳۹۸

عسل

ژل رویال
گرده گل

بعضی راه‌های اشتباه که می‌رویم

روش‌هایی که ما در کشورمان انتخاب کرده‌ایم، بعضاً نتایج مناسبی عاید زنبورداری ما نمی‌کند. برای هر هکتار زمین گل‌دار و با شهد مناسب تعداد مشخص کندو لازم است که این موضوع در زنبورستان‌های ما چندان رعایت نمی‌شود. پس معلوم است که برای تغذیه و تولید عسل به این زنبورها شکر می‌دهند. حال در این حالت چه تفاوتی دارد که چه نژادی داشته باشید. ایرانی یا خارجی؟!

وقتی که یک نژاد پربازده خارجی مانند «کارنیکا» را وارد کشور می‌کنید، باید تمام شرایط ایده‌آل آن مانند مرتع با پوشش گل و گیاه مناسب هم در اختیار آن باشد تا تولید مناسب داشته باشد و گرنه هیچ تفاوتی با همین نژاد بومی نخواهد داشت. نژاد کارنیکا در مراتع کشورهای اروپایی یا آسیایی که از نظر پوشش گیاهی نسبت به مراتع و مزارع ما بسیار غنی‌اند کارایی بسیار متفاوتی با شرایط حاکم بر مراتع و مزارع ما خواهد داشت. وقتی که زنبوردار ایرانی تنها هدفش برداشت عسل بیشتر باشد و هیچ‌گونه اهمیتی به جایگاه زنبورعسل و غنای مراتع و مزارع نداده و تنها از شکر برای تغذیه و تولید عسل استفاده می‌کند، نژادی برایش بهتر است که از شکر بیشتر عسل بیشتری تولید کند. اما وظیفه دولت و متولیان زنبورداری کشور است که علاوه بر حمایت از صنعت زنبورداری و افزایش کمیت و کیفیت تولیدات زنبورعسل ایران، به نژادی زنبورعسل ایرانی را مورد توجه قرار دهند و از ذخایر ژنتیکی زنبورعسل حفاظت نمایند و با سرمایه‌گذاری‌های بیشتر روی این صنعت و توسعه و تکثیر گیاهان زنبوردوست، زمینه بهره‌وری بیشتر زنبورداری ایران را فراهم نمایند.

متأسفانه در مملکت ما زنبورداران نمونه را براساس میزان تولید بالاتر انتخاب می‌کنند و همه چیز فقط تحت تأثیر تولید بالاست. این خودش یک اشتباه محض است؛ چراکه در واقع با این کار راه برای تقلب باز می‌شود و هرکس میزان عسل بیشتری تولید کند مورد توجه قرار می‌گیرد و کسی کاری به نقش کیفیت عسل ندارد.

به طوری که برای زنبورداران باتجربه در شرایط طبیعی ایران ثابت شده است که کلنی‌های زنبورعسل در ایران به‌طور میانگین بیش از ۱۰ کیلوگرم عسل در سال تولید نخواهند کرد (البته در برخی شرایط و محیط‌های متفاوت این میزان بیشتر است). وقتی که زنبوردار در طول یک سال با تحمل مشکلات و زحمات طاقت‌فرسا به علت از بین رفتن مراتع و عدم همکاری کشاورزان با زنبورداران، چیزی بیشتر از این میزان تولید طبیعی نخواهد داشت و حمایت آنچنانی از عسل طبیعی تولیدی زنبورداران صورت نمی‌گیرد، ناچاراً به سمت نژادهای پربازده رفته و با مصرف شکر در کلنی‌ها اقدام به برداشت عسل تغذیه‌ای خواهد نمود و از سوی سازمان‌های دولتی مورد تشویق هم قرار خواهد گرفت.

از سوی دیگر افزایش بی‌رویه تعداد کلنی‌های زنبورعسل ایران بدون توجه به ظرفیت مراتع و مزارع، منجر به استفاده بیش از حد از شکر به عنوان تغذیه زنبورعسل شده است که زنبورداران با خرید ملکه‌های خارجی ناچارند برای جبران هزینه‌ها اقدام به این کار نمایند. از نظر علمی و اقتصادی ثابت شده است که برای یک هکتار زمین گل‌دار، تعداد ۱۰ کلنی زنبورعسل کافی است و بیشتر از آن دیگر توان تغذیه کافی وجود ندارد. در حالی که در بسیاری از مناطق این مسئله رعایت نمی‌شود و فقط از شکر به عنوان تغذیه استفاده می‌کنند ولی در مناطق صعب‌العبوری که نیاز زیادی به گرده‌افشانی وجود دارد، هیچ‌گونه زنبورعسلی قرار داده نمی‌شود و به این ترتیب مراتع به مرور زمان از بین خواهند رفت.

نقش زنبورداری در حفظ ذخایر گیاهان و درختان و تکثیر و تولید گونه‌های در حال انقراض بسیار بااهمیت است و عدم توجه به این موضوع، ضربه‌اش غیرقابل جبران است. اگر یک زنبوردار در شرایط منطقی عسل بیشتری برداشت کند باید تشویق شود. اما وقتی زنبورداری که شکر استفاده کند تشویق می‌شود و زنبورداری که به صورت صحیح و طبیعی تولید انجام می‌دهد و به حفظ مراتع و باغات کمک کرده، مورد توجه قرار نگیرد، در این شرایط اصلاً بحث واردات نژاد خوب چه معنایی می‌تواند داشته باشد؟!

به نظر من الان زنبورداری در ایران در حد اشیاع است و پوشش گیاهی ما برای ظرفیت‌های بیشتر از این جواب نمی‌دهد. درست مثل همان ظرفیت دام و مرتع است با این تفاوت که زنبورعسل ۱۰۰ درصد وابسته به پوشش گیاهی است اما دام را می‌شود به صورت دستی هم خوراک داد. وقتی بحث اشتغال‌زایی بدون فراهم کردن شرایط تبلیغ می‌شود، هرکسی چند تا کندو می‌خرد و شروع به کار می‌کند و چون توان بازپرداخت وام‌های اخذ شده را ندارد شروع به تغذیه دستی کلنی‌ها کرده و اقدام به تولید عسل تغذیه‌ای می‌کند که باعث شده است این همه عسل‌های بی‌کیفیت در بازار وجود داشته باشد و اقبال مصرف‌کنندگان نسبت به عسل تولیدی ایران کاهش می‌یابد و زنبورداری به تدریج کارایی خودش را از دست می‌دهد.

پرورش زنبورعسل باید ساماندهی شود و به همه فعالان این صنعت آموزش دهند تا برای تولید بیشتر با شکر آنها را تغذیه نکنند.

عسل تامگل کردستان

تولید کننده ملکه با مجوز جهاد کشاورزی و دامپزشکی

تولید کننده زل‌روبال، گرده گل، بره‌موم، زهر زنبورعسل و عسل طبیعی

سموم مبارزه با کنه واروا

آموزش در زمینه تلقیح مصنوعی آشنایی کودکان با زندگی زنبورعسل

لزوم توجه جدی به اصلاح نژاد

در بحث اصلاح نژاد زنبورعسل ایرانی باید ببینیم که توان اصلاحی در کشور ما چقدر است. نژادهای خارجی که وارد ایران می‌شوند با توجه به شرایط آب‌وهوایی ایران، مطمئناً بعد از چند سال ضمن اینکه سعی می‌کنند با این آب‌وهوا سازگار شوند، بعضی صفات آنها هم متناسب با همین آب‌وهوا تغییر خواهد کرد و ممکن است بعضی صفات که الان باعث برتری آنها می‌شود در آینده دیگر در آنها وجود نداشته باشد.

مثلاً همین زنبور کارنیکا که وارد کشور شده باید در مراتع خوب نگهداری شود تا تولید کافی داشته باشد. پرورش آن به‌صورت تغذیه با شکر جواب نخواهد داد و اگر مراتع مناسب در اختیارش نباشد، توان تولید آن پایین می‌آید و قدرت رقابت با زنبورهای ایرانی را نخواهد داشت. یک قسمت بحث مربوط به شغل و درآمد اقتصادی است و بخش دیگر آن موضوع تحقیقات و اصلاح نژاد است که باید از آن حمایت لازم صورت بگیرد.

با احترام به نظر مصاحبه‌شونده محترم، هیأت تحریریه مجله نظرات خود را در رابطه با بخش‌هایی از مصاحبه به شرح زیر اعلام می‌دارد:

- همه کارشناسان براین عقیده نیستند که با زنبور خوب و نبود مرتع (عامل تولید) جبراً عسل شکر می‌خواهد شد و چنین تفکری اشتباه است.
- موضوع دیگر اینکه با تولید ملکه‌های هیبرید حاصل تلاقی ملکه‌های خوب و شناسنامه‌دار معتبر با ملکه‌های اصلاح شده داخلی، می‌توان چند موضوع و مشکل مهم را حل کرد:
- تولید ملکه‌های هیبرید با خروجی خوب که می‌تواند تولید بالا را به‌همراه داشته باشد.
 - می‌توان از قاچاق ملکه‌های بی‌کیفیت به داخل کشور جلوگیری کرد و متعاقب آن از کلاهبرداری و بازار سیاه پیشگیری نموده، مانع سوءاستفاده از عدم وجود ملکه‌های خوب برای عده‌ای افراد شیاد شد.
 - جلوگیری از ورود بیماری‌های خطرناک و ناشناخته توسط ملکه‌های وارداتی قاچاق.
 - تثبیت و پراکنش ژن ملکه‌های ایرانی اصلاح شده بوسیله هیبریدسازی

آیا توان اصلاح نژاد در داخل کشور وجود دارد؟

برای اصلاح نژاد یک سری امکانات و افراد متخصص می‌خواهیم که بودجه‌های کافی هم در اختیار داشته باشند. متخصصان با تجربه می‌خواهد که روی این کار زمان بگذارند ولی متأسفانه ما از این نظر در مذبذبه هستیم و متخصصان کافی در مورد زنبورعسل را نداریم. باید زمینه‌های اصلاح نژاد را فراهم کنیم و از طرفی باید از تجربیات کشورهای دیگر در این زمینه‌ها هم استفاده کرد. قرار نیست که ما همیشه از صفر شروع کنیم. کشورهای پیشرفته در این زمینه کارهای بسیار اساسی طبق اصول علمی اصلاح نژاد انجام داده‌اند و تجارب گرانبهایی را کسب کرده‌اند که ما هم باید از آنها استفاده نماییم.

به نظر من با بستن درها راه به جایی نخواهیم برد و بهتر است با کشورهای دیگر تعاملات علمی و کاری داشته باشیم.

از طرفی هیچ جای دنیا اجازه نمی‌دهند ذخایر ژنتیکی آنها در معرض خطر قرار بگیرند و باید هر دو طرف قضیه را دید.

بهتر است تعاملات وجود داشته باشد و نژادهای خارجی هم وارد شوند اما همه چیز باید کنترل شده و تحت نظر باشد؛ چون با منع ورود ملکه و نژادهای خارجی نمی‌توان جلوی آن را گرفت و نژادهای ناشناخته و چه بسا بی‌کیفیت و مضر هم به‌صورت غیرقانونی وارد می‌شوند که بعداً غیرقابل کنترل خواهد بود.

اگر ملکه به‌صورت قانونی وارد شود، تهدیدها و فرصت‌های کار بهتر کنترل می‌شود. ملکه‌های وارداتی باید شناسنامه‌دار باشند و مکان و مسیر واردات آنها مشخص باشد و افرادی که آنها را دریافت نموده‌اند گزارش نتایج را ارائه نمایند و طی بررسی‌های متعدد و میدانی، مقایسه بیشتری با نژادهای ایرانی صورت گیرد و صفات برتر نژادهای وارداتی و داخلی انتخاب شوند در برنامه‌های اصلاح نژادی مورد توجه قرار گیرد. □

ایستگاه پرورش ملکه سمند

تولید ملکه‌های تلقیحی
و جفت طبیعی و باکره
از لاین‌های خالص کارنیکا
و تولید کلنی‌های کارنیکا

قرا ملکی

۰۹۱۴۴۱۵۶۴۲۹

۰۹۱۴۴۱۰۷۱۵۳

talghiheMalekesahand

TalghiheMalekesahand

HAMRAH Group

گروه همراه

- مشاور و راهنمای شما
- در مشارکت و ثبت شرکت در ایتالیا
- مترجم، برنامه ریز و همراه شما
- در سفرهای نمایندگانی و تورهای تخصصی و تجاری در تمامی اروپا
- مشاور و همراه با شما
- برای تحصیل در ایتالیا و اطلاع رسانی و همراهی دانشجویان جدید

«همراه»

در کنار شما برای حضور

در مذاکرات B2B

با شرکتهای ایتالیایی

فرانسوی، آلمانی، اسپانیایی، سوئیسی و سایر کشورهای اتحادیه اروپا

تلفن: ۰۹۳۸۰۶۶۹۱۹۵
Tel - Italy: +393897849859

hamrah.europe@gmail.com

محصولات ارگانیک در ایران

متأسفانه در ایران، با وجود اسناد بالادستی مانند سیاست‌های کلی محیط زیستی، ابلاغیه مقام معظم رهبری، برنامه‌های پنجم و ششم توسعه که درخصوص توسعه محصولات ارگانیک داریم، به دلیل عدم حمایت‌ها، این محصولات جایگاه شایسته خودش را پیدا نکرده است. کشاورزی ارگانیک که یک نوع کشاورزی حمایتی است و می‌تواند سیستم کشاورزی خرده مالکی در کشور ما را نجات بدهد، متأسفانه مورد بی‌توجهی و بعضاً ارگانیک ستیزی قرار گرفته است. ظرفیت‌های کشاورزی ارگانیک در ایران بسیار بالاست. اولاً بسیاری از محصولاتی که امکان کشت دیم در کشور ما را دارند، می‌توانند به صورت ارگانیک کشت شوند. بسیاری از غلات، میوه‌ها و محصولاتی که به صورت دیم یا در عرصه‌های طبیعی رشد می‌کنند، همچنین بسیاری از محصولات عشایری و تقریباً کلیه گیاهان دارویی کشور ما قابلیت ورود به فرایند ارگانیک و گذار به ارگانیک را دارند. همچنین در عرصه زنبورداری می‌توانیم سهم محصولات ارگانیک را بسیار زیاد کنیم و در آبی‌پروری نیز پتانسیل‌های بالایی داریم. ولی متأسفانه به دلیل عدم تدوین برنامه حمایتی مناسب و عدم انعکاس کشاورزی ارگانیک در بودجه سراسری، در حال عقب افتادن از قافله ارگانیک دنیا هستیم.

مطابق با آخرین آمار منتشر شده محصولات ارگانیک که مربوط به سال ۲۰۱۷ است، سطح زیرکشت این محصولات حدود ۷۰ میلیون هکتار است که حدود ۱/۴ درصد کل اراضی مستعد کشت جهان را شامل می‌شود. همچنین تعداد کشورهایی که محصولات ارگانیک تولید می‌کنند از ۱۷۸ کشور در سال ۲۰۱۶ به ۱۸۱ کشور در سال ۲۰۱۷ افزایش پیدا کرده‌اند و تقریباً می‌توان گفت که محصولات ارگانیک در تمام کشورهای دنیا به صورت گواهی شده و مستند تولید می‌شود. ارزش بازار محصولات ارگانیک از ۸۰ میلیارد یورو در سال ۲۰۱۶ به ۹۲ میلیارد یورو در سال ۲۰۱۷ افزایش پیدا کرده است. بنابراین تمام آمار و ارقام‌ها نشان می‌دهد که اقبال جهانی نسبت به محصولات ارگانیک در حال افزایش است و این محصولات با روند روبه رشدی، جایگاه خودش را در بازارهای جهانی پیدا می‌کند.

محصولات ارگانیک در ایران و جهان

برای مثال سهم کشت محصولات ارگانیک از کل اراضی کشاورزی در کشور آلمان ۱۱ درصد یعنی حدود ۱/۳ میلیون هکتار، در اتریش ۲۴ درصد، در فرانسه حدود ۱۲ درصد، در ایتالیا حدود ۱۴ درصد و در سوئد ۱۸ درصد می‌باشد.

سطح زیرکشت محصولات گواهی شده ارگانیک و تولیدات در عرصه طبیعی و گستره زنبورداری ارگانیک در ایران حدود ۸۰ هزار هکتار است و کمتر از ۱ درصد ظرفیت موجود در کشور ما به محصولات ارگانیک تعلق دارد. درحالی‌که می‌توانیم سطح زیرکشت ارگانیک را در موارد ذکر شده، حداقل به ۲/۵ میلیون هکتار، یعنی تقریباً ۲۰ درصد سطح زیر کشت کشور برسانیم که خوشبختانه تقاضای آن هم در بازار وجود دارد.

مشکل پیش روی ارگانیک اینجاست که دولتمردان ما در وهله اول باید کشاورزی ارگانیک را به رسمیت بشناسند. دوم اینکه ساز و کارهای نظارتی برای آن برنامه‌ریزی و اجرایی کنند و سوم اینکه از این توسعه و تولید محصولات ارگانیک، حمایت‌های لازم را به عمل آورند. نکته چهارم اینکه متأسفانه در کنار خلأهایی که برای محصولات ارگانیک وجود دارد، حتی از سوی جریانات، ارگانیک ستیزی هم اتفاق می‌افتد. مثلاً ادعا می‌شود که محصولات ارگانیک نمی‌توانند تولید کافی داشته باشد. در صورتی که خلأ عملکردی در بین کشاورزی ارگانیک و کشاورزی رایج، سال به سال در حال کاهش است.

آخرین مقاله‌ای که در مجله نیچر در سال ۲۰۱۷ چاپ شده است، با بررسی مزایای سلامتی، زیست محیطی، تنوع زیستی، درآمد بالاتر، سازگاری با اکوسیستم، سلامت خاک، کیفیت تغذیه، عملکرد و ... نشان می‌دهد که کشاورزی ارگانیک مزیت بسیار بیشتری از کشاورزی رایج دارد. در پارامتر عملکرد بعضاً بین ۱۵-۵ درصد کاهش محصول در سال‌های نخست وجود دارد، ولی در پارامتر عناصر تغذیه‌ای و زیست محیطی، بهداشتی و ... در اولویت بسیار بالاتری است. <<<

بخش صنایع غذایی

عدم پذیرش گواهی ۱۱۰۰۰ از سوی وزارت بهداشت

در کشور ما با وجود استاندارد ۱۱۰۰۰، که یک سازمان معتبر دولتی آن را تدوین کرده، اما این استاندارد متأسفانه مورد قبول وزارت بهداشت قرار نگرفته است. از طرف دیگر درخصوص برچسب‌گذاری محصولات ارگانیک سردرگمی‌های زیادی وجود دارد. لازم است که یک سازوکار مناسبی ایجاد شود تا مصرف‌کنندگان ارگانیک از سردرگمی نجات پیدا کنند.

ارگانیک به محصولی اطلاق می‌شود که فرایند پایش‌های سه‌ساله محیط زیستی، طبیعی و عدم وجود نهاده‌های مصنوعی و شیمیایی در آن اثبات شده باشد و دائماً مورد ارزیابی قرار گیرد و گواهی لازم را اخذ کرده باشد.

چگونگی ردیابی محصولات ارگانیک

در مورد این محصولات متأسفانه خلأ نظارتی وجود دارد و سازوکار آن باید مشخص شود. همان‌طور که در مورد محصولات غذایی و بهداشتی، «سیب سلامت» تعریف کرده‌ایم، باید چنین سازوکاری برای محصولات ارگانیک هم در وزارت بهداشت وجود داشته باشد.

کمکی که انجمن ارگانیک توانست انجام بدهد این بود که با اختصاص یک کد ۱۸ رقمی برای محصولات واجد گواهی معتبر، حداقل یک سازوکار کمکی برای ردیابی این محصولات طراحی کند اما تا زمانی که سازوکارهای نظارتی در بین مسئولان تعریف نشود، این سردرگمی در مورد مصرف‌کننده وجود خواهد داشت. ذکر این نکته ضروری است که انجمن ارگانیک، چون یک سازمان مردم نهاد است، صلاحیت اعطای مجوز به این محصولات را ندارد.

نهاده‌ها و موسساتی که گواهی محصولات ارگانیک را صادر می‌کنند دو دسته هستند:

۱- شرکت‌ها و نهادهایی که از طرف سازمان ملی استاندارد ایران تأیید صلاحیت شده باشند که در حدود ۶ شرکت هستند و می‌توانند الزامات محصولات ارگانیک را بررسی و بعد از سه سال گواهی لازم را صادر نمایند.

۲- شرکت‌های بازرسی که به‌عنوان نماینده شرکت‌های اروپایی گواهی‌کننده محصولات ارگانیک، در ایران فعالیت می‌کنند و می‌توانند به نمایندگی از این شرکت‌ها و با رعایت الزامات و ضوابط بین‌المللی، گواهی محصولات ارگانیک را صادر نمایند. پس محصولات ارگانیک در کشور ما، یا گواهی استاندارد ملی را دارند یا استانداردهای بین‌المللی، که در هر دو حالت باید هر ساله تمدید شود. در غیر این‌صورت، اعتبار مجوز ارگانیک منقضی می‌شود.

ابتکاری که انجمن ارگانیک به خرج داده، این است که تولیدکنندگانی که یکی از این گواهی‌ها را داشته باشند و اسنادشان را به انجمن ارائه بدهند، انجمن اطلاعات آن‌ها را در بانک اطلاعاتی خودش ثبت می‌کند و بر مبنای مدت اعتبار گواهی‌شان، یک کد ۱۸ رقمی برای این شرکت‌ها صادر می‌کند. از طریق این کد می‌توان صحت ادعای این شرکت‌ها را پیگیری کرد. اگر مصرف‌کننده وارد سایت انجمن ارگانیک شود و این کد را رهگیری نماید، اطلاعات شرکت و محصول را در اختیارش قرار می‌دهد. حتی اگر به هر دلیلی گواهی محصول از درجه اعتبار ساقط شده باشد هم مشخص است.

کدی که انجمن ارگانیک صادر می‌کند، صرفاً جهت ردیابی محصولات است و گرنه انجمن ارگانیک، صلاحیت صدور گواهی ارگانیک را ندارد.

سازمان استاندارد ایران نیز اخیراً یک سازوکار جدیدی برای راستی‌آزمایی این محصولات تعیین کرده است تا شرکت‌هایی که گواهی ارگانیک دارند، در یک سامانه‌ای که ایجاد کرده ثبت‌نام کنند که این سامانه هم به شناسایی محصولات کمک خواهد کرد. سازوکار پایش و بازرسی محصولات ارگانیک در دنیا به این صورت است که الزامات را دولت‌ها می‌نویسند و نظارت، پایش و گواهی دادن را به شرکت‌های بازرسی برون‌سپاری می‌کنند. تقریباً مشابه آن هم در ایران پیاده شده اما این مسائل چندان که باید، برای مصرف‌کننده شفاف نشده است. □

* عضو انجمن ملی ارگانیک

در رویکرد جهانی بین کشاورزی ارگانیک، کشاورزی رایج و کشاورزی مبتنی بر دستکاری ژنتیکی (تراریخته) باید گفت که دنیا در حال حرکت به سمت کشاورزی ارگانیک است. مثلاً در استرالیا در برابر ۳۵ میلیون هکتار سطح زیر کشت محصولات ارگانیک، فقط ۷۰۰ هزار هکتار محصولات تراریخته و آن هم فقط در پنبه کشت می‌شود و دنیا به این جمع‌بندی رسیده که ارگانیک محصول پایدارتر و سالم‌تری است. همچنین مواردی مانند افزایش تولید نهاده‌های ارگانیک مانند: سموم و کودهای ارگانیک، استفاده از میکروارگانیسم‌ها برای کنترل آفات و بیماری‌ها، سرمایه‌گذاری کمپانی‌های بزرگ دنیا روی نهاده‌های سبز و ارگانیک و ... همه نشان می‌دهد که ارگانیک‌ها شبکه‌ای از علوم مختلف را ایجاد کرده است و نگرش علمی جامعی را در علوم کشاورزی و زیستی در پیش پای بشر قرار داده است که همواره رو به توسعه است.

امروزه نسل سوم محصولات ارگانیک، «کشاورزی مبتنی بر فناوری» کاملاً بر روی لبه‌های فناوری حرکت می‌کند و کشاورزی ارگانیک از فناوری‌های مدرن بهره‌برداری می‌کند.

کسانی که مخالف و دشمن کشاورزی ارگانیک هستند، خیال می‌کنند که در کشاورزی ارگانیک برای بسیاری از مواع تولید مانند آفات، بیماری‌ها، کودها و ... فکری نشده است، در صورتی که برای همه اینها، نهاده‌های سالم و طبیعی در دسترس است. هرچند که در کشاورزی ارگانیک، اصل بر پیشگیری است، اما چون ما در ایران در این مقوله عقب هستیم، فکر می‌کنیم در دنیا هم فکری برای این موارد نشده است. در صورتی که این‌گونه نیست و در دنیا برای همه این موارد برنامه‌های دقیقی دارند. متأسفانه، چون ما این فناوری‌ها را در کشورمان دنبال نکرده‌ایم و در ارزیابی جایگاه کنونی ارگانیک در امنیت غذایی جهان مطالعات کمتری داریم، با صحبت‌هایی مانند اینکه کشاورزی ارگانیک لوکس است یا توان تولید لازم را ندارد و حرف‌هایی از این دست، صورت مسئله را پاک می‌کنیم.

همین تعداد تولیدکنندگان ایرانی فعال در محصولات ارگانیک، بدون هیچ حمایتی به کارشان ادامه می‌دهند و این نشان می‌دهد که تقاضا برای محصولاتشان وجود دارد.

شوربختانه با وجود شعاری که دولت فعلی داشت، یعنی «دولت محیط زیستی»، اما رفتارهایش کاملاً مخالف محیط زیست است. مثلاً برای توسعه محصولات ارگانیک هیچ بودجه‌ای اختصاص داده نشده است، در صورتی که پایدارترین و سازگارترین روش کشاورزی محیط زیستی است. ضمن اینکه درآمد عظیمی هم می‌توانیم از صادرات محصولات ارگانیک و گیاهان دارویی داشته باشیم.

گلچین مرند

عمل، ظروف صل پلاستیک، کندوسازی، لوازم زینورداری
ایرواتور پایه‌دار با کیفیت کرده‌گیر، شربت‌خوری‌های فای
طبق قاب‌های استاندارد پلاستیک

یوسف علی بیگلو
۰۹۱۴۹۹۴۰۳۱۷

شماره ثبت ۲۴۲۲

ماهانامه دام و کشت و صنعت ۲۳۶
دی ۱۳۹۸

@golchinemarand

افزودنی‌های مواد غذایی، همان‌طور که از نامشان هم مشخص است، موادی هستند که به منظور افزایش کیفی محصولات غذایی و حفظ بهتر آن‌ها از نظر زمان نگهداری مواد غذایی، مورد استفاده قرار می‌گیرند.

بخش‌هایی از افزودنی‌ها را نیاز است که به مواد غذایی اضافه نماییم؛ چون کمبود این مواد را در غذاها شاهد هستیم و در نتیجه کمبود آن را در افراد جامعه مشاهده می‌کنیم و به ناچار از طریق افزودن آنها به مواد غذایی در دسترس مردم قرار می‌گیرد. مانند آهن و ... که به نان یا دیگر مواد غذایی اضافه می‌گردد.

در بعضی موارد اثرات کیفی افزودنی‌ها برای ما مهم است. مثلاً در نوشیدنی‌ها اگر بخواهیم که قوام یک نوشیدنی بالاتر برود به آن‌ها «استابیلایزرها» (مجموعه صمغ‌ها) را اضافه می‌کنیم.

یا اینکه برای بهبود کیفیت تغذیه‌ای و همچنین افزایش ارزش مغذی بودن مواد غذایی، به آن‌ها فیبر اضافه می‌گردد که در جهت تأمین سلامت افراد جامعه بسیار اهمیت دارد و مصرف آن در افراد باعث ایجاد تعادل وزن، کاهش مشکلات تجمع چربی در بدن، کاهش یبوست، افزایش جذب کلسیم در بدن و خواص بسیار زیاد دیگری برای بدن دارند. اینها از جمله مواردی است که از افزودنی‌ها استفاده می‌کنیم.

حدود مصرف افزودنی‌ها در صنایع غذایی

افزودنی‌هایی که در صنایع غذایی استفاده می‌شوند از نظر میزان استفاده متفاوتند. برای یک سری از آن‌ها اصطلاحاً ADI تعیین می‌شود، مثلاً رنگ‌های سنتتیک، املاح معدنی، بعضی اسانس‌ها و ... را برای آن‌ها ADI تعیین می‌کنند. بدین معنی که استفاده از آن‌ها نباید از حد معینی بیشتر شود. در نتیجه با یک سری از افزودنی‌هایی مواجه هستیم که برای آن‌ها ADI تعیین می‌شود و سازمان‌های بین‌المللی مانند: JECFA، EFSA، FDA، کدکس بین‌المللی و ... روی آن‌ها تحقیقات انجام داده‌اند و مقدار مجازش را مشخص نموده‌اند. در نتیجه کشورهای مختلف از نتایج این سازمان‌ها استفاده می‌نمایند و توصیه‌های آن‌ها را رعایت می‌کنند.

بعضی از مواد افزودنی هم هستند که اصلاً خود این مواد، کم و زیاد بودن خودشان را کنترل می‌کنند. مثلاً ممکن است یک ماده‌ای را اگر زیاد از حد استفاده کنید در محصول نهایی مشکلاتی مانند: بد رنگی، بد طعمی یا بد بویی و مواردی مانند این را ایجاد نماید که در نتیجه مجبوریم در مقدار استفاده از آن دقت لازم را داشته باشیم.

اما یک سری از افزودنی‌ها هستند که مانند خوراکی‌ها هستند و برای این افزودنی‌ها حد خاصی (اصطلاحاً ADI) تعیین نشده است و می‌توان در حد متداول و معمول آنها را استفاده کرد و مشکلی هم برای کسی ایجاد نمی‌کنند و نیازهای بدن به این مواد را هم تأمین می‌کنند. البته در این مورد باید به این نکته مهم توجه داشته باشیم که هر چیزی را که خارج از اندازه مصرف کنیم، می‌تواند زیان‌آور باشد.

در اتحادیه اروپا موادی که برای آن‌ها حد و حدود تعیین شده، اصطلاحاً E-number برای آنها مشخص کرده‌اند و براساس آن عمل می‌کنند. اما روی مواد طبیعی که مشکلی برای بدن ایجاد نمی‌کنند و تجمع آن‌ها چندان عوارضی ندارد، دیگر E-number قرار نمی‌دهند.

در کشور ایران هم استانداردهایی براساس کدکس بین‌المللی و سایر قوانین مطرح در این زمینه مانند: JECFA، EFSA، FDA مدنظر قرار می‌گیرد و در مواقع مورد نیاز، تغییرات کوچکی هم در این استانداردها اعمال می‌شود اما استانداردهای کشور ایران هم در حدود همین استانداردهای اروپا، آمریکا و ... است. <<<

نقش افزودنی‌ها در صنایع غذایی

منابع تهیه افزودنی‌ها

بخش زیادی از افزودنی‌ها در داخل کشور تولید می‌شود اما مقدار زیادی هم از طریق واردات تأمین می‌گردد. در بعضی موارد که تولیدات داخلی توان تأمین نیازهای داخلی را دارد، وارداتی صورت نمی‌گیرد؛ چون تولیدات داخلی کیفیت بسیار خوبی دارند. بنابراین یک سری از مواد افزودنی که نیاز بالا داشته‌ایم و به سمت تولید داخلی آن‌ها حرکت کرده‌ایم، توانسته‌ایم آن‌ها را در داخل تولید کنیم. اما تولید بعضی از افزودنی‌ها در داخل توجیه اقتصادی ندارد؛ مثلاً نیاز به سرمایه‌گذاری بالایی دارد و اگر قرار باشد که آن‌ها را فقط برای مصرف داخلی تولید نمائیم و بازارهای خارجی برای آن‌ها پیدا نکنیم، از نظر اقتصادی توجیهی برای کشور ما ندارد و بهتر است که آن‌ها را از طریق واردات تأمین کنیم. مثلاً بعضی رنگ‌های خوراکی سنتتیک را اگر بخواهیم فقط برای مصرف داخلی تولید نمائیم و بازارهای خارجی برای صادراتشان وجود نداشته باشد، تولید آن‌ها توجیه اقتصادی ندارد. همچنین در این مورد می‌توان قندهای سنتتیک و بعضی مواد دیگر را مثال زد.

چالش‌های موجود در مواد افزودنی

برای استفاده از مواد افزودنی در حد مقادیر تعیین شده، مشکلی گزارش نشده است. یعنی در منابع موثق، گزارشی از زیان و ضرر این مواد نداشته‌ایم مگر اینکه گزارش‌های غیرموثق وجود داشته باشد؛ چراکه در مورد تمام مواد افزودنی، سازمان‌های بین‌المللی روی این مواد کار کرده‌اند و مقدار مصرف آن را مشخص کرده‌اند. در کمتر جایی از دنیا اتفاق افتاده که کسی بیاید و گله و شکایتی مبنی بر اینکه فلان ماده افزودنی باعث خسارت به سلامتی کسی شده داشته باشد.

بسیاری از این افزودنی‌ها به صورت طبیعی در بعضی مواد غذایی هم یافت می‌شود. مثلاً یکی از این مواد غذایی سوسیس و کالباس است که ماده‌ای به نام «نیتريت» دارد که این ماده در لبوی معمولی (چغندر) هم وجود دارد و در سوسیس و کالباس هم استفاده می‌شود و هیچ مشکلی ندارد به شرط اینکه در حد معمول خودش استفاده شود. متأسفانه بعضی مقررات زائد مانند مقررات ناکارآمد مالیاتی و ... در کشور ما وجود دارد که باعث می‌شود تعداد بسیار زیادی از فعالیت‌ها در زمینه‌های مختلف به صورت زیرزمینی انجام شود که در این صورت هیچ نظارتی روی کار آن‌ها نیست و هر کس به خودش اجازه می‌دهد که هر کاری را انجام بدهد. در مورد افزودنی‌ها هم ممکن است این مشکل وجود داشته باشد و گرنه هیچ کارخانه‌ای که با مجوز قانونی فعالیت می‌کند، چنین مسائل و مشکلاتی ندارد و محصولات آن به طور مرتب مورد نظارت و بازرسی قرار می‌گیرد.

اهمیت افزودنی‌ها

در بسیاری از کنسروها و موادی که در ظروف دربسته نگهداری و عرضه می‌شوند، به خاطر نوع روش‌های فرآوری و نگهداری، نیازی به افزودنی‌ها نیست. مگر اینکه این افزودنی‌ها در جهت بهبود طعم و کیفیت ماده غذایی باشد؛ چون کنسروها در اثر حرارت و نوع نگهداری نیازی به مواد افزودنی ندارند.

اما بعضی از مواد غذایی که در معرض هوا قرار دارند و در معرض واکنش هستند، آنجا ممکن است که برای نگهداری مشکلاتی وجود داشته باشد که در این قبیل محصولات وجود افزودنی‌ها بسیار ضروری است و افزودنی مربوطه را برای نگهداری بیشتر اضافه می‌کنند.

از طرف دیگر شما فرض کنید که اگر افزودنی‌ها و مواد نگهدارنده وجود نداشته باشند، اصولاً ضمن اینکه موجودیت بسیاری از صنایع غذایی زیر سؤال می‌رود، نبود آن‌ها باعث مخاطراتی برای سلامتی افراد می‌شود. مثلاً در همین نان در نظر بگیرید که اگر کپک بزند و از این نان کپک‌زده کسی استفاده نماید، چه زبانی می‌تواند متوجه این فرد باشد یا در بسیاری از مواد غذایی دیگر مانند لبنیات، نوشیدنی‌ها، رب‌ها و هر ماده غذایی دیگر که بخواهیم آن را برای مدت بیشتری نگهداری کنیم، به افزودنی‌ها نیاز داریم.

البته لازم و ضروری است که نظارت‌های کافی روی این مواد و میزان مصرفشان صورت بگیرد و پایش‌های لازم در مورد استفاده از این مواد صورت بگیرد. □

رئیس هیأت مدیره انجمن افزودنی‌های صنایع غذایی

tell:

۰۹۱۸۷۰۸۷۳۳۵
۰۹۳۷۲۰۹۵۸۱۳
۰۹۳۵۹۷۶۶۲۳۰
۰۹۱۲۰۹۸۱۵۴۱

mr shirvani

عسل سبز
Green Honey
هدیه‌ای از دل طبیعت
Natural X100

@asalsabzshirvani

@asalsabzshirvani

• عرضه مستقیم عسل‌های ارگانیک
• عرضه عسل با موم و بدون موم
• دریافت نتایج کنترل کیفی از آزمایشگاه‌های معتبر
• برگرفته از گل‌های رشته کوه‌های الوند

ارسال به تمام نقاط ایران

Abolghasem Golbaf
Editor in chief

Ali Golbaf Foreign Affairs Manager

Cell phone: +98 9123790827

**No. 236 (Jan. 2020) of
Iran Agri Magazine
has been published**

Articles are in Persian language and for millions of farmers in Iran who try to improve their business. In case you need more information about any of the articles our international affairs section would be happy to send you the full translated article.

Parliamentary Agriculture Committee Spokesman

Confirms Toxic substances (arsenic, cyanide, etc.) in Imported Rice

Facilitating community food security is one of the most important tasks of any government and they must take special care to do in a fair and rational way. It is also clear that in today's world, while food production needs a good level of security, it is not rational to talk about poultry and all the food needs of society through its domestic production. Whether a product should be self-reliant on domestic products and what causes it to be deficient and the need to be imported is not discussed at the present moment, but what we are going to address in this article is the quality of materials and products. It is an imported food that is expected to have minimal and rational oversight on these products and to put good quality products on the table for people to have no health issues. Major dietary requirements such as edible oils, soybeans, meats, rice and cereals, etc., each coming in relative proportions, are expected to be subject to appropriate health surveillance and surveillance. On the other hand, import policies need to be adjusted so as not to disrupt domestic production and not harm domestic production. Ali Ebrahimi, a spokesman for the Parliament's Agriculture Committee, recently spoke to New Generation newspaper about the health problems of imported rice: A spokesman for the parliament's agricultural commission, endorsing imported rice, said: "Rice that has so far entered the country, mostly from India, Uruguay and Thailand, are all subject to charges that some have been impregnated with Toxic substances (arsenic, cyanide, etc.) or containing substances that harm human health." Ali Ebrahimi added: At one point in some parts of India it was proven that their rice produced was Toxic substances (arsenic, cyanide, etc.). But after some time the country's quarantine system increased some of its control over these rice, but we still can't trust imported rice. Representing the people of Shazand, emphasizing that we do not have enough accuracy in the field of imported rice, he pointed out: Imported rice only has an interesting appearance and is mostly used for gatherings and parties and unfortunately it is also advertised. Since they are also cheaper, they also affect domestic births.

"In our country, especially in the northern regions, we have a God-given and truly unique talent for rice cultivation," said Ebrahimi. Most importantly, there is health, quality and odor in Iranian rice. A spokesman for the Agriculture Commission in the 10th Majlis also said about the high cost of Iranian rice: the existence of incorrect policies in supplying raw materials to the farmer and on the other hand lacking the necessary support will force the producer to compensate the producer somewhere.

"Rather than boosting the potential of rice production," he said, "we have been politically economically weakening domestic production."

When it is not economical for the farmer to leave his land, he does not pass on his experience to the next. Mass production is not justified for him, and all these factors are serious damage to the country's rice field.

Ebrahimi stated that Iran's need for rice is 28%, saying: "Statistically, our country consumes nearly three million tons of rice and we produce about two million and 300,000 tons internally, which must be managed properly.

شرکت زنبورداری شیرین
Shafi Natural Honey
عسل طبیعی

انرژی کافی
باعسل شافی

دفتر فروش : ۳۶۳۸۳۲۰۰ - ۳۶۳۸۳۱۰۰ - ۰۷۱

www.shafihoney.com

Email : Asal.shafi@yahoo.com

[shafihoney_asal](https://www.instagram.com/shafihoney_asal) [@shofihoney](https://www.facebook.com/shofihoney)

